

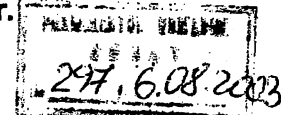

Parlamentul României

Comisia pentru elaborarea propunerii legislative privind revizuirea Constituției

București, 06.08.2003

Nr.

R A P O R T

asupra amendamentelor la Proiectul de lege de revizuire a Constituției

Prin Hotărârea Parlamentului României nr.23 din 25 iunie 2002 a fost constituită Comisia pentru elaborarea propunerii legislative privind revizuirea Constituției României adoptată în ședința Adunării Constituante din 21 noiembrie 1991, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.233 din 21 noiembrie 1991 și aprobată prin Referendumul Național din 8 decembrie 1991.

Inițiativa privind revizuirea Constituției a aparținut parlamentarilor, potrivit acordului politic încheiat între partidele reprezentate în Parlament și grupul minorităților naționale.

Comisia a fost constituită din 21 deputați și senatori - cu drept de vot, un membru al Guvernului, un reprezentant desemnat de Președintele României și Avocatul Poporului. Lucrările Comisiei s-au desfășurat integral cu participarea reprezentanților grupurilor parlamentare ale PSD (Social-Democrat și Umanist), PNL, PD, UDMR și minorităților naționale. Reprezentanții grupului parlamentar PRM nu au participat la ședințele de lucru ale Comisiei, cu excepția aceleia la care a participat Președintele României.

Hotărârile Comisiei au fost adoptate cu votul a cel puțin două treimi din numărul membrilor cu drept de vot.

Propunerea legislativă privind revizuirea Constituției nu se mai supune examinării altor comisii parlamentare și va fi susținută în plenul Camerei sesizate de către membrii Comisiei.

La lucrările Comisiei au participat, în calitate de invitați, specialiști și reprezentanți ai autorităților publice. Totodată, o parte însemnată din propunerile formulate de societatea civilă prin intermediul Forumului Constituțional se regăsesc în textele finale ale propunerii legislative cu care a fost sesizată Camera Deputaților.

Principalul obiectiv al propunerii de revizuire a Constituției îl reprezintă asigurarea temeiului constituțional pentru realizarea procesului de integrare în Uniunea Europeană și aderarea la Alianța Nord-Atlantică, precum și îmbunătățirea unor prevederi și instituții pe baza experienței de peste 10 ani de aplicare a Constituției aprobate prin referendumul din decembrie 1991.

Sub acest din urmă aspect, s-a urmărit optimizarea procesului de adoptare a deciziilor, precum și întărirea eficienței statului de drept prin realizarea specializării Camerelor legislative, menținându-se egalitatea lor în atribuții, dar, în același timp, diferențierea lor în funcție de problemele asupra cărora urmează a se pronunța, ceea ce elimină medierea și întâlnirea în ședință comună pentru stingerea divergențelor neconciliate în faza medierii.

De asemenea, a fost prevăzut în mod expres principiul separației și echilibrului puterilor în stat, principiul liberei inițiative, a fost consacrat rolul patronatelor în societatea românească, a fost restrânsă imunitatea parlamentară, s-a limitat în mod riguros regimul ordonanțelor de urgență. Sub alt aspect, s-a întărit controlul Parlamentului asupra Guvernului, s-au introdus drepturi fundamentale noi, cum sunt egalitatea de șanse între femei și bărbați la ocuparea funcțiilor și demnităților publice, dreptul la un proces echitabil și judecarea cauzelor într-un termen rezonabil, dreptul la un mediu sănătos, accesul la cultură, libertatea economică, s-au precizat mai concludent drepturile persoanelor aparținând minorităților naționale.

În vederea consolidării statului de drept și a întăririi independenței justiției, a fost reinstabilită Înalta Curte de Casație și Justiție, a fost reorganizat Consiliul Superior al Magistraturii, au fost modificate și completate unele atribuții ale Curții Constituționale, s-a amplificat rolul Avocatului Poporului pentru apărarea drepturilor și libertăților fundamentale ale cetățenilor.

Propunerea legislativă a fost avizată favorabil de către Consiliul Legislativ, prin Avizul nr.541 din 5 aprilie 2003.

Prin Decizia nr.148 din 16 aprilie, Curtea Constituțională s-a pronunțat asupra constituționalității propunerii legislative.

Ulterior, textul propunerii legislative a fost pus de acord de către Comisie cu avizul Consiliului Legislativ și cu Decizia Curții Constituționale, propunerea legislativă astfel redactată fiind difuzată membrilor Camerei Deputaților, în vederea depunerii de amendamente.

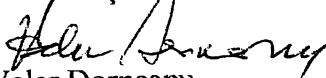
Camera Deputaților a adoptat Proiectul de lege de revizuire a Constituției României potrivit art. 147 alin. 1 din Constituție, iar legea a fost trimisă la Senat și depusă la Biroul Permanent la data de 2.07.2003 și înregistrată la numărul 297.

În termenul stabilit de Biroul permanent al Senatului au fost depuse un număr de 235 de amendamente, din care 32 au fost acceptate de către Comisie, 186 au fost respinse, iar la 17 au renunțat inițiatorii.

Membrii Comisiei au hotărât, cu 16 voturi pentru, respectiv unanimitatea membrilor Comisiei care au participat la lucrări să supună plenului Senatului, spre dezbatere și adoptare, Proiectul de Lege de revizuire a Constituției României, cu amendamentele admise, astfel cum sunt redată în Anexa nr.1 la prezentul raport. Amendamentele respinse sunt prevăzute în Anexa nr. 2.

În raport de obiectul și conținutul său, proiectul de lege face parte din categoria legilor constituționale.

PREȘEDINTE

Valer Dorneanu

SECRETARI

Ion Predeșcu

Varga Atilla

AMENDAMENTE ADMISE

Nr. crt.	Punctul din Legea de revizuire sau art. din Constituție	TEXT din Legea de revizuire adoptată de Camera Deputaților sau din Constituție	AMENDAMENT	MOTIVARE
1.	pct.4 Lege rev.	Articolul 9 - Sindicatele, patronatele și asociațiile profesionale se constituie și își desfășoară activitatea potrivit cu statutele lor, în condițiile legii. Ele contribuie la apărarea drepturilor și la promovarea intereselor profesionale, economice și sociale ale salariaților și ale membrilor asociațiilor patronale sau profesionale.	<i>Art.9 se modifică și va avea următorul cuprins:</i> „Sindicatele, patronatele și asociațiile profesionale se constituie și își desfășoară activitatea potrivit cu statutele lor, în condițiile legii. Ele contribuie la apărarea drepturilor și la promovarea intereselor profesionale, economice și sociale ale membrilor lor.” <i>Amendament sen. Dan Mircea Popescu</i>	Referirea numai la membrii sindicatelor, patronatelor și asociațiilor profesionale este corespunzătoare dreptului de asociere în aceste domenii, reprezentativitatea acestora neputând depăși apărarea drepturilor și intereselor profesionale ale membrilor.
2.	pct. 7 Lege rev.	„(4) În condițiile aderării României la Uniunea Europeană, cetățenii Uniunii care îndeplinesc cerințele legii organice au dreptul de a alege și de a fi aleși în funcțiile publice locale.”	<i>Alineatul (4) al articolului 16 se modifică și va avea următorul cuprins:</i> „(4) În condițiile aderării României la Uniunea Europeană, cetățenii Uniunii care îndeplinesc cerințele legii organice au dreptul de a alege și de a fi aleși în funcțiile administrației publice locale.” <i>Amendament sen. Dan Mircea Popescu</i>	Alegerea este în autoritățile administrative, nu în cadrul lor.
3.	pct.11 Lege rev.	(4) Arestarea preventivă se dispune numai de judecător.	<i>Alineatul (4) al articolului 23 se completează și va avea următorul cuprins:</i> „(4) Arestarea preventivă se dispune numai de judecător și numai în cursul procesului penal.” <i>Amendament sen. Rodica Mihaela Stănoiu + sen. Ion Predescu</i>	Pentru a sublinia ideea că arestarea preventivă se poate dispune numai în cadrul procesului penal.
4.	pct. 12 Lege rev.	„(3) Perchiziția se dispune numai de judecător, în formele și în condițiile prevăzute de lege”.	<i>Alineatul (3) al articolului 27 se modifică și va avea următorul cuprins:</i> „(3) Perchiziția se dispune de judecător și se efectuează în condițiile și în formele prevăzute de lege” <i>Amendament sen. Ion Predescu + sen. Cornel Filipescu</i>	Pentru evitarea confuziei dintre dispunerea perchiziției și efectuarea ei de către agentul competent.
5.	art. 27 alin. 4 Constituție	„(4) Perchezițiile în timpul nopții sunt interzise, afară de cazul flagrantului delict.”	<i>Alineatul (4) al articolului 27 se modifică și va avea următorul cuprins:</i> „(4) Perchezițiile în timpul nopții sunt interzise, afară de cazul infracțiunilor flagrante.” <i>Amendament sen. Ion Predescu</i>	Pentru corelarea cu terminologia utilizată în legislația penală.
6.	art.32 Constituție	(4) Învățământul de stat este gratuit, potrivit legii.	<i>Alineatul (4) al art.32 se completează, în final, astfel:</i> „(4) Statul acordă burse sociale de studiu copiilor și tinerilor proveniți din familii defavorizate și celor instituționalizați, în condițiile legii” <i>Amendament sen. Adrian Păunescu</i>	Pentru instituirea unei discriminări pozitive în favoarea copiilor și tinerilor din familiile defavorizate, spre a le facilita accesul la învățătură.

Punctul din Legea de revizuire sau art. din Constituție	TEXT din Legea de revizuire adoptată de Camera Deputaților sau din Constituție	AMENDAMENT	MOTIVARE
7. pct.16 Lege rev.	"Articolul 32 ¹ - Accesul la cultură este garantat, în condițiile legii."	Art. 32 ¹ se modifică și se completează și va avea următorul cuprins: " (1) Accesul la cultură este garantat. (2) Libertatea persoanei de a-și dezvoltat spiritualitatea și de a accede la valorile culturale naționale și universale nu poate fi îngrădită." Amendament sen. Mircea Ionescu-Quintus + sen. Norica Nicolai	Pentru reglementarea conținutului dreptului respectiv, în sensul libertății persoanei de a-și dezvoltat spiritualitatea și de a accede la valorile culturale naționale și universale, precum și pentru interdicția oricărei împiedicări sau îngrădiri a acestei libertăți.
8. pct. 20 Lege rev.	" (1) Cetățenii se pot asocia liber în partide, în sindicate, în patronate și în alte forme de asociere."	Alineatul (1) al articolului 37 se modifică și va avea următorul cuprins: " (1) Cetățenii se pot asocia liber în partide politice, în sindicate, în patronate și în alte forme de asociere." Amendament sen. Ion Predescu	Precizarea că dreptul de asociere se referă la partide politice este necesară spre a păstra corectitudinea textului constituțional actual.
9. art.38 Constituție	" (1) Dreptul la muncă nu poate fi îngrădit. Alegerea profesiei și alegerea locului de muncă sunt libere."	Alineatul (1) al articolului 38 se modifică și va avea următorul cuprins: " (1) Dreptul la muncă nu poate fi îngrădit. Alegerea profesiei, a meseriei sau a ocupației, precum și a locului de muncă sunt libere." Amendament sen. Dan Mircea Popescu	Distincția între profesie, meserie și ocupație este necesară întrucât nu toate persoanele au o profesie, în concordanță cu prevederile art. II-15 din Proiectul de Constituție al Uniunii Europene referitor la Libertatea profesională și dreptul la muncă.
10. pct.13 Lege rev.	" Libertatea economică este garantată. Ea presupune accesul liber la o activitate economică, precum și exercitarea acesteia, în condițiile legii."	Art. 29 ¹ se modifică și va deveni art. 41 ¹ , având următorul cuprins: " Accesul liber al persoanei la o activitate economică, exercitarea acesteia în condițiile legii, precum și libera inițiativă sunt garantate." Amendament sen. Mircea Ionescu-Quintus + sen. Norica Nicolai	Definirea conținutului libertății economice, în sensul că acesta, pe lângă accesul liber la o activitate economică și garantarea exercitării activității respective în condițiile legii, implică și libera inițiativă.
11. art.43 alin.2 Constituție	" (2) Cetățenii au dreptul la pensie, la concediu de maternitate plătit, la asistență medicală în unitățile sanitare de stat, la ajutor de șomaj și la alte forme de asistență socială prevăzute de lege."	Alineatul (2) al articolului 43 se modifică și va avea următorul cuprins: " (2) Cetățenii au dreptul la pensie, la concediu de maternitate plătit, la asistență medicală în unitățile sanitare de stat, la ajutor de șomaj și la alte forme de asigurări sociale publice sau private, prevăzute de lege. Cetățenii au dreptul și la măsuri de asistență socială, potrivit legii." Amendament sen. Dan Mircea Popescu + sen. Ion Predescu	În noua redactare, prevederea corespunde evoluției legislative distingând între formele de asigurări sociale și cele de asistență socială, mai ales că ultimele, a căror importanță este din ce în ce mai mare, nici nu erau menționate în textul constituțional.

Nr. crt.	Punctul din Legea de revizuire sau art. din Constituție	TEXT din Legea de revizuire adoptată de Camera Deputaților sau din Constituție	AMENDAMENT	MOTIVARE
12.	pct.23 Lege rev.	„(2) Statul acordă alocații pentru copii și ajutoare pentru sprijinirea copilului bolnav ori cu dizabilități. Alte forme de protecție socială a copiilor și a tinerilor se stabilesc prin lege.”	Menținerea actualului text din Constituție și anume: <i>Alin. (2) al art. 45 se modifică și va avea următorul cuprins:</i> „(2) Statul acordă alocații pentru copii și ajutoare pentru îngrijirea copilului bolnav ori cu handicap. Alte forme de protecție socială a copiilor și a tinerilor se stabilesc prin lege.” Amendament sen. Dan Mircea Popescu + sen. Ion Predescu	Termenul românesc consacrat este de „persoană cu handicap”, care este același cu cel utilizat și în Protocolul de Constituție al Uniunii Europene, la articolul II-26.
13.	pct.24 Lege rev.	<i>Denumirea articolului va fi: „Protecția persoanelor cu dizabilități”.</i> Cuprinsul articolului va fi: „Persoanele cu dizabilități se bucură de protecție specială. Statul asigură realizarea unei politici naționale de prevenire, de tratament, de readaptare, de învățământ, de îngrijire și de integrare socială a persoanelor cu dizabilități, respectând drepturile și îndatoririle ce revin părinților și tutorilor.”	Menținerea actualului text din Constituție și anume: <i>Art.46 se modifică și va avea următorul cuprins:</i> Denumirea articolului va fi: Protecția persoanelor cu handicap”. <i>Cuprinsul articolului va fi: „Persoanele cu handicap se bucură de protecție specială. Statul asigură realizarea unei politici naționale de prevenire, de tratament, de readaptare, de învățământ, de îngrijire și de integrare socială a persoanelor cu handicap, respectând drepturile și îndatoririle ce revin părinților și tutorilor.”</i> Amendament sen. Dan Mircea Popescu + sen. Ion Predescu	Idem motivarea de la punctul 12 din prezentul tabel.
14.	pct. 25 Lege rev.	„(3) Statul răspunde patrimonial, potrivit legii, pentru prejudiciile cauzate prin erorile judiciare. Răspunderea statului nu înlătură, în condițiile legii, răspunderea magistraților care și-au exercitat funcția cu rea-credință.”	<i>Alineatul (3) al articolului 48 se modifică și va avea următorul cuprins:</i> (3) Statul răspunde patrimonial pentru prejudiciile cauzate prin erorile judiciare. Răspunderea statului este stabilită în condițiile legii și nu înlătură răspunderea magistraților care și-au exercitat funcția cu rea-credință sau gravă neglijență.” Amendament sen. Ion Predescu + sen. Antonie Iorgovan	Pentru îmbunătățirea conținutului normativ al prevederii respective și instituirea răspunderii magistratului și în caz de gravă neglijență, care de regulă este asimilată dolului.
15.	art.60 alin.1 Constituție	(1) Camera Deputaților și Senatul sunt alese pentru un mandat de 4 ani, care poate fi prelungit, prin lege organică, în caz de război sau de catastrofă.	<i>Alineatul (1) al articolului 60 se modifică și va avea următorul cuprins:</i> „(1) Camera Deputaților și Senatul sunt alese pentru un mandat de 4 ani, care se prelungește de drept în stare de mobilizare, de război, de asediu sau de urgență , până la încetarea acestora.” Amendament sen. Mircea Ionescu-Quintus	Pe toată durata acestor stări excepționale se impune prelungirea de drept a mandatului celor două Camere ale Parlamentului, care este organul reprezentativ suprem al poporului român, potrivit art. 58 din Constituție. Alegerile ar putea acutiza starea de pericol existentă și, în orice caz, nu mai există garanția că ele se pot desfășura în condițiile constituționale prevăzute la art. 2 în forma revizuită, adică să fie libere și corecte.
16.	pct. 32 Lege rev.	(2) Deputații și senatorii pot fi urmăriți și trimiși în judecată penală pentru fapte care nu au legătură în voturile sau cu opiniile politice exprimate în exercitarea mandatului, dar nu pot fi percheziționați, reținuți sau arestați fără încuviințarea Camerei din	<i>Alineatul (2) al art. 69 se modifică și se completează și va avea următorul cuprins:</i> (2) Deputații și senatorii pot fi urmăriți și trimiși în judecată penală pentru fapte care nu au legătură cu voturile sau cu opiniile politice exprimate în exercitarea	Pentru evitarea șicanării parlamentarilor pe cale a acțiunii penale directe formulate în fața instanței.

Punctul din Legea de revizuire sau art. din Constituție	TEXT din Legea de revizuire adoptată de Camera Deputaților sau din Constituție	AMENDAMENT	MOTIVARE
17.	<p>care fac parte, după ascultarea lor. Competența de judecată aparține Înaltei Curți de Casație și Justiție.”</p> <p>f) regimul stării de război și al stării de mobilizare parțială sau totală a forțelor armate;</p>	<p>mandatului, dar nu pot fi percheziționați, reținuți sau arestați fără încuviințarea Camerei din care fac parte, după ascultarea lor. Urmărirea și trimiterea în judecată penală se poate face numai de către Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție. Competența de judecată aparține Înaltei Curți de Casație și Justiție.</p> <p><i>Amendament sen. Ion Predescu</i></p> <p><i>Prevederile literei f) ale art.72 alin.3 se modifică și va avea următorul cuprins:</i></p> <p>“f) regimul stării de mobilizare parțială sau totală a forțelor armate și al stării de război;”</p> <p><i>Amendament sen. Mircea Ionescu-Quintus</i></p> <p><i>După litera j), se introduce o nouă literă j'), cu următorul cuprins:</i></p> <p>j') contenciosul administrativ</p> <p><i>Amendament sen. Antonie Iorgovan</i></p>	<p>Așezarea în ordine firească a celor două stări.</p> <p>Pentru reglementarea prin lege organică a contenciosului administrativ.</p>
18.	<p>pct. 35 Lege rev.</p>	<p><i>Alineatul 1 al art. 73¹ se modifică și va avea următorul cuprins:</i></p> <p>(1) Se supun spre dezbateră și adoptare Camerei Deputaților, în primă lectură, proiectele de lege și propunerile legislative pentru ratificarea tratatelor sau a altor acorduri internaționale și a măsurilor legislative ce rezultă din aplicarea acestor tratate sau acorduri, precum și proiectele legilor organice prevăzute la art.31 alin.(5), art.52 alin.(2), art.55 alin.(3), art.72 alin.(3), art.79 alin.(2), art.79 alin.(3), art.79 alin.(4), art.101 alin.(2), art.101 alin.(3), art.104 alin.(2), art.104 alin.(3), art.104 alin.(4), art.117 alin.(2) și (3), art.119 alin.(2), art.125 alin.(4) și (5) și art.140 alin.(4). Celelalte proiecte de lege sau propuneri legislative se supun dezbaterii și adoptării, în primă lectură, Senatului.</p> <p><i>Amendament sen. Antonie Iorgovan</i></p>	<p>Completearea cu litera j') a enumerării competențelor prevăzute de art 73 alin. 3 în corelare cu amendamentul de la punctul 18 din prezentul tabel.</p>
19.	<p>pct. 37 Lege rev.</p>	<p>(3) Parlamentul nu poate fi dizolvat în ultimele 6 luni ale mandatului Președintelui României și nici în timpul stării de asediu sau al stării de urgență.</p>	<p>Pericolul public legat de existența stării de asediu, de urgență, de mobilizare și de război impun funcționarea Parlamentului și imposibilitatea organizării unor alegeri libere și corecte (art.2 alin.1 din Constituția revizuită), pe durata acestor stări..</p>
20.	<p>art.89 alin. 3 Constituție</p>	<p><i>Alineatul (3) al articolului 89 se modifică și va avea următorul cuprins:</i></p> <p>(3) Parlamentul nu poate fi dizolvat în ultimele 6 luni ale mandatului Președintelui României și nici în timpul stării de asediu sau al stării de urgență.</p> <p><i>Amendament sen. Mircea Ionescu-Quintus + sen. Ion Predescu</i></p>	<p>Pericolul public legat de existența stării de asediu, de urgență, de mobilizare și de război impun funcționarea Parlamentului și imposibilitatea organizării unor alegeri libere și corecte (art.2 alin.1 din Constituția revizuită), pe durata acestor stări..</p>

Nr.crt.	Punctul din Legea de revizuire sau art. din Constituție	TEXT din Legea de revizuire adoptată de Camera Deputaților sau din Constituție	AMENDAMENT	MOTIVARE
21.	art.92 Constituție	<p>„Atribuții în domeniul apărării</p> <p>1. Președintele României este comandantul forțelor armate și îndeplinește funcția de președinte al Consiliului Suprem de Apărare a Țării.</p> <p>2. El poate declara, cu aprobarea prealabilă a Parlamentului, mobilizarea parțială sau generală a forțelor armate. Numai în cazuri excepționale, hotărârea Președintelui se supune ulterioară aprobării Parlamentului, în cel mult 5 zile de la adoptare.</p> <p>3. În caz de agresiune armată îndreptată împotriva țării, Președintele României ia măsuri pentru respingerea agresiunii și le aduce neîntârziat la cunoștința Parlamentului, printr-un mesaj. Dacă Parlamentul nu se află în sesiune, el se convoacă de drept în 24 de ore de la declanșarea agresiunii.”</p>	<p>După alineatul (3) al articolului 92 se introduce un nou alineat, (4), cu următorul cuprins:</p> <p>“(4) În caz de mobilizare sau de război, Parlamentul își continuă activitatea pe toată durata acestor stări, iar dacă nu se află în sesiune, se convoacă de drept în 24 de ore de la declararea lor.”</p> <p><i>Amendament sen. Mircea Ionescu-Quintus</i></p>	În corelare cu punctul 15 din prezentul tabel
22.	pct.46 Lege rev.	<p>„Camera Deputaților și Senatul, în ședință comună, pot hotărî punerea sub acuzare a Președintelui României pentru înaltă trădare, cu votul a cel puțin două treimi din numărul deputaților și senatorilor. Competența de judecată aparține Înaltei Curți de Casație și Justiție, în condițiile legii. Președintele este demis de drept la rămânerea definitivă a hotărârii de condamnare.”</p>	<p><i>Articolul 95 se modifică și va avea următorul cuprins:</i></p> <p>“(1) Camera Deputaților și Senatul, în ședință comună, cu votul a cel puțin două treimi din numărul deputaților și senatorilor, pot hotărî punerea sub acuzare a Președintelui României pentru înaltă trădare.</p> <p>(2) Propunerea de punere sub acuzare poate fi inițiată de majoritatea deputaților și senatorilor și se aduce, neîntârziat, la cunoștință Președintelui României pentru a putea da explicații cu privire la faptele ce i se impută.</p> <p>(2¹) De la data punerii sub acuzare și până la data demiterii, Președintele este suspendat de drept.”</p> <p>(3) Competența de judecată aparține Înaltei Curți de Casație și Justiție. Președintele este demis de drept la data rămânerei definitive a hotărârii de condamnare.”</p> <p><i>Amendament sen. Ion Predescu + sen. Mircea Ionescu-Quintus</i></p>	Pentru sistematizarea mai bună a cuprinsului normativ al reglementării, ținând seama de prevederile art. 95 din Constituție, referitoare la suspendarea din funcție.
23.	art. 111 alin. 1 Constituție	<p>„(1) Guvernul și fiecare dintre membrii săi sunt obligați să răspundă la întrebările sau la interelările formulate de deputați sau de senatori.”</p>	<p><i>Alineatul (1) al articolului 111 se modifică și va avea următorul cuprins:</i></p> <p>“(1) Guvernul și fiecare dintre membrii săi sunt obligați să răspundă la întrebările sau la interelările formulate de deputați sau de senatori., în condițiile prevăzute de Regulamentele celor două Camere ale Parlamentului.”</p> <p><i>Amendament sen. Mircea Ionescu-Quintus</i></p>	Obligația Guvernului și a membrilor săi, prevăzută în art.111 alin.1, trebuie să se realizeze în condițiile stipulate de Regulamentele celor două Camere.

Nr. crt.	Punctul din Legea de revizuire sau art. din Constituție	TEXT din Legea de revizuire adoptată de Camera Deputaților sau din Constituție	AMENDAMENT	MOTIVARE
24.	pct.50 Lege rev.	"4) În situații extraordinare a căror reglementare nu comportă sub nici o formă amânarea, Guvernul poate adopta ordonanțe de urgență, având obligația motivării în cuprinsul acestora a măsurilor dispuse. Ordonanța de urgență intră în vigoare numai după depunerea sa spre dezbateri în procedură de urgență la Camera competentă să fie sesizată și publicarea ei în Monitorul Oficial al României. Camerele, dacă nu se află în sesiune, se convoacă în mod obligatoriu în 5 zile de la depunere sau, după caz, de la trimitere. Dacă în termen de cel mult 45 de zile de la depunere, Camera sesizată nu se pronunță asupra ordonanței, aceasta este considerată a doua Cameră care decide, de asemenea în procedură de urgență. Ordonanța de urgență adoptată și se trimite la cea de-a doua Cameră care decide, de asemenea în procedură de urgență cuprinzând norme de natura legii organice se aprobă cu majoritatea prevăzută de articolul 74 alineatul (1)."	<i>Alineatul (4) al articolului 114 se modifică și va avea următorul cuprins:</i> "4) Guvernul poate adopta ordonanțe de urgență numai în situații extraordinare a căror reglementare nu comportă sub nici o formă amânarea, având obligația motivării în cuprinsul acestora a măsurilor dispuse. Ordonanța de urgență intră în vigoare numai după depunerea sa spre dezbateri în procedură de urgență la Camera competentă să fie sesizată și publicarea ei în Monitorul Oficial al României. Camerele, dacă nu se află în sesiune, se convoacă în mod obligatoriu în 5 zile de la depunere sau, după caz, de la trimitere. Dacă în termen de cel mult 30 de zile de la depunere, Camera sesizată nu se pronunță asupra ordonanței, aceasta este considerată adoptată și se trimite la cea de-a doua Cameră care decide, de asemenea în procedură de urgență. Ordonanța de urgență cuprinzând norme de natura legii organice se aprobă cu majoritatea prevăzută de articolul 74 alineatul (1)."	Pentru a se accentua caracterul extraordinar al ordonanțelor de urgență și pentru a se reduce termenul de dezbateri al acestora la prima Cameră sesizată de la 45 la 30 de zile.
25.	pct.54 Lege rev.	"3) Între prefecți, pe de o parte, consiliile județene și președinții acestora, pe de altă parte, nu există raporturi de subordonare."	<i>Amendament PD</i> <i>Alineatul (3) al articolului 122 se modifică și va avea următorul cuprins:</i> "3) Între prefecți, pe de o parte, consiliile județene, consiliile locale și primari, pe de altă parte, există numai raporturi de colaborare." <i>Amendament sen. Mircea Ionescu-Quintus + sen. Norica Nicolai</i>	Pentru completarea reglementării adoptate de Camera Deputaților, care cuprindea numai o interdicție, fără a preciza și partea pozitivă privind relațiile dintre prefect și autoritățile locale, care nu pot fi decât de colaborare.
26.	pct.57 Lege rev.	(6) Controlul judecătoresc al actelor autorităților publice, pe calea contenciosului administrativ, este garantat, cu excepția celor care privesc raporturile cu Parlamentul, precum și a actelor de comandament cu caracter militar. Instanțele administrative sunt competente să soluționeze cererile persoanelor vătămate prin dispoziții din ordonanțe declarate neconstituționale."	<i>Alineatul (6) al articolului 125 se modifică și va avea următorul cuprins:</i> (6) Controlul judecătoresc al actelor administrative ale autorităților publice, pe calea contenciosului administrativ, este garantat, cu excepția celor care privesc raporturile cu Parlamentul, precum și a actelor de comandament cu caracter militar. Instanțele de contencios administrativ sunt competente să soluționeze cererile persoanelor vătămate prin ordonanțe sau, după caz, prin dispoziții din ordonanțe declarate neconstituționale." <i>Amendament sen. Antonie Iorgovan</i>	Precizare necesară pentru a defini natura actului și pentru corelare cu dispozițiile art. 48 din Constituție.

Nr.	Punctul din Legea de revizuire sau art. din Constituție	TEXT din Legea de revizuire adoptată de Camera Deputaților sau din Constituție	AMENDAMENT	MOTIVARE
27.	pct.59 Lege rev.	“(3) Parchetele conduc și controlează activitatea poliției judiciare.”	<i>Alineatul (3) al articolului 130 se modifică și va avea următorul cuprins:</i> “(3) Parchetele funcționează pe lângă instanțele de judecată, conduc și supraveghează activitatea poliției judiciare, în condițiile legii.” <i>Amendament sen. Mircea Ionescu-Quintus + sen. Norica Nicolai</i>	Pentru justificarea de ordin constituțional a includerii Ministerului Public în capitolul privind Autoritatea judecătorească, care în lipsa unei asemenea precizări și având în vedere că funcționează sub autoritatea ministrului justiției, nu se justifică situarea lui în acest capitol, ținând cont și de principiul separației puterilor în stat.
28.	pct. 61 Lege rev.	(2) Consiliul Superior al Magistraturii îndeplinește rolul de instanță de judecată, în secții, în domeniul jurisdicției disciplinare a judecătorilor și a procurorilor, fără votul ministrului justiției, al președintelui Înaltei Curți de Casație și Justiție și al procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, potrivit procedurii stabilite prin legea sa organică.	<i>Alineatul (2) al articolului 133 se modifică și va avea următorul cuprins:</i> (2) Consiliul Superior al Magistraturii îndeplinește rolul de instanță de judecată, prin secțiile sale, în domeniul răspunderii disciplinare a judecătorilor și a procurorilor, fără votul ministrului justiției, al președintelui Înaltei Curți de Casație și Justiție și al procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, potrivit procedurii stabilite prin legea sa organică. <i>Amendament sen. Ion Predescu</i>	Pentru claritatea și precizia reglementării.
29.	pct.62 Lege rev.	„(1) Economia României este economie de piață, bazată pe libera inițiativă.”	<i>Alineatul (1) al articolului 134 se modifică și va avea următorul cuprins:</i> „(1) Economia României este economie de piață, bazată pe libera inițiativă și concurență.” <i>Amendament sen. Dan Mircea Popescu</i>	De esență a economiei de piață este și concurența sau competiția liberă, nu numai libera inițiativă. Acest principiu este și unul dintre obiectivele Uniunii Europene, așa cum rezultă din prevederile art. III-2 din Proiectul de Constituție Europeană, referitor la obiectivele Uniunii.
30.	pct. 63 Lege rev.	(3) Bogățiile de interes public ale subsolului, spațiului aerian, apele cu potențial energetic valorificabil, de interes național, plajele, marea teritorială, resursele naturale ale zonei economice și ale platoului continental, precum și alte bunuri stabilite de legea publică.	<i>Alineatul (3) al articolului 135 se modifică și va avea următorul cuprins:</i> (3) Bogățiile de interes public ale subsolului, spațiului aerian, apele cu potențial energetic valorificabil, de interes național, plajele, marea teritorială, resursele naturale ale zonei economice și ale platoului continental, precum și alte bunuri stabilite de legea organică, fac obiectul exclusiv al proprietății publice. <i>Amendament sen. Ion Predescu + sen. Mircea Ionescu-Quintus</i>	Întrucât potrivit alineatului următor reglementarea dării în administrare, concesionari, închirierii a bunurilor proprietate publică se stabilesc prin lege organică este necesar ca însăși includerea în sfera proprietății publice a unor bunuri să se facă tot prin lege organică.
31.	pct. 65 Lege rev.	“(1) Curtea de Conturi exercită controlul asupra modului de formare, de administrare și de întreținere a resurselor financiare ale statului și ale sectorului public. În condițiile legii organice, litigiile rezultate din activitatea Curții de Conturi se soluționează de instanțele judecătorești.”	<i>Alineatul (1) al articolului 139 se modifică și va avea următorul cuprins:</i> “(1) Curtea de Conturi exercită controlul asupra modului de formare, de administrare și de întreținere a resurselor financiare ale statului și ale sectorului public. În condițiile legii organice, litigiile rezultate din activitatea Curții de Conturi se soluționează de instanțele judecătorești specializate.” <i>Amendament Guvern + sen. Ionel Alexandru</i>	Întrucât controlul efectuat de Curtea de Conturi este specializat și implică cunoașterea aprofundată a legislației economico-financiare, este necesar ca și instanța judecătorească să fie specializată pentru a se asigura astfel posibilitatea reală ca ea să poată cenzura în mod profesionist activitatea organului de control supusă jurisdicției sale.

Nr. crt.	Punctul din Legea de revizuire sau art. din Constituție	TEXT din Legea de revizuire adoptată de Camera Deputaților sau din Constituție	AMENDAMENT	MOTIVARE
32.	pct.70 Lege rev. Constituție	„(4) Președintele României, Parlamentul și Guvernul garantează aducerea la îndeplinire a obligațiilor rezultate din actul aderării și din prevederile alineatului (2).”	<p><i>Alineatul (4) al articolului 145 se modifică și va avea următorul cuprins:</i></p> <p>„(4) Președintele României, Parlamentul, Guvernul și autoritatea judecătorească garantează aducerea la îndeplinire a obligațiilor rezultate din actul aderării și din prevederile alineatului (2).”</p> <p><i>Amendament sen. Dan Mircea Popescu</i></p>	Întrucât completarea privind autoritatea judecătorească este necesară întrucât acesta trebuie să garanteze în soluționarea litigiilor prioritatea dreptului comunitar.

AMENDAMENTE RESPINSE

Nr.	Punctul din Legea de revizuire sau art. din Constituție	TEXT din Legea de revizuire adoptată de Camera Deputaților sau din Constituție	AMENDAMENT	MOTIVARE
1.	<p>art.1 Constituție</p> <p>(1) România este stat național, suveran și independent, unitar și indivizibil. (2) Forma de guvernământ a statului român este republica. (3) România este stat de drept, democratic și social, în care demnitatea omului, drepturile și libertățile cetățenilor, libera dezvoltare a personalității umane, dreptatea și pluralismul politic reprezintă valori supreme și sunt garantate. “(4) Statul se organizează potrivit principiului separației și echilibrului puterilor - legislativă, executivă și judecătorească - în cadrul democrației constituționale. (5) În România, respectarea Constituției, a supremației sale și a legilor este obligatorie”.</p>	<p><i>Alineatul (1) al articolului 1 se modifică și va avea următorul cuprins:</i> “(1) România este stat suveran și independent, unitar și indivizibil” <i>Amendament UDMR</i></p>	<p>1. Există constituții în care nu a fost prevăzut caracterul național. 2. Amendamentul a fost respins și la Camera Deputaților, în esență, pentru următoarele motive: este contrar prevederilor art. 148 alin. 1 din Constituție, care nu face obiectul revizuirii și corespunde pct.2 din proiectul de Constituție a Uniunii Europene, conform căruia “Uniunea Europeană respectă identitatea națională a statelor membre”.</p>	<p>1. <i>argumente în favoarea amendamentului</i> 2. <i>argumente de respingere a amendamentului</i></p>
2.	<p>art.1 Constituție</p>	<p><i>La art.1 se introduce un nou alineat, (4), cu următorul cuprins:</i> “Revoluția Română din Decembrie 1989 este factorul determinant care a condus la schimbările structurale din: viața economică, politică și socială a României, având un caracter anticomunist.” <i>Amendament sen. V. Duță</i> <i>La art.1 se introduce un nou alineat, (4), cu următorul cuprins:</i> “(4) În relația dintre majoritate și minoritățile naționale, definiția României ca stat național, nu este sursă de drept și nu poate constitui temei juridic pentru îngrădirea unor drepturi ale minorităților naționale.” <i>Amendament sen. P. Eckstein-Kovács</i></p>	<p>1. Revoluția din 1989 trebuie menționată ca moment de referință pentru reorientarea României spre o structură statală modernă, bazată pe democrație și economie de piață. 2. Textul nu are caracter normativ, fiind exclusiv declarativ și nu corespunde tradițiilor constituționalismului românesc.</p>	<p>1. Revoluția din 1989 trebuie menționată ca moment de referință pentru reorientarea României spre o structură statală modernă, bazată pe democrație și economie de piață. 2. Textul nu are caracter normativ, fiind exclusiv declarativ și nu corespunde tradițiilor constituționalismului românesc.</p>
3.	<p>art.1 Constituție</p>	<p><i>La art.1 se introduce un nou alineat, (4), cu următorul cuprins:</i> “(4) În relația dintre majoritate și minoritățile naționale, definiția României ca stat național, nu este sursă de drept și nu poate constitui temei juridic pentru îngrădirea unor drepturi ale minorităților naționale.” <i>Amendament sen. P. Eckstein-Kovács</i></p>	<p>1. Pentru asigurarea egalității cetățenilor, indiferent de originea lor etnică. 2. Potrivit art. 16 alin. 2 din Constituție, conform căruia cetățenii sunt egali în fața legii fără privilegii și discriminări și mai ales, potrivit art. 4 alin 2 din Constituție, conform căruia România este patria comună și indivizibilă a tuturor cetățenilor săi fără deosebire, printre alte criterii de discriminare, a originii etnice, rezultă că amendamentul este lipsit de obiect.</p>	<p>1. Pentru asigurarea egalității cetățenilor, indiferent de originea lor etnică. 2. Potrivit art. 16 alin. 2 din Constituție, conform căruia cetățenii sunt egali în fața legii fără privilegii și discriminări și mai ales, potrivit art. 4 alin 2 din Constituție, conform căruia România este patria comună și indivizibilă a tuturor cetățenilor săi fără deosebire, printre alte criterii de discriminare, a originii etnice, rezultă că amendamentul este lipsit de obiect.</p>

P. N.	TEXT din Legea de revizuire adoptată de Camera Deputaților sau din Constituție	AMENDAMENT	MOTIVARE
4.	pct.1 lege rev.	<p><i>Alineatul (5) al articolului 1 se modifică și va avea următorul cuprins:</i></p> <p>„În România, respectarea Constituției și a legii, precum și a supremației acestora, este obligatorie.”</p> <p><i>Amendament sen. D.M. Popescu</i></p>	<p>1. Apare, cu claritate, și principiul supremației legii, ceea ce redactarea Camerei omite. Pare o redactare mai bună în sensul că apare limpede necesitatea respectării obligatorii a Constituției și a legii, pe de o parte, a supremației lor, pe de alta. Este necesară folosirea singularului în cadrul „legii” și a pluralului pentru pronumele demonstrativ „acestora” pentru a nu exista eventuale dubii că respectarea obligativității supremației se referă și la Constituție și la lege.</p> <p>2. Supremația Constituției este de esența statului de drept și a ierarhiei normelor juridice. Dacă legea și Constituția ar fi în egală măsură supreme, ar dispărea controlul constituționalității legii, revizuirea Constituției s-ar putea face prin orice fel de lege, organică sau ordinară, iar buversarea ordinii juridice astfel produsă ar avea ca efect că regula principală de drept nu se mai stabilește în Parlament, ci pe calea precedentului judiciar, ca în țările fără constituții rigide, cum ar fi Anglia și Israelul. O asemenea concepție este, de asemenea, contrară Constituției Uniunii Europene în curs de definiție.</p>
5.	pct.1 Lege rev.	<p><i>La art.1 se introduce un nou alineat, (6), cu următorul cuprins:</i></p> <p>(6) Constituția și legile țării trebuie să fie în strictă conformitate cu legislația comună europeană.</p> <p><i>Amendament sen. I. Alexandru</i></p>	<p>1. Integrarea europeană reprezintă un obiectiv fundamental în momentul actual.</p> <p>2. Problema conformității cu legislația comunitară este reglementată la alineatul 2 al art. 145¹ din Legea de revizuire.</p>

Nr. crt.	Punctul din Legea de revizuire sau art. din Constituție	TEXT din Legea de revizuire adoptată de Camera Deputaților sau din Constituție	AMENDAMENT	MOTIVARE 1. argumente în favoarea amendamentului 2. argumente de respingere a amendamentului
6.	pct.2 lege rev. Constituției	„(1) Suveranitatea națională aparține poporului român, care o exercită prin organele sale reprezentative, constituite prin alegeri libere, periodice și corecte, precum și prin referendum.”	Menținerea actualului text din Constituție, cu următorul cuprins: „(1) Suveranitatea națională aparține poporului român, care o exercită prin organele sale reprezentative și prin referendum.” <i>Amendament sen. D.M. Popescu</i>	1. Textul Camerei nu face decât să ridice la rang de principiu suspiciunea că, în România, alegerile, nu sunt libere și corecte. Implicit, opinia publică internațională ar trebui să valideze alegerile din România, ceea ce a fost cazul în anii '90, dar deranjează enorm acum și în viitor. Pare, mai degrabă, un articol făcut pentru o țară bananieră, de aceea propun eliminarea sintagmei „alegeri libere, periodice și corecte”. 2. Consacrarea constituțională a alegerilor libere, periodice și corecte reflectă modul în care, sub regimul actualei Constituții, alegerile au avut loc și este de natură să asigure ca organele reprezentative astfel constituite să fie în slujba poporului și nu supraordonate corpului electoral.
7.	art.4 Constituție	1. Statul are ca fundament unitatea poporului român. 2. România este patria comuna și indivizibila a tuturor cetățenilor săi, fără deosebire de rasă, de naționalitate, de origine etnică, de limba, de religie, de sex, de opinie, de apartenență politică, de avere sau de origine socială.	<i>După alineatul (2) al articolului 4 se introduce un alineat nou cu următorul cuprins:</i> (3) Statul român este responsabil pentru comunitățile naționale, etnice și lingvistice ale românilor din teritoriile din afara granițelor sale. Statul sprijină păstrarea și dezvoltarea identității naționale a acestor comunități în forme și condiții stabilite prin lege. <i>Amendament sen. S. Csaba</i>	1. Răspunderea statului pentru comunitățile naționale, etnice și lingvistice ale românilor din străinătate. 2. Problema este reglementată la art. 7 din Constituție într-o modalitate corespunzătoare principiilor dreptului internațional public. De asemenea, reglementarea propusă prin amendament nu poate face obiectul articolului 4, care are un alt scop și conținut.

MOTIVARE

1. *argumente în favoarea amendamentului*
2. *argumente de respingere a amendamentului*

1. Instituționalizarea conceptului de comunitate națională și a autonomiei culturale.

2. Amendamentul a fost respins și la Camera Deputaților, în esență, pentru următoarele motive: comunitatea națională minoritară este un concept contrar prevederilor art.4 din Constituție, de natură a acutiza conflictele etnice și contrar concepției europene privind protecția persoanelor aparținând minorităților naționale. Potrivit avizului Comisiei de la Veneția, adoptarea unui asemenea concept ar implica și instituirea conceptului de „*majoritate națională*”, aplicabil și românilor de peste graniță, exacerbând un criteriu etnic, de natură conflictuală, contrar integrării României în Uniunea Europeană.

1. Statutul comunităților naționale comunitare și a persoanelor care le compun pe temeiul principiului egalității, egalității șanselor și nediscriminării.

2. Amendamentul a fost respins și la Camera Deputaților, în esență, pentru următoarele motive: principiile avute în vedere sunt incomplete și se regăsesc în reglementarea mult mai amplă a art. 4 din Constituție, astfel încât adoptarea amendamentului nu ar conduce decât la o discriminare nejustificată.

1. Instituționalizarea autonomiei culturale a comunităților naționale.

2. Amendamentul a fost respins și la Camera Deputaților, în esență, pentru motivele menționate la amendamentul anterior. Autonomia culturală a comunităților naționale ar avea ca efect enclavizarea acestora, ceea ce este contrar tendințelor moderne de

AMENDAMENT

Art.6 se modifică și va avea următorul cuprins:

“(1) Statul recunoaște și protejează minoritățile naționale, ca fiind comunități naționale minoritare, elemente (factori) constitutive ale statului, cu o identitate etnică, culturală, lingvistică și religioasă proprie, care se integrează în societatea românească reprezentând o valoare incontestabilă.

(2) Statul recunoaște și garantează persoanelor aparținând comunităților naționale minoritare dreptul la păstrarea, la dezvoltarea și la exprimarea identității lor etnice, culturale, lingvistice și religioase.

(3) Măsurile de protecție luate de stat pentru păstrarea, dezvoltarea și exprimarea identității comunităților naționale minoritare și a persoanelor aparținând acestor comunități trebuie să fie conforme cu principiul egalității, egalității șanselor și a nediscriminării.

(4) Instituțiile comunităților naționale înființate cu scopul păstrării, dezvoltării și exprimării identității etnice, culturale, lingvistice și religioase, se organizează pe baza principiului autonomiei și al subsidiarității.

Amendament UDMR

Alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

(2) Măsurile luate de stat pentru păstrarea, dezvoltarea și exprimarea identității comunităților naționale minoritare și a persoanelor aparținând acestor comunități trebuie să fie conforme cu principiul egalității, egalității șanselor și a nediscriminării.

Amendament sen. S. Csaba

După alineatul (2) al articolului 6 se introduce trei alineate noi cu următorul cuprins:

(3) Comunitățile naționale minoritare pot solicita și dobândi dreptul la autonomie culturală.

(4) Dreptul la autonomie culturală se exercită, pe baza unor prerogative de drept

TEXT

din Legea de revizuire adoptată de Camera Deputaților sau din Constituție

„Dreptul la identitate

(1) Statul recunoaște și garantează persoanelor aparținând minorităților naționale dreptul la păstrarea, la dezvoltarea și la exprimarea identității lor etnice, culturale, lingvistice și religioase.

(2) Măsurile de protecție luate de stat pentru păstrarea, dezvoltarea și exprimarea identității persoanelor aparținând minorităților naționale trebuie să fie conforme cu principiile de egalitate și de nediscriminare în raport cu ceilalți cetățeni români.”

art.6
Constituție

art.6
Constituție

art.6
Constituție

Titlu	Punctul din Legea de revizuire sau art. din Constituție	TEXT din Legea de revizuire adoptată de Camera Deputaților sau din Constituție	AMENDAMENT	MOTIVARE 1. argumente în favoarea amendamentului 2. argumente de respingere a amendamentului
11.	art.6 Constituție		<p>public în domeniul învățământului, culturii, comunicației, precum și în alte domenii ale vieții comunitare, prin instituții proprii, care se înființează și funcționează pe baza unor legi speciale.</p> <p>(5) Statul sprijină întărirea legăturilor comunităților naționale minoritare cu națiunea de care aparțin.</p> <p><i>Amendament sen. S. Csaba</i></p> <p>(1) Statul recunoaște și garantează tuturor cetățenilor, inclusiv celor aparținând minorităților naționale, dreptul la păstrarea, la dezvoltarea și la exprimarea identității lor etnice, culturale, lingvistice și religioase.</p> <p><i>Amendament PD + sen. A. Păunescu</i></p>	<p>apropriere și liberă dezvoltare a etniilor în cadrul Uniunii Europene.</p> <p>1. Conform modelului Constituției Republicii Moldova de la 1994 – art.10.</p> <p>2. Amendamentul a fost respins la Camera Deputaților. pentru următoarele motive : problema este reglementată la art. 4 și art. 6 din Constituție, iar modelul avut în vedere s-a dovedit practic de natură a submina unitatea statului prin acutizarea conflictelor existente în Republica Moldova. De altfel, păstrarea identității cetățenilor majoritari, de etnie română, este o falsă problemă.</p>
12.	art.7 Constituție	<p>Românii din străinătate</p> <p>Statul sprijină întărirea legăturilor cu românii din afară frontierei țării și acționează pentru păstrarea, dezvoltarea și exprimarea identității lor etnice, culturale, lingvistice și religioase, cu respectarea legislației statului ai cărui cetățeni sunt.</p>	<p><i>Articolul 7 se modifică și va avea următorul cuprins:</i></p> <p>„În spiritul reglementărilor europene, statul român acordă tuturor românilor de dincolo de granițele de astăzi ale țării întregul sprijin necesar pentru păstrarea, dezvoltarea și exprimarea identității lor etnice, culturale, lingvistice și religioase, considerându-i fiii legitimi ai aceleiași patrii spirituale și susținându-i în respectarea legislației statelor ai căror cetățeni sunt.”</p> <p><i>Amendament sen. A. Păunescu</i></p>	<p>1. Pentru modernizarea reglementării.</p> <p>2. În esență, amendamentul corespunde reglementării actuale, cu singura deosebire a unor aspecte contrare principiilor dreptului public internațional.</p>

Nr.	Punctul din Legea de revizuire sau art. din Constituție	TEXT din Legea de revizuire adoptată de Camera Deputaților sau din Constituție	AMENDAMENT	MOTIVARE
13.	art.8 Constituție	(2) Partidele politice se constituie și își desfășoară activitatea în condițiile legii. Ele contribuie la definirea și la exprimarea voinței politice a cetățenilor, respectând suveranitatea națională, integritatea teritorială, ordinea de drept și principiile democratice.	<p><i>Art.8 se modifică astfel:</i> <i>Alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:</i> (2) Partidele politice se constituie și își desfășoară activitatea în condițiile legii. Ele definesc și contribuie la exprimarea voinței politice a cetățenilor, fiind obligate să respecte suveranitatea națională, integritatea teritorială, limba oficială, ordinea de drept și principiile democratice.</p> <p><i>Amendament sen. E. Constantinescu</i> <i>După alin.(2) al articolului 8 se introduce alin. (3), cu următorul cuprins:</i> (3) Mijloacele de informare în masă au obligația să respecte pluralismul politic, asigurând accesul și promovarea necondiționată, echilibrată a tuturor formațiilor politice.</p> <p><i>Amendament sen. E. Constantinescu</i></p>	<p>1. Pentru definirea mai clară a rolului partidelor politice.</p> <p>2. Într-un stat democrat, voința politică a cetățenilor este liberă. De aceea, partidele politice, ca intermediar între stat și societate, nu pot decât să contribuie la definirea acestei voințe, prin popularizarea ofertei lor politice, nu să o defnească, transformându-i pe cetățeni în poziția de receptacoli, ca în sistemul partidului unic.</p>
14.	art.8 Constituție			<p>1. Pentru asigurarea accesului partidelor politice la mijloacele de informare în masă.</p> <p>2. Obligația ce face obiectul completării printr-un nou alineat (3) se regăsește la alin 4 al art. 31 din Constituție care are un caracter general, referindu-se nu numai la partidele politice, ci și la alte structuri ale societății civile, ce ar avea de exprimat un interes public, potrivit principiului pluralismului prevăzut la alin. 1 al art. 8 din Constituție.</p>
15.	pct.4 Lege rev.	"Sindicatelor, patronatele și asociațiile profesionale se constituie și își desfășoară activitatea potrivit cu statutele lor, în condițiile legii. Ele contribuie la apărarea drepturilor și la promovarea intereselor profesionale, economice și sociale ale salariaților și ale membrilor asociațiilor patronale sau profesionale."	<p><i>Art.9 se modifică și va avea următorul cuprins:</i> Sindicatelor, patronatele și asociațiile profesionale nu au voie să facă politică și se constituie și își desfășoară activitatea potrivit cu statutele lor, în condițiile legii. Ele contribuie la apărarea drepturilor și la promovarea intereselor profesionale, economice și sociale ale salariaților și ale membrilor asociațiilor patronale sau profesionale.</p> <p><i>Amendament sen. I. Alexandru</i></p>	<p>1. Pentru a se garanta independența acestora.</p> <p>2. Din moment ce aceste asociații sunt legitimate numai pentru a apăra drepturile și a promova interesele profesionale, economice și sociale ale membrilor lor, rezultă că, în aceste limite, în mod necesar fac politică, întrucât aceste interese sunt prin definiție colective. În ce privește politica partizană, articolul 8 din Constituție, reglementează legitimarea constituțională exclusivă a partidelor politice pentru definirea și exprimarea voinței politice a cetățenilor.</p>
16.	art. 11 Constituție	(1) Statul român se obligă să îndeplinească întocmai și cu bună-credință obligațiile ce-i revin din tratatele la care este parte. (2) Tratatelor ratificate de Parlament, potrivit legii, fac parte din dreptul intern.	<p><i>La art.11 se introduce un nou alineat, (3), cu următorul cuprins:</i> "(3) România aderă la Uniunea Europeană și Pactul Atlanticului de Nord. Exercițarea în comun a unor atribuții ale suveranității se va reglementa prin lege organică."</p> <p><i>Amendament senator V. Duță</i></p>	<p>1. Instituirea temeiului aderării euro-atlantice a României.</p> <p>2. Problema este reglementată la 145¹ și 145², iar amendamentul propus nu are în vedere faptul că aderarea la Uniunea Europeană și la pactul Nord Atlantic presupun acceptarea actelor constitutive și nicidecum subordonarea lor unor legi organice naționale.</p>

Nr.	Punctul din Legea de revizuire sau art. din Constituție	TEXT	AMENDAMENT	MOTIVARE
17.	pct.5 Lege rev. din Legea de revizuire adoptată de Camera Deputaților sau din Constituție	<p>“(3) În cazul în care un tratat la care România urmează să devină parte cuprinde dispoziții contrare Constituției, ratificarea lui poate avea loc numai după revizuirea Constituției.”</p>	<p><i>Alineatul (3) al articolului 11 se modifică și va avea următorul cuprins:</i></p> <p>“(3) În cazul în care un tratat la care România urmează să devină parte cuprinde dispoziții incompatibile cu Constituția, ratificarea lui poate avea loc fie sub rezervă, fie se procedează, înaintea ratificării, la revizuirea Constituției.”</p> <p><i>Amendament sen. T. Rece</i></p>	<p>1. Conform adagiului “pacta sunt servanda”, acest aliniat trebuie să dea expresie unuia dintre principiile încrederei între statele comunității internaționale și, în special, statelor membre ale Uniunii Europene. În acest sens și pentru a respecta principiul bunei-credințe se impune ratificarea “sub rezervă” (condiție suspensivă de a face parte din dreptul intern) până la revizuirea Constituției.</p> <p>2. Tocmai spre a se asigura încrederea între statele comunităților internaționale, cu ocazia încheierii unui tratat internațional, potrivit principiului “pacta sunt servanda”, este necesară revizuirea prealabilă a Constituției în cazul în care un tratat este contrar prevederilor acesteia, deoarece altminteri ar putea exista suspiciunea, față de partenerii externi, că ratificarea, fiind sub rezervă revizuirii ulterioare a Constituției, România își arogă dreptul de a-1 denunța unilateral pe motivul că această revizuire nu a avut loc.</p>
18.	art.12 Constituție	<p>(1) Drapelul României este tricolor; culorile sunt așezate vertical, în ordinea următoare începând de la lance: albastru, galben, roșu.</p>	<p><i>Alineatul (1) al articolului 12 se modifică și va avea următorul cuprins:</i></p> <p>(1) „Drapelul României este tricolor; culorile sunt așezate vertical, în ordinea următoare începând de la lance: albastru, galben, roșu. La mijloc pe fondul galben este înserată stema țării”.</p> <p><i>Amendament sen. A. Belasçu</i></p>	<p>1. Drapelul României fără stemă se confundă în totalitate cu drapelul Statului African CIAD, stat al cărui drapel are aceeași compoziție coloristică – roșu, galben și albastru, aceeași proporție și aceeași așezare a culorilor față de hampă.</p> <p>Adoptarea tricolorului românesc cu stemă nu poate constitui un impediment ca urmare a asemănării cu drapelul Republicii Moldova deoarece diferă prin proporția de 2:1 față de 3:2, cât și prin compoziția heraldică a stemelor.</p> <p>2. Amplasarea stemei pe drapel nu mai este o formulă consacrată în practica contemporană, ea fiind specifică îndeosebi Evului mediu. De asemenea, propunerea nu corespunde nici unui interes practic și ar însemna cheltuieli considerabile, în mod inutil.</p>
19.		<p><i>La art.12 se introduce un nou alineat, (1¹), cu următorul cuprins:</i></p> <p>(1¹) Pe culoare galbenă este amplasată stema țării.</p> <p><i>Amendament sen. E. Constantinescu</i></p>	<p>1. Pentru amplasarea stemei pe drapel.</p> <p>2. Pentru motivele arătate la punctul 18 din prezentul tabel.</p>	

Text	Text	Amendament	Motivare
20. punctul din Legea de revizuire sau art. din Constituție	Legea de revizuire adoptată de Camera Deputaților sau din Constituție	AMENDAMENT Poate fi eliminat. Amendament PD	<p>MOTIVARE</p> <p>1. argumente în favoarea amendamentului 2. argumente de respingere a amendamentului</p> <p>1. Capitala nu este o chestiune de nivelul Constituției. Nici în alte constituții nu este. 2. Amendamentul a fost respins și la Camera Deputaților, în esență, pentru următoarele motive: consacrarea constituțională a municipiului București pentru capitala țării este încă în Constituția din 1866 (art. 125) și se regăsește și în alte constituții, cum ar fi cea a Spaniei (art. 5).</p>
21.	art.14 Constituție	<p>art.13 se introduce un nou alineat, (2), cu următorul cuprins:</p> <p>(2) Cunoașterea limbii române este obligatorie pentru cetățenii români. Amendament sen. N. Nicolai</p>	<p>1. În acord cu constituțiile europene și cu Legea nr.21/1991 modificată. 2. Impunerea unei limbi nu este legată de limba oficială, adică aceea în care se redactează actele autorităților publice și constituie un mijloc de asimilare forțată a grupurilor lingvistice minoritare, fiind incompatibilă cu un regim democratic.</p>
22.	pct.7 Lege rev.	<p>Alineatul (3) al articolului 16 se modifică și va avea următorul cuprins:</p> <p>“(3) Funcțiile și demnitățile publice, civile sau militare, pot fi ocupate, în condițiile legii, numai de persoanele care au cetățenia română. Statul român garantează egalitatea de șanse între femei și bărbați pentru ocuparea acestor funcții și demnități.” Amendament sen. T. Rece</p>	<p>1. Nu putem crea inegalități între cetățeni. Legea specială poate obliga la stabilirea reședinței pe perioada exercitării funcției sau demnității. 2. Eliminarea condiției privind domiciliul în țară ar avea drept consecință ca un demnitar sau o persoană ocupând o funcție publică, civilă sau militară, să poată avea și domiciliul în străinătate. În acest caz, dacă un cetățean are nevoie de serviciile unui asemenea demnitar sau funcționar ar urma să fie obligat să se deplaseze acolo unde acesta domiciliază. Este o soluție contrară unui principiu fundamental al Constituției, potrivit căruia statul și, deci demnitarul și funcționarii publici, care alcătuiesc autoritățile sale, sunt în serviciul cetățenilor și nu invers.</p>
23.	pct.7 lege rev.	<p>Alineatul (4) al articolului 16 se modifică și va avea următorul cuprins:</p> <p>„În condițiile aderării României la Uniunea Europeană, cetățenii Uniunii care îndeplinesc cerințele legii organice au dreptul de a alege și a fi aleși în cadrul autorităților administrației publice locale.” Amendament sen. D.M. Popescu</p>	<p>1. Nu este vorba numai de constituirea autorităților publice locale ci și de mult mai mult, respectiv buna lor funcționare și ducerea la îndeplinire a mandatului lor. Iată de ce referirea numai la constituirea autorităților publice locale este cu totul insuficientă și nerelevantă, de esență fiind funcționarea și îndeplinirea obligațiilor asumate. Simagma „în cadrul” autorităților administrației publice locale elimină unilateralitatea semnaltată. 2. Alegerile nu pot fi în cadrul autorităților administrației publice locale, ci în afara lor, pentru constituirea acestora de către cetățenii comunității locale. Respectarea regulilor de funcționare a autorităților locale nu are nici o legătură cu dreptul</p>

Nr.	Punctul din Legea de revizuire sau art. din Constituție	TEXT din Legea de revizuire adoptată de Camera Deputaților sau din Constituție	AMENDAMENTI	MOTIVARE 1. argumente în favoarea amendamentului 2. argumente de respingere a amendamentului
24.			<p>După articolul 16 se introduce un nou articol :</p> <p>Articolul 16¹ : <i>Accesul la învățământ, formare profesională, informație, cultură și artă</i></p> <p>“Statul recunoaște și garantează tuturor cetățenilor accesul la învățământ, formare profesională, informație, cultură și artă.”</p> <p><i>Amendament PD</i></p>	<p>de a alege și de a fi ales și face obiectul Legii administrației publice locale.</p> <p>1. Conform modelului Constituției Franței de la 1946 – preambul, precum și al Constituției Italiei de la 1947 – art.9.</p> <p>2. Spre deosebire de modelele avute în vedere, în Constituția României se consacră dreptul la învățământ cuprinzând și formarea profesională (art. 32), dreptul la informație (art. 31) și, potrivit Legii de revizuire, accesul la cultură (art. 32¹ - punctul 16 din această lege), astfel încât reglementarea propusă prin acest amendament este inutilă, de principiu, drepturile fundamentale ale cetățenilor fiind opozabile atât statului, cât și oricăror alte subiecte de drept. Particularizarea numai a unor din aceste drepturi fundamentale ca fiind garantate de stat ar crea o diferențiere nejustificată față de celelalte drepturi fundamentale, ca și cum garanția statală s-ar referi numai la ele, cu excluderea celorlalte.</p>
25.	pct.9 Lege rev.	<p>“(2) Dacă există neconcordanțe între pactele și tratatele privitoare la drepturile fundamentale ale omului, la care România este parte, și legile interne, cu excepția cazului în care Constituția sau legile interne conțin dispoziții mai favorabile.”</p>	<p><i>Alineatul (2) al articolului 20 se modifică și va avea următorul cuprins:</i></p> <p>“Dacă există neconcordanțe între pactele și tratatele privitoare la drepturile fundamentale ale omului, la care România este parte, și legile interne, au prioritate reglementările internaționale.”</p> <p><i>Amendament sen. T. Rece</i></p>	<p>1. Ar însemna încălcarea principiului “pacta sunt servanda” și ar putea deschide o “cutie a Pandorei” în materie normativă în contra drepturilor fundamentale ale omului.</p> <p>2. Excepția de la prioritatea reglementărilor internaționale în cazul în care Constituția sau legile interne conțin dispoziții mai favorabile este conformă prevederilor Convenției Europene a Drepturilor Omului și constituie un mod de interpretare a standardelor internaționale în acest domeniu, în general admis, întrucât aceste standarde nu pot fi în nici un fel aplicate contra intereselor și drepturilor legitime ale omului, ci dimpotrivă, întotdeauna conform normei mai favorabile.</p>
26.	pct.10 Lege rev.	<p>“(3) Părțile au dreptul la un proces echitabil și la soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil.</p>	<p><i>Alineatul (3) al articolului 21 se modifică și va avea următorul cuprins:</i></p> <p>“Părțile au dreptul la un proces echitabil și la soluționarea cauzelor în termenul prevăzut de lege.”</p> <p><i>Amendament sen. T. Rece</i></p>	<p>1. Cine poate stabili “rezonabilitatea”? Legislativul, având în vedere și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, poate stabili limite maxime ale termenelor prin legi speciale.</p> <p>2. Dreptul la soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil este prevăzut de art. 6 al Convenției europene a Drepturilor și Libertăților Fundamentale ale Omului și nu împiedică legiuitorul să stabilească asemenea termene, tocmai în virtutea acestui principiu.</p>

Nr.crt.	Punctul din Legea de revizuire sau art. din Constituție	TEXT din Legea de revizuire adoptată de Camera Deputaților sau din Constituție	AMENDAMENT	MOTIVARE
27.	pct.10 Lege rev. pct.11 Lege rev.	(4) Jurisdicțiile speciale administrative sunt facultative și gratuite.”	Alineatul (4) al articolului 21 se elimină. <i>Amendament sen. N. Nicolai</i>	1. Textul nu are relevanță constituțională din moment ce legiuitorul nu a prevăzut obligativitatea unei proceduri administrative jurisdicționale și nu se poate ridica problema interzicerii liberului acces la justiție. 2. Există în legislație numeroase jurisdicții administrative obligatorii și prealabile contenciosului judecătoresc, care prelungind nejustificat litigiile antrenează în același timp cheltuieli mari pentru justițiabil, astfel încât critica adusă prin amendament este complet nejustificată.
28.	pct.11 Lege rev.	„(4) Arestarea preventivă se dispune numai de judecător.”	<i>Alineatul (4) al articolului 23 se modifică și va avea următorul cuprins:</i> „(4) Arestarea preventivă și mandatul de ascultare se iau numai de instanța de judecată.” <i>Amendament sen. I. Alexandru</i> <i>Alineatul (4) al articolului 23 se modifică și va avea următorul cuprins:</i> „Arestarea preventivă se dispune numai de judecătorul competent, conform prevederilor legii”. <i>Amendament sen. C. Filipescu</i>	1. Este necesar pentru identitate de situație ori de motivație. Sunt cunoscute abuzurile și rezonanța lor internă și tocmai pentru prevenirea lor și crearea unui plus de legalitate cerem introducerea în text și “mandatele de ascultare”, nu numai arestarea preventivă. 2. Mandatul de ascultare nu face obiectul unei reglementări speciale nici în Codul de procedură penală, iar interceptarea convorbirilor nu se face pe bază de mandat, ci în condițiile prevăzute de art. 91 și următoarele din codul susmenționat. De aceea, o asemenea reglementare este exclusiv de domeniul legii procesual-penale. 1. Fără această precizare, s-ar putea interpreta că arestarea preventivă poate fi dispusă de oricare judecător, indiferent de natura faptei penale, ce determină competența materială a diferitelor instanțe. 2. Potrivit art. 123 alin. 1, justiția se înfăptuiește în numele legii. De aceea, nici un judecător nu poate lua o măsură dacă printr-o lege nu se stabilește competența fără de care nu poate lua acea măsură, inclusiv în ce privește aprobare mandatului de arestare preventivă.
30.	pct.11 Lege rev.	„(4 ¹) În cursul urmăririi penale, arestarea preventivă se poate dispune pentru cel mult 30 de zile și se poate prelungi cu câte cel mult 30 de zile, fără ca durata totală să depășească 120 de zile. (4 ²) În faza de judecată, arestarea preventivă se menține până la împlinirea duratei de 30 de zile, atunci când această măsură a fost dispusă în faza de urmărire penală și se poate prelungi cu câte cel mult 30 de zile. (4 ³) Încheierile instanței privind măsura arestării preventive sunt supuse căilor de atac prevăzute de lege.”	Eliminarea alineatelor (4 ¹), (4 ²), (4 ³) nou introduse la art.23. <i>Amendament sen. D.M. Popescu</i>	1. Acestea sunt chestiuni procedurale relevante pentru Codul de procedură penală nu pentru Constituția unei țări. 2. Prevederile din Legea de revizuire amendează dispozițiile corespunzătoare ale Constituției, în concordanță cu cerințele contemporane legate de asigurarea libertății individuale. Eliminarea acestor prevederi ar avea drept consecință păstrarea în continuare a prevederilor constituționale în vigoare, a căror revizuire s-a impus.

Scurt descriere	TEXT din Legea de revizuire adoptată de Camera Deputaților sau din Constituție	AMENDAMENT	MOTIVARE
31.	pct.11 Lege rev.	<p>Articolul 23 aliniatul 4² va avea următorul cuprins:</p> <p>“În faza de judecată, instanța este obligată, în condițiile legii, să verifice legalitatea și temeinicia arestării preventive și să dispună punerea în libertate a inculpatului dacă temeiurile care au determinat arestarea inițială nu mai impun privarea de libertate sau dacă nu există temeiuri noi care să justifice privarea de libertate.”</p> <p><i>Amendament sen. R. M. Stănoiu</i></p>	<p>1. În faza de cercetare judecătorească instanța nu mai prelungeste arestarea preventivă din 30 în 30 de zile ci trebuie să analizeze periodic, în condițiile ce se vor stabili prin codul de procedură penală dacă arestarea preventivă se mai justifică. Soluția este în deplin acord cu jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului care prevede doar obligația pentru organele judiciare de a verifica la “intervale rezonabile” legalitatea și temeinicia arestării preventive. În plus, are efect direct asupra celerității judecății.</p> <p>2. Arestarea preventivă în faza de judecată este tot o măsură care prin natura ei constituie o excepție de la inviolabilitatea libertății individuale și a siguranței persoanei, prevăzută la alin. 1 al art. 23 din Constituție, ca și semnificația acestei măsuri în faza anterioară a urmăririi penale, astfel încât rațiunile fiind aceleași, soluțiile nu pot fi diferite. În ce privește temeiurile arestării și prelungirii acestei măsuri, ele nu sunt de domeniul Constituției, ci a legii procesual penale.</p>
32.	pct.11 Lege rev.	<p>Articolul 23 aliniatul 4² va avea următorul cuprins:</p> <p>“În faza de judecată, instanța este obligată, în condițiile legii, să verifice legalitatea și temeinicia arestării preventive și să dispună punerea în libertate a inculpatului dacă temeiurile care au determinat arestarea preventivă au încetat sau dacă nu există temeiuri noi care să justifice privarea de libertate.”</p> <p><i>Amendament sen. I. Predescu</i> <i>La art.23, din.(4²) se modifică și va avea următorul cuprins:</i></p> <p>“(4²) În faza de judecată, arestarea preventivă se menține până la împlinirea duratei de 30 de zile, atunci când această măsură a fost dispusă în faza de urmărire penală și se poate prelungi motivat cu câte cel mult 30 de zile, dacă instanța constată că sunt temeiuri care impun menținerea privării de libertate.”</p> <p><i>Amendament sen. M. Ionescu-Quintus</i></p>	<p>1. În esență, pentru motivele arătate la amendamentul de la punctul 31 din prezentul tabel, diferența constând numai într-o redactare mai concisă.</p> <p>2. Pentru aceleași motive ca la amendamentul de la punctul 31 din prezentul tabel.</p>
33.	pct.11 Lege rev.	<p>1. Pentru asigurarea garanțiilor procesuale în legătură cu măsura privativă de libertate și pentru a corespunde cerințelor stabilite de Curtea Europeană a Drepturilor Omului.</p> <p>2. Așa cum rezultă din art. 23 alin 6, astfel cum a fost modificat prin Legea de revizuire, în toate cazurile, nu numai pentru prelungirea arestării de către instanța de judecată, măsura privării de libertate trebuie motivată, iar precizarea că trebuie să existe temeiuri care impun menținerea stării de arest este superflună, constituind însuși conținutul obligației de motivare a măsurii.</p>	<p>1. Pentru asigurarea garanțiilor procesuale în legătură cu măsura privativă de libertate și pentru a corespunde cerințelor stabilite de Curtea Europeană a Drepturilor Omului.</p> <p>2. Așa cum rezultă din art. 23 alin 6, astfel cum a fost modificat prin Legea de revizuire, în toate cazurile, nu numai pentru prelungirea arestării de către instanța de judecată, măsura privării de libertate trebuie motivată, iar precizarea că trebuie să existe temeiuri care impun menținerea stării de arest este superflună, constituind însuși conținutul obligației de motivare a măsurii.</p>

Scurt descriere	TEXT din Legea de revizuire adoptată de Camera Deputaților sau din Constituție	AMENDAMENT	MOTIVARE
34. pct.11 Lege rev.	La art.23, alin.(4 ^a) se modifică și va avea următorul cuprins: (4 ^a) În faza de judecată, arestarea preventivă se menține până la împlinirea duratei de 30 de zile atunci când această măsură a fost dispusă în faza de urmărire penală și se poate prelungi motivat cu cel mult 30 de zile. Amendament sen. N. Nicolai La art.23 se introduce un nou alineat, (4 ^a), cu următorul cuprins: " (4 ^a) Este obligatorie întocmirea procesului verbal de audiere, reținere ori anchetă, cu precizarea duratei, în timp, cât a avut loc." Amendament sen. I. Alexandru	1. În vederea asigurării garanțiilor procesuale și pentru respectarea cerințelor Curții Europene a Drepturilor Omului. 2. Așa cum rezultă din art. 23 alin. 6, modificat prin Legea de revizuire, în toate cazurile, nu numai pentru prelungirea arestării de către instanța de judecată, măsura privării de libertate trebuie motivată, astfel încât completarea propusă este inutilă 1. De ce este necesar? În practică, foarte des, cetățeni ai României sunt invitați, chemați, la organele de cercetare ori de anchetă penală și sunt ținuți ore întregi, chiar și o zi, două, trei... cu motivația că este în interesul anchetei ori a cercetării ca și cum... vezi, Doamne, omul doarește, are plăcerea, să stea la aceste organe de cercetare atâta timp. Se mai întâmplă să se mai încheie și un proces verbal pentru 24 ore reținere dar de cele mai multe ori se zice că omul a dorit să stea atât de mult pentru clarificarea situației ocolindu-se problematica reală. Considerăm că este timpul să abandonăm astfel de situații; să avem reguli stricte, precise. 2. Sunt aspecte exclusiv de domeniul legii procesual-penale.	1. Prin efectul hotărârii de condamnare, prezumția este răsturnată, în sensul că dovedirea nevinovăției în cadrul căilor de atac este în sarcina condamnatului potrivit principiului că „actori incumbit probatio”. Faptul că exercitarea căii de atac suspendă executarea este un alt aspect, ce nu ține de prezumția de nevinovăție, ci de caracterul imediat executoriu sau de efectul suspensiv a exercitării căii de atac, ceea ce și justifică faptul că dacă cel condamnat nu exercită cale de atac, hotărârea devine executorie. Reglementarea este formulată în deplin acord cu dispoziția similară din Constituția Europeană. 2. Pentru a nu micșora sfera de cuprindere a garanției constituționale actuale. 1. Prezumția de nevinovăție este astfel reglementată în proiectul Constituției Europene: „Orice acuzat este prezumat inocent până ce culpabilitatea sa a fost legalmente stabilită.” Această formulare elimină contradicția existentă potrivit reglementării actuale a art. 23 alin. 8 din Constituție, dintre hotărârea de condamnare a unui acuzat, prin care instanța de judecată statuează că el este vinovat și norma constituțională,
35. pct.11 Lege rev.			
36. art.23 alin.8 Constituție	(8) Până la rămânerea definitivă a hotărârii judecătorești de condamnare, persoana este considerată nevinovată.	La art.23 din Constituție, alin.(8) va avea următorul cuprins: " (8) Orice persoană acuzată de săvârșirea unei infracțiuni este considerată nevinovată până la stabilirea vinovăției sale, potrivit legii." Amendament sen. R. M. Stănoiu + sen. I. Predescu	1. Prin efectul hotărârii de condamnare, prezumția este răsturnată, în sensul că dovedirea nevinovăției în cadrul căilor de atac este în sarcina condamnatului potrivit principiului că „actori incumbit probatio”. Faptul că exercitarea căii de atac suspendă executarea este un alt aspect, ce nu ține de prezumția de nevinovăție, ci de caracterul imediat executoriu sau de efectul suspensiv a exercitării căii de atac, ceea ce și justifică faptul că dacă cel condamnat nu exercită cale de atac, hotărârea devine executorie. Reglementarea este formulată în deplin acord cu dispoziția similară din Constituția Europeană. 2. Pentru a nu micșora sfera de cuprindere a garanției constituționale actuale. 1. Prezumția de nevinovăție este astfel reglementată în proiectul Constituției Europene: „Orice acuzat este prezumat inocent până ce culpabilitatea sa a fost legalmente stabilită.” Această formulare elimină contradicția existentă potrivit reglementării actuale a art. 23 alin. 8 din Constituție, dintre hotărârea de condamnare a unui acuzat, prin care instanța de judecată statuează că el este vinovat și norma constituțională,
37. art. 23 alin. 8 Constituție		Articolul 23 alin.(8) se modifică și va avea următorul cuprins: "Orice persoană acuzată de săvârșirea unei infracțiuni este considerată nevinovată până la stabilirea vinovăției sale potrivit legii." Amendament sen. D. I. Tărăcilă + sen. I. Predescu	1. Prin efectul hotărârii de condamnare, prezumția este răsturnată, în sensul că dovedirea nevinovăției în cadrul căilor de atac este în sarcina condamnatului potrivit principiului că „actori incumbit probatio”. Faptul că exercitarea căii de atac suspendă executarea este un alt aspect, ce nu ține de prezumția de nevinovăție, ci de caracterul imediat executoriu sau de efectul suspensiv a exercitării căii de atac, ceea ce și justifică faptul că dacă cel condamnat nu exercită cale de atac, hotărârea devine executorie. Reglementarea este formulată în deplin acord cu dispoziția similară din Constituția Europeană. 2. Pentru a nu micșora sfera de cuprindere a garanției constituționale actuale. 1. Prezumția de nevinovăție este astfel reglementată în proiectul Constituției Europene: „Orice acuzat este prezumat inocent până ce culpabilitatea sa a fost legalmente stabilită.” Această formulare elimină contradicția existentă potrivit reglementării actuale a art. 23 alin. 8 din Constituție, dintre hotărârea de condamnare a unui acuzat, prin care instanța de judecată statuează că el este vinovat și norma constituțională,

Baza	Text din Legea de revizuire adoptată de Camera Deputaților sau din Constituție	Amendament	Motivare
38. art.30 Constituție	(3) Libertatea presei implică și libertatea de a înființa publicații. (4) Nici o publicație nu poate fi suprimate.	<p><i>La art. 30. prevederile alin. 3 și alin. 4 se modifică și vor avea următorul cuprins:</i></p> <p>(3) Libertatea presei implică și libertatea de a înființa mijloace de comunicare în masă.</p> <p>(4) Nici un mijloc de comunicare în masă nu poate fi suprimate.</p> <p><i>Amendament sen. E. Constantinescu</i></p>	<p>potrivit căreia el este considerat nevinovat, până la rămânerea definitivă a acelei condamnări. Însă despre una și aceeași persoană nu se poate afirma, în același timp, că este vinovată, fiind condamnată și totodată prezumată nevinovată, până la rămânerea definitivă a hotărârii de condamnare, adică până la epuizarea duratei căilor de atac. Rațiunea căilor de atac este legată de cenzura judecătorească a hotărârii de condamnare, deși își află fundamentarea pe imperativul asigurării legalității condamnării, atât în ce privește corecta stabilire a faptei, cât și a încadrării sale juridice. Această rațiune nu are deci nici o legătură cu prezumția de nevinovăție, deoarece nu în temeiul său cel condamnat sau procurorul exercită calea de atac, ci invocând o pretinsă încălcare a legii de către instanța a cărei hotărâre este atacată, asigură ca instanța ierarhic superioară, astfel investită, să poată cenzura legalitatea hotărârii pronunțate, în apel sau în recurs, după caz. Este sigur, însă, că prin condamnare, prezumția de nevinovăție a fost infirmată de judecător și singura problemă ce urmează a fi în continuare examinată, în cadrul desfășurării procesului penal, este numai dacă însăși condamnarea nu ar fi viciată, sub aspect procedural sau de fond.</p> <p>2. Pentru aceleași motive arătate la punctul 36 din prezentul tabel.</p>
39. art.30 Constituție		<p><i>Alin. 4 al articolului 30 se modifică și vor avea următorul cuprins:</i></p> <p>(4) Nici o publicație tipărită, audio-vizuală sau electronică nu poate fi suprimate.</p> <p><i>Amendament sen. M. Ungheanu</i></p>	<p>1. Formularea actuală nu ține cont de evoluția ulterioară a tehnicilor de comunicare în masă.</p> <p>2. Regimul mijloacelor de informație în masă face obiectul articolului 31 alin 4 și 5 din Constituție. Având în vedere faptul că unele mijloace de comunicare, cum ar fi televiziunea, utilizează o resursă în mod natural limitată, care dacă ar fi încălcată ar duce inevitabil la fenomene de bruiaj., cât și alte aspecte de ordin funcțional, înființarea lor este o problemă de competența legiuitorului ordinar.</p> <p>1. Idem motivarea amendamentului de la punctul 38 din prezentul tabel.</p> <p>2. Limitarea publicațiilor numai la cele tipărite, audio-vizuale sau electronice nu se justifică, tocmai prin caracterul său limitativ.</p>

Nr. c.	Punctul din Legea de revizuire sau art. din Constituție	TEXT din Legea de revizuire adoptată de Camera Deputaților sau din Constituție	AMENDAMENT	MOTIVARE
40.	pct.15 Lege rev.	„(5) Învățământul de toate gradele se desfășoară în unități de stat, particulare și confesionale, în condițiile legii.”	Alineatul (5) al articolului 32 se modifică și va avea următorul cuprins: „Învățământul poate fi laic sau religios. El se desfășoară în unități de stat ori particulare, în condițiile legii.” <i>Amendament sen. D.M. Popescu</i>	1. Nu vedem oportunitatea învățământului religios la nivelul învățământului primar și gimnazial. Disjuncția trebuie făcută între învățământul de stat și cel particular (privat) pe de o parte, și între învățământul laic și cel religios, pe de altă parte. 2. Consacrarea învățământului confesional se impune ținând seama de libertatea religioasă și de necesitatea cultelor recunoscute de a-și asigura calificarea personalului de cult. 1. Pentru rigoare logică, învățământul confesional nu este exclus nici din învățământul de stat și nici din cel privat. 2. Din textul legii de revizuire nu rezultă excluderea criticată de autoarea amendamentului, care confundă învățământul religios cu cel confesional, fără luare în considerare a prevederilor art. 32 alin. (5) și alin. (7) din Constituție.
41.	pct.15 Lege rev.	„(5) Învățământul de toate gradele se desfășoară în unități de învățământ laice și confesionale, de stat sau particulare, în condițiile legii.” <i>Amendament sen. N. Nicolai</i>	Art.32 alin.(5) se modifică și va avea următorul cuprins: (5) Învățământul de toate gradele poate fi laic sau religios și se desfășoară în unități de stat ori private, în condițiile legii. <i>Amendament sen. M. Nedelcu</i>	1. Pentru eliminarea din legea de revizuire a învățământului confesional. 2. Pentru motivele arătate la punctul 41 din prezentul tabel.
42.	pct.15 Lege rev.	„Art. 32 ¹ - Accesul la cultură este garantat, în condițiile legii.”	La art.32 ¹ se introduce un nou alineat, (2), cu următorul cuprins: „ Persoanele fizice și juridice au îndatorirea de a se îngriji de conservarea moștenirii culturale, de a proteja monumentele istorice și culturale de patrimoniu și de a dezvolta creativitatea contemporană.” <i>Amendament sen. A. Păunescu</i>	1. Întrucât moștenirea culturală, inclusiv monumentele istorice și bunurile din patrimoniul de creativitate contemporană fiind în folosul colectivității, trebuiesc ocrotite de fiecare. 2. Obiectul amendamentului nu constituie un drept al cetățeanului, care să poată fi încadrat în prevederile Capitolului II din Titlul II al Constituției. Privit ca o îndatorire, aceasta nu se poate referi decât la bunurile deținute de persoane, fizice sau juridice, indiferent de titlu. Bunurile de patrimoniu național pot avea un regim aparte, a cărui consacrare este însă de competența legiuitorului ordinar, nu a puterii constituante, ținând seama de problematica atât de complexă a acestui domeniu.
43.	pct.16 Lege rev.	„Art. 32 ¹ - Accesul la cultură este garantat, în condițiile legii.”	La art.32 ¹ se introduce un nou alineat, (2), cu următorul cuprins: „ Persoanele fizice și juridice au îndatorirea de a se îngriji de conservarea moștenirii culturale, de a proteja monumentele istorice și culturale de patrimoniu și de a dezvolta creativitatea contemporană.” <i>Amendament sen. A. Păunescu</i>	1. Întrucât moștenirea culturală, inclusiv monumentele istorice și bunurile din patrimoniul de creativitate contemporană fiind în folosul colectivității, trebuiesc ocrotite de fiecare. 2. Obiectul amendamentului nu constituie un drept al cetățeanului, care să poată fi încadrat în prevederile Capitolului II din Titlul II al Constituției. Privit ca o îndatorire, aceasta nu se poate referi decât la bunurile deținute de persoane, fizice sau juridice, indiferent de titlu. Bunurile de patrimoniu național pot avea un regim aparte, a cărui consacrare este însă de competența legiuitorului ordinar, nu a puterii constituante, ținând seama de problematica atât de complexă a acestui domeniu.

Nr.	Punctul din Legea de revizuire sau art. din Constituție	TEXT din Legea de revizuire adoptată de Camera Deputaților sau din Constituție	AMENDAMENT	MOTIVARE 1. argumente în favoarea amendamentului 2. argumente de respingere a amendamentului
44.	pct.18 lege rev.	"2) Candidații trebuie să fi împlinit, până în ziua alegerilor inclusiv, vârsta de cel puțin 23 de ani pentru a fi aleși în Camera Deputaților sau în organele administrației publice locale, vârsta de cel puțin 30 de ani pentru a fi aleși în Senat și vârsta de cel puțin 35 de ani pentru a fi aleși în funcția de Președinte al României."	Să se abroge textul din Legea de revizuire, păstrându-se prevederea inițială din Constituție <i>Amendament sen. I. Predescu</i>	1. Censul de vârstă pentru senatori trebuie să fie același cu al Președintelui României, pe care președintele Senatului îl poate înlocui în caz de interimat. Nu există față de tradiția existentă de la adoptarea Constituției rațiuni suficiente pentru micșorarea acestui cens. 2. Reducerea censului de vârstă pentru alegerea senatorilor se justifică înăd seama de tendința contemporană legată de implicarea tinerilor în viața politică. 1. Candidații trebuie să fie oameni pe deplin maturi, competenți profesional, cu activitate și experiență bogată, persoane care, primind unul dintre aceste mandate, să fie sigure că îl vor duce cu bune rezultate până la capăt. 2. Mărirea censului de vârstă nu se justifică înăd seama de tendința contemporană legată de implicarea tinerilor în viața politică.
45.	pct. 18 Lege rev.	"Alineatul (2) al articolului 35 se modifică și va avea următorul cuprins: "Au dreptul de a fi aleși cetățenii cu drept de vot care au împlinit vârsta prevăzută de art.16 alin.3, respectiv de cel puțin 25 de ani pentru a fi aleși în Camera Deputaților sau organele locale, de cel puțin 35 de ani pentru Senat și vârsta de minim 40 de ani pentru funcția de președinte." <i>Amendament sen. Gh. Acatrinei</i>	<i>Alineatul (2) al articolului 35 se modifică și va avea următorul cuprins:</i> "1) Cetățenii se pot asocia liber în partide, în sindicate, în patronate și în alte forme de asociere, în condițiile legii și ale convențiilor internaționale." <i>Amendament sen. T. Rece</i>	1. Pentru a uniformiza practica și exercitarea dreptului la asociere cu legislația Uniunii Europene, ca obiectiv al României. 2. Prioritatea dreptului comunitar potrivit art. 145 ² alin. 2 din Legea de revizuire asigură obiectivul urmărit de autorul amendamentului.
46.	pct.20 Lege rev.	"Cetățenii se pot asocia liber în partide, în sindicate, în patronate și în alte forme de asociere."	Denumirea articolului va fi: „Protecția socială a salariaților și a muncii.” <i>Amendament sen. D.M. Popescu</i>	1. Trebuie scos în evidență faptul că protejăm, în primul rând, salariații și nu atât munca în sine. Iată de ce, accentul trebuie să cadă pe acest lucru, cu atât mai mult cu cât ne aflăm la Titlu II, respectiv „Drepturile, libertățile și îndatoririle fundamentale”. Apoi, trebuie să fie evident că punem în centrul atenției omul! 2. Protecția socială a muncii se referă nu numai la salariați, ci și la alte categorii (șomeri, cei angajați în baza unor contracte civile etc.), precum și la alte măsuri, cum sunt cele privind securitatea muncii etc. Dreptul la muncă este esențial, din care cauză el trebuie evocat și nu eliminat din denumirea articolului.
47.	art.38 Constituție	„Munca și protecția socială a muncii”		

Punctul din Legea de revizuire sau art. din Constituție	TEXT	AMENDAMENT	MOTIVARE
48. art.38 Constituție	<p>„(2) Salariații au dreptul la protecția socială a muncii. Măsurile de protecție privesc securitatea și igiena muncii, regimul de muncă al femeilor și al tinerilor, instituirea unui salariu minim pe economie, repausul săptămânal, concediul de odihnă plătit, prestarea muncii în condiții grele, precum și alte situații specifice.”</p>	<p>„(2) Salariații au dreptul, în procesul de muncă, la măsuri de protecție socială. Ele privesc securitatea și sănătatea salariaților, regimul de muncă al femeilor și al tinerilor, instituirea unui salariu minim pe țară, garantat în plată, repausul săptămânal, concediul de odihnă plătit, prestarea muncii în condiții grele, vătămătoare sau periculoase, formarea profesională, precum și alte situații specifice.” <i>Amendament sen. D.M. Popescu</i></p>	<p>MOTIVARE</p> <p>1. <i>argumente în favoarea amendamentului</i> 2. <i>argumente de respingere a amendamentului</i></p> <p>1. Se armonizează textul cu evoluția legislației interne și a Uniunii Europene în materie. Am adăugat „formarea profesională” ca element esențial în epoca globalizării și a economiei cunoașterii. 2. Este nejustificată reducerea măsurilor de protecție socială a muncii doar în procesul de muncă, cât timp tradițional, ele privesc și alte situații, cum ar fi transportul la și de la locul de muncă, tichetele de masă, alte avantaje. De asemenea, nu se justifică eliminarea igienei muncii, care nu se confundă cu sănătatea salariaților. În ce privește formarea profesională, problema este reglementată la art. 31 alin. 1 privind dreptul la învățură.</p> <p>1. O sistematizare mai bună a textului și o clarificare a lui în sensul că este vorba de contractele colective de muncă, astfel cum sunt ele consacrate în materie. 2. Nu se justifică modificarea redacțională propusă, cât timp nu are nici o implicație de ordin normativ.</p>
49. art.38 Constituție	<p>„(5) Dreptul la negocieri colective în materie de muncă și caracterul obligatoriu al convențiilor colective sunt garantate.”</p>	<p>(5) „Dreptul la negocieri colective și caracterul obligatoriu al contractelor colective – în materie de muncă – sunt garantate.” <i>Amendament sen. D.M. Popescu</i></p>	<p>1. Există o prejudecată larg răspândită că actuala Constituție nu ar fi garantat proprietatea privată deși alin. (1) al art.41 prevede expres că dreptul de proprietate, precum și creanțele asupra statului, sunt garantate. De asemenea, alin. (6) al art. 135 prevede expres că proprietatea privată este, în condițiile legii, inviolabilă (referirea la lege are în vedere mai ales fiscal, care afectează întinderea acestei proprietăți, ca și posibilitatea exproprierii pentru cauză de utilitate publică). Confuzia actuală provine îndeosebi din dispozițiile alin.(1) al art.135 care prevăd că “Statul ocrotește proprietatea”.</p> <p>2. Denumirea propusă nu corespunde, decât parțial, conținutului articolului.</p>
50. pct. 22 lege rev	<p>„Dreptul de proprietate privată”</p>	<p><i>Denumirea articolului 41 va fi: “Garantarea proprietății private”</i> <i>Amendament sen. P. Roman</i></p>	<p>1. Garantarea proprietății. 2. Numai dreptul de proprietate poate fi garantat deoarece unele bunuri nu pot fi însușite în limitele acestui drept, cum ar fi aerul, spațiul cosmic, sfera terestră etc. De altfel, de principiu, nimeni nu poate avea în stăpânire un bun decât în temeiul unui drept.</p>
51. art.41 Constituție	<p>(1) Dreptul de proprietate, precum și creanțele asupra statului, sunt garantate. Conținutul și limitele acestor drepturi sunt stabilite de lege.</p>	<p><i>Alineatul (1) al articolului 41 se modifică și va avea următorul cuprins:</i> (1) Proprietatea de orice natură precum și creanțele asupra statului sunt garantate. Conținutul și limitele acestor drepturi sunt stabilite de lege. <i>Amendament sen. S. Csaba</i></p>	<p>1. Idem motivarea de la punctul 50 din prezentul tabel</p>
52. pct. 22 lege rev	<p>“(2) Proprietatea privată este garantată și ocrotită în mod egal de lege, indiferent de titular. Cetățenii</p>	<p><i>Alineatul (2) al articolului 41 se modifică și va avea următorul cuprins:</i></p>	<p>1. Idem motivarea de la punctul 50 din prezentul tabel</p>

Punctul din Legea de revizuire sau art. din Constituție	TEXT din Legea de revizuire adoptată de Camera Deputaților sau din Constituție	AMENDAMENT	MOTIVARE 1. argumente în favoarea amendamentului 2. argumente de respingere a amendamentului
53. pct. 22 Lege rev.	străini și apatrizii pot dobândi dreptul de proprietate privată asupra terenurilor numai în condițiile rezultate din aderarea României la Uniunea Europeană și din alte tratate internaționale la care România este parte, pe bază de reciprocitate, în condițiile prevăzute prin legea organică, precum și prin moștenire legală.”	(2) Proprietatea privată este garantată în mod egal de lege, indiferent de titular. Cetățenii străini și apatrizii nu pot dobândi dreptul de proprietate asupra terenurilor. <i>Amendament sen. P. Roman</i> <i>Alineatul (2) al articolului 41 se modifică și va avea următorul cuprins:</i> “(2) Proprietatea privată este garantată de lege, indiferent de titular. Cetățenii străini și apatrizii pot dobândi dreptul de proprietate privată asupra terenurilor numai în condițiile rezultate din aderarea României la Uniunea Europeană și din alte tratate internaționale la care România este parte, pe bază de reciprocitate, în condițiile prevăzute prin lege organică, precum și prin moștenire legală.” <i>Amendament sen. T. Rece + sen. E. Constantinescu</i>	2. „Eliminarea ocrotirii egale a proprietății, indiferent de titular, adică a mijloacelor de ordin penal, administrativ, fiscal, procedural etc., ar putea crea discriminări în favoarea unor proprietari sau în dauna altora (cum a fost în regimul comunist în favoarea proprietății de stat și apoi a celei cooperatiste și obștești în ce privește uzucapiunea, prescripția, sancțiunea penală, sancțiunile contravenționale, garantarea creditului etc.). Referitor la caracterul absolut al interdicției dobândirii proprietății asupra unor terenuri, aceasta nu se mai justifică pentru cetățenii Uniunii Europene, după aderarea țării la această Uniune, fiind contrară uneia din cele patru libertăți fundamentale ale comunității europene și anume libera circulație a capitalurilor. 1. “Ocrotirea proprietății” a dus la sutele de mii de procese înregistrate în perioada 1990 – 2003. Garantarea va obliga atât legislativul să modifice și să completeze dispozițiile referitoare la proprietate, cât și executivul la luarea măsurilor pentru aplicarea acestora. Mai mult, puterea judecătorească va avea un criteriu bine definit față de această instituție. 2. Eliminarea ocrotirii egale a proprietății, indiferent de titular, ar putea avea drept consecință ocrotirea sa diferențiată în favoarea unui proprietar sau în defavoarea altuia, prin mijloace fiscale, administrative, penale, procesuale etc., care nu constituie mijloace de garantare a proprietății, acestea din urmă referindu-se numai la elementele sale constitutive, nu și la sarcinile sau alte aspecte pe care le poate implica. De aceea, nu este exact că ocrotirea egală a proprietății a fost sursa litigiilor din ultimii 10 ani, întrucât și Constituția actuală prevede garantarea proprietății. Litigiile respective au fost legate îndeosebi de problema restituirii fostelor proprietăți, ceea ce prin natura sa nu are nimic de a face cu ocrotirea proprietății și constituie exclusiv o problemă a legiuitorului ordinar, nu constituitiv. 1. Contribuția la bunăstarea socială să fie sarcina titularilor dreptului de proprietate, în raport cu veniturile de care dispun. 2. Amendamentul a fost respins la Camera Deputaților pentru următoarele motive: potrivit art. 53 din Constituție,
54. pct. 22 Lege rev.		<i>După alin.(2) al art.41, se introduce un nou alineat (2) cu următorul cuprins:</i> “(2) Titularii dreptului de proprietate sunt obligați să - contribuie proporțional la bunăstarea socială”	

Nr.	Punctul din Lege de revizuire sau art. din Constituție	TEXT	AMENDAMENT	MOTIVARE
55.	pct. 22 lege rev	"3 ¹) Este interzisă trecerea silită în proprietate publică a unor bunuri pe baza apartenenței etnice, religioase, politice sau de altă natură a titularilor."	Amendament sen. D. Badea La art.41 se introduce un nou alineat, (3 ¹), cu următorul cuprins: "Naționalizarea și orice alte măsuri de trecere în proprietate publică a unor bunuri în considerarea apartenenței sociale a titularilor este interzisă." Amendament sen. P.Roman	sistemul legal de impunere trebuie să asigure așezarea justă a sarcinilor fiscale, ceea ce are în vedere atât titularul dreptului de proprietate, cât și oricare alte venituri. 1. Idem motivarea de la punctul 50 din prezentul tabel 2. Interdicția se justifică numai în ce privește trecerea silită a unor bunuri proprietate privată în proprietate publică pe baza apartenenței etnice, religioase etc. a titularilor, nu pentru alte măsuri de trecere nesilită, cum ar fi donația, testamentul etc.; menționarea naționalizării nu este necesară, cât timp ea constituie o trecere silită prin definiție.
56.	art.41 Constituție	(7) Averea dobândită licit nu poate fi confiscată. Caracterul licit al dobândirii se prezumă.	Să se elimine precizarea „Caracterul licit al dobândirii se prezumă”. Amendament sen. M. Ungheanu	1. Propunem eliminarea deoarece fraza eliminată intră în contradicție cu enunțul alineatului 7. 2. Propunerea din amendament este contrară alineatului 2 al art. 148, privind limitele revizuirii, potrivit căruia „nici o revizuire nu poate fi făcută dacă are ca rezultat suprimarea unei garanții a drepturilor și libertăților fundamentale ale omului ” ori, prezumția caracterului licit este o asemenea garanție a dreptului de proprietate, astfel cum a fost definită de Curtea Constituțională prin Decizia nr. 85/1996 referitoare tot la o inițiativă de revizuire ce avea ca obiect eliminarea acestei prezumții.
57.	art.41 Constituție	La art.41 se introduce un nou alineat, (7 ¹), cu următorul cuprins: (7 ¹) prezumția prevăzută la alineatul 7 nu este aplicabilă pentru bunurile dobândite din infracțiuni ori ca urmare a valorificării veniturilor realizate din infracțiuni. Amendament sen. I. Alexandru	1. Articolul trebuie să aibă un cuprins mai larg, fiind în prezent insuficient. 2. Amendamentul corespunde unei prevederi similare ce a făcut obiectul controlului constituționalității propunerii legislative inițiale de revizuire. Curtea Constituțională, prin Decizia nr. 148/2003, a constatat că o asemenea dispoziție este neconstituțională, fiind contrară prevederilor art. 148 alin. 2 din Constituție, privind limitele revizuirii.	1. Articolul trebuie să aibă un cuprins mai larg, fiind în prezent insuficient. 2. Amendamentul corespunde unei prevederi similare ce a făcut obiectul controlului constituționalității propunerii legislative inițiale de revizuire. Curtea Constituțională, prin Decizia nr. 148/2003, a constatat că o asemenea dispoziție este neconstituțională, fiind contrară prevederilor art. 148 alin. 2 din Constituție, privind limitele revizuirii.
58.	pct.24 Lege rev.	"Persoanele cu dizabilități se bucură de protecție specială. Statul asigură realizarea unei politici naționale de prevenire, de tratament, de readaptare, de învățământ, de instruire și de integrare socială a persoanelor cu dizabilități, respectând drepturile și îndatoririle ce revin părinților și tutorilor"	Art. 46 se modifică și va avea următorul cuprins: Denumirea va fi: Egalitatea de șanse a persoanelor cu dizabilități. „Persoanele cu dizabilități au garantată egalitatea de șanse cu ceilalți cetățeni. Statul asigură realizarea unei politici naționale de	1. În țările de limbă engleză, persoanele cu handicap se definesc ca "disabled person", conotația peiorativă a termenului "handicap" fiindu-le inacceptabilă. Înfelesul cuvântului compus "disabled" - cu referire la o persoană - este acela de "persoană cu capacitate diminuată de prestare a unei activități", în timp ce cuvântul compus folosit prin traducere oficială în limba română, "invalid"

Nr.	Punctul din Legea de revizuire sau art. din Constituție	TEXT din Legea de revizuire adoptată de Camera Deputaților sau din Constituție	AMENDAMENT	MOTIVARE 1. argumente în favoarea amendamentului 2. argumente de respingere a amendamentului
			<p>egalizare a oportunităților și de participare socială deplină pentru persoanele cu dizabilități. Drepturile și îndatoririle ce revin părinților și tutorilor sunt respectate.” <i>Amendament PD</i></p>	<p>are înțelesul de “ persoană care a pierdut integral capacitatea de muncă “. CARTA SOCIALĂ EUROPEANĂ- revizuită, ratificată prin legea nr. 74/ 1999 se referă în textul original la “persoanele cu dizabilități” și la drepturile acestora. În textul legii românești face însă referire la “persoane handicapate” și la “handicap”, datorită faptului că traducerea, realizată de MMPS, a luat ca bază exclusiv versiunea în limba franceză a CARTEL, fără a se face o comparație cu cealaltă versiune oficială, în limba engleză. Nu au fost analizate, în cursul traducerii, principiile recunoscute pe plan internațional în domeniul terminologiei și abordării sociale. Este necesară, și în textul Constituției, înlocuirea termenilor de “persoane cu handicap” și “handicapați” cu termenul de “persoane cu dizabilități” pentru a folosi terminologia acceptată universal și pentru a ne referi la aceeași categorie de persoane definită în toate documentele internaționale, inclusiv Regulile Standard ONU și Carta Socială Europeană.</p> <p>2. Participarea egală și deplină a persoanelor vizate de acest articol, cu aceea a celorlalți cetățeni este prin definiție imposibilă, ceea ce tocmai justifică norma specială de protecție prevăzută din Constituție.</p>
59.	pct. 25 lege rev.	<p>(1) Persoana vătămată într-un drept al său, ori într-un interes legitim, de o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri, este îndreptățită să obțină recunoașterea dreptului pretins sau a interesului legitim, anularea actului și repararea pagubei. (2) Condițiile și limitele exercitării acestui drept se stabilesc prin lege. (3) Statul răspunde patrimonial, potrivit legii, pentru prejudiciile cauzate prin erorile judiciare. Răspunderea statului nu înlătură, în condițiile legii, răspunderea magistraților care și-au exercitat funcția cu rea-credință.”</p>	<p><i>Alineatul (2) al articolului 48 se modifică și va avea următorul cuprins:</i> “(2) Condițiile și limitele exercitării acestui drept se stabilesc prin lege.” <i>Amendament sen. P.Roman</i></p>	<p>1. Pentru restrângerea domeniului legilor organice, materia să fie reglementată prin lege. 2. Întrucât amendamentul nu diferă față de forma adoptată de Camera Deputaților.</p>
60.	pct. 25 Lege rev.		<p><i>Alineatul (3) al articolului 48 se modifică și va avea următorul cuprins:</i> “(3) Statul răspunde patrimonial, potrivit legii, pentru prejudiciile cauzate prin erorile judiciare. Răspunderea statului nu înlătură, în condițiile legii, răspunderea statului cu rea-credință.”</p>	<p>1. Dovedirea “rele-credințe” poate deveni “probatio diabolica”. Este firesc ca și magistrații să răspundă patrimonial. 2. Exercițarea funcției cu rea credință în producerea erorii judiciare sau comiterea acestei erori cu vinovăție au</p>

Text	Punctul din Legea de revizuire sau art. din Constituție	TEXT din Legea de revizuire adoptată de Camera Deputaților sau din Constituție	AMENDAMENT	MOTIVARE
61.	pct. 25 Lege rev.		<p>răspunderea magistraților care au comis eroarea cu vinovăție.”</p> <p><i>Amendament sen. T. Rece</i></p> <p><i>La art. 48 se introduce un nou alineat, (4), cu următorul cuprins:</i></p> <p>“(4) Statul este obligat să execute hotărârile C.E.D.O.”</p> <p><i>Amendament sen. I. Alexandru</i></p>	<p>același conținut.</p> <p>1. Sunt cunoscute cazurile mediatizate în presă ce în de jurisprudența C.E.D.O. Este o necesitate respectarea acestor hotărâri într-o societate democratică. Violarea unor drepturi reținute într-o hotărâre irevocabilă a instanței europene este de natură a ne trezi la realitate atât în ceea ce privesc măsurile legislative cât și în privința instituțiilor ce funcționează, mă refer la instanțele din România și la Guvern – pentru a se înlătura orice formă de abuz și a răspunde cerințelor democratice. Indirect, în prezent înregistrăm din exterior o presiune pentru întronarea statului de drept, pentru realizarea democrației.</p> <p>2. Obligatorietatea hotărârilor C.E.D.O este un principiu al Convenției Europene a Drepturilor Omului din care cauză consacrarea sa constituțională nu este necesară. Nici o altă țară europeană care a aderat la Convenția respectivă nu a consacrat constituțional această obligație internațională, tocmai datorită inutilității unei asemenea norme.</p>
62.	pct. 26 lege rev.	<p>” (2) Restrângerea poate fi dispusă numai dacă este necesară într-o societate democratică. Măsura trebuie să fie proporțională cu situația care a determinat-o, să fie aplicată în mod nediscriminatoriu și fără a aduce atingere existenței dreptului sau a libertății.</p>	<p><i>Alineatul (2) al articolului 49 se modifică și va avea următorul cuprins:</i></p> <p>„Măsura trebuie să fie proporțională cu situația care a determinat-o, să fie aplicată în mod nediscriminatoriu și fără a aduce atingere existenței dreptului sau a libertății.”</p> <p><i>Amendament sen. D.M. Popescu</i></p>	<p>1. Eliminarea tezei 1 din alineat se impune, ea fiind superflua față de sintagma din cuprinsul alineatului (1) a art. 49 „numai dacă se impune”. Este necesar să fie eliminată teza 1 din alineatul (2), ea fiind o repetare a primei părți a alineatului (1) care este mai completă și precizează cazurile când pot fi restrânse unele drepturi.</p> <p>2. Teza 1 ce se cere a fi eliminată corespunde prevederii respective din Convenția Europeană pentru Drepturile Omului.</p>
63.	pct. 28 lege rev.	<p><i>Articolul 52 se modifică astfel:</i></p> <p><i>Alineatul (2) va avea următorul cuprins:</i></p> <p>“(2) Condițiile privind îndeplinirea îndatoririlor militare se stabilesc prin lege organică.”</p> <p><i>Alineatul (3) va avea următorul cuprins:</i></p> <p>“(3) Cetățenii pot fi încorporați de la vârsta de 20 de ani și până la vârsta de 35 de ani, cu excepția voluntarilor, în condițiile legii organice.”</p>	<p>Menținerea actualului text din Constituție, și anume:</p> <p><i>Alineatul (2) va avea următorul cuprins:</i></p> <p>“(2) Serviciul militar este obligatoriu pentru bărbații, cetățenii români, care au împlinit vârsta de 20 de ani, cu excepția cazurilor prevăzute de lege.”</p> <p><i>Alineatul (3) va avea următorul cuprins:</i></p> <p>“(3) Pentru pregătirea în cadrul serviciului militar activ, cetățenii pot fi încorporați până la vârsta de 35 de ani.”</p> <p><i>Amendament sen. Gh. Acatrinei</i></p>	<p>1. Vechea prevedere corespunde realităților României. Evoluțiile pe plan regional sau internațional sunt incerte, de aceea populația trebuie pregătită pentru apărare.</p> <p>2. Realizarea unei armate de profesioniști, cerință esențială pentru asigurarea corespunzătoare a apărării țării presupune în mod necesar modificarea adoptată de Camera Deputaților, fiind în acord cu cerințele NATO.</p>

Nr.	Punctul din Legea de revizuire sau art. din Constituție	TEXT din Legea de revizuire adoptată de Camera Deputaților sau din Constituție	AMENDAMENT	MOTIVARE <i>1. argumente în favoarea amendamentului</i> <i>2. argumente de respingere a amendamentului</i>
64.	pct.28 Lege rev.		<p><i>Alineatul (2) va avea următorul cuprins:</i> “(2) Condițiile efectuării serviciului militar se vor stabili prin lege organică.” <i>Amendament sen. I. Alexandru</i></p>	<p>1. Considerăm că nu trebuie să îngrădim serviciul militar numai la cel efectuat de bărbați și dacă avem în vedere organizarea armatelor din Israel, SUA, în serviciul militar sunt și femei, cel puțin să fie deschis acest lucru, iar de asemenea, să nu fie limitat numai la cetățenii români. Se tinde spre crearea unor armate de profesioniști cu toate consecințele.</p> <p>2. Înlocuirea termenului îndatoriri militare cu cel de serviciu militar nu se justifică întrucât serviciul militar se prestează potrivit regulamentelor militare, care nicăieri și niciodată nu au fost aprobate prin lege. Textul din legea de revizuire permite încadrarea în armată atât a bărbaților, cât și a femeilor, în scopul formării unei armate de profesioniști.</p>
65.	art.54 Constituție	<p>„Exercitarea drepturilor și a libertăților Cetățenii români, cetățenii străini și apatrizii trebuie să-și exercite drepturile și libertățile constituționale cu bună-credință, fără să încalce drepturile și libertățile celorlalți.”</p>	<p><i>La art.54 se adaugă un alineat nou,(2), cu următorul cuprins:</i> “(2) Exercitarea dreptului de vot este obligatorie. Excepțiile și sancțiunile sunt prevăzute în legea electorală.” <i>Amendament sen. I. Pop de Popa</i></p>	<p>1. Este o practică întălnită și la alte sisteme electorale din țări cu tradiție democratică: Belgia, Grecia, Luxemburg, Italia etc. Prevederea a fost stipulată în Constituțiile din 1923 și 1938. Absenteismul la vot caracterizează tot mai mult viața politică românească. O prezență cvasitotală a cetățenilor cu drept de vot ar reflecta mai veridic opțiunea majorității și ar determina o reducere semnificativă a cheltuielilor pentru organizarea și desfășurarea alegerilor locale, generale și prezidențiale.</p> <p>2. Votul este un drept, nu o obligație, din care cauză votul obligatoriu a fost în general eliminat în democrațiile europene, mai ales că practica a dovedit că nu influențează în mod esențial absenteismul și conduce la mărirea nejustificată a voturilor nule ca expresie exclusiv a obligației de a vota.</p>
66.	pct.29 Lege rev.	<p>„(1) Avocatul Poporului este numit pe o durată de 4 ani pentru apărarea drepturilor și libertăților persoanelor fizice. Adjuncții Avocatului Poporului sunt specializași pe domenii de specialitate”</p>	<p><i>Alineatul (1) al art.55 va avea următorul cuprins:</i> Avocatul poporului este numit de <i>Senat</i>, pe o perioadă de cinci ani pentru apărarea drepturilor și a libertăților cetățenilor. <i>Amendament sen. N. Nicolai</i></p>	<p>1. Pentru precizarea cu claritate a Camerei care numește Avocatul Poporului și pentru evitarea unui mandat similar cu cel politic al Parlamentului.</p> <p>2. Numeirea Avocatului Poporului de către o singură Cameră nu se justifică cât timp acesta își exercită funcția în interesul tuturor cetățenilor. De aceea, prin art. 62 din Legea de revizuire, s-a prevăzut că este numit în ședința comună a Camerelor. În ce privește mandatul de 4 ani, este inexact că aceasta coincide cu cel al Parlamentului, întrucât Avocatul Poporului a fost numit ulterior începerii legislaturii actuale.</p>

Nr. crt.	Punctul din Legea de revizuire sau art. din Constituție	TEXT din Legea de revizuire adoptată de Camera Deputaților sau din Constituție	AMENDAMENT	MOTIVARE
67.	pct.29 Lege rev.	Eliminarea tezei doi de la alin 1 al art. 55, așa cum a fost completat prin Legea de revizuire. <i>Amendament sen. N. Nicolai</i>	1. Reglementarea se poate face <i>ratione materiae</i> prin legea de organizare și funcționare a instituției. 2. Amendamentul a fost respins la Camera deputaților pentru următoarele motive: adunții specializați ai Avocatului Poporului reprezintă una din inovațiile importante ale propunerii legislative în concordanță cu tendințele din Uniunea Europeană, de natură a fi o garanție suplimentară pentru întărirea rolului Avocatului Poporului în medierea conflictelor sociale.	1. <i>argumente în favoarea amendamentului</i> 2. <i>argumente de respingere a amendamentului</i>
68.	pct.29 Lege rev.	<i>Alineatul (3) va avea următorul cuprins:</i> “(3) Organizarea și funcționarea instituției Avocatului Poporului, inclusiv la nivel teritorial, se stabilesc prin lege organică.” <i>Amendament sen. I. Alexandru</i>	1. Considerăm necesară întărirea instituției Avocatului Poporului, în sensul organizării și funcționării de instituții subordonate la nivel teritorial. În sfârșit trebuie să se dea eficiență acestei instituții care trebuie să se facă simțită chiar și prin depistarea unor aspecte ce țin de corupție, cu sesizarea organelor în drept și alături de întregul sistem organizat în această luptă anticorupție. 2. Organizarea la nivel teritorial este o problemă exclusiv a legii organice a instituției Avocatului Poporului.	1. Pentru precizarea Camerei la care se justifică ca Avocatul Poporului să prezinte rapoartele. 2. Avocatul Poporului își exercită funcția în interesul tuturor cetățenilor, astfel încât rapoartele trebuie prezentate celor două Camere, mai ales că pot cuprinde recomandări ce intră în sfera lor decizională.
69.	art.57 Constituție	Avocatul Poporului prezintă celor două Camere ale Parlamentului rapoarte, anual sau la cererea acestora. Rapoartele pot conține recomandări privind legislația sau măsurile sau măsuri de altă natură, pentru ocrotirea drepturilor și a libertăților cetățenilor. <i>Amendament sen. E. Constantinescu</i>	Avocatul Poporului prezintă Senatului rapoarte, anual sau la cererea acestuia. Rapoartele pot conține recomandări privind legislația sau măsurile de altă natură, pentru ocrotirea drepturilor și a libertăților cetățenilor. <i>Amendament sen. E. Constantinescu</i>	1. Schimbarea ordinii în enumerarea Camerelor. 2. Ordinea din textul actual corespunde tradițiilor constituționale din toate țările cu regim bicameral.
70.	art.58 alin. 2 Constituție	“Rolul și structura (1) Parlamentul este organul reprezentativ suprem al poporului român și unica autoritate legiuitoare a țării. (2) Parlamentul este alcătuit din Camera Deputaților și Senat.”	<i>La art.58 se introduce un nou alineat. (3), cu următorul cuprins:</i> “Camera Deputaților reprezintă întregul corp electoral, iar Senatul reprezintă interesele comunităților locale la nivelul fiecărui județ și al municipiului București și, de asemenea, examinează cu prioritate inițiativele legislative care privesc nemijlocit politica externă sau de apărare a statului.” <i>Amendament sen. P. Roman</i>	1. Pentru crearea unei diferențe funcționale între Camera Deputaților și Senat, care singură ar putea justifica bicameralismul, este necesară instituirea unei legitimități specifice fiecărei dintre aceste două Camere, ca și a unei deosebiri privind rolul lor în exercitarea competenței constituționale a Parlamentului. 2. Soluția este contrară egalității celor două Camere, iar Senatul, dacă reprezintă numai interesele comunităților locale la nivelul județelor, nu se justifică în nici un fel să aibă prioritate în ce privește problemele politicii externe și de apărare, care, prin excelență, privesc
71.	art.58 Constituție			

Baza	TEXT din Legea de revizuire adoptată de Camera Deputaţilor sau din Constituţie	AMENDAMENT	MOTIVARE 1. argumente în favoarea amendamentului 2. argumente de respingere a amendamentului
72. art.59 alin.1 Constituţie	(1) Camera Deputaţilor şi Senatul sunt alese prin vot universal, egal, direct, secret şi liber exprimat, potrivit legii electorale.	<i>Alineatul (1) al articolului 59 se modifică şi va avea următorul cuprins:</i> „(1) Camera Deputaţilor şi Senatul sunt alese prin vot universal, egal, direct, secret şi obligatoriu, potrivit legii electorale.” <i>Amendament sen. I. Pop de Popa</i> „ Alineatul(2) al articolului 59 se abrogă ” <i>Amendament sen. A. Belaşcu</i>	întregul corp electoral reprezentat, în concepţia autorului amendamentului, de Camera Deputaţilor. 1. Idem motivarea de la punctul 65 din prezentul tabel 2. Definirea votului ca fiind obligatoriu nu se justifică pentru motivele arătate la amendamentul de la punctul 65 din prezentul tabel.
73. art.59 alin.2 Constituţie	(2) Organizaţiile cetăţenilor aparţinând minorităţilor naţionale, care nu întrunesc în alegeri numărul de voturi pentru a fi reprezentate în Parlament, au dreptul la câte un loc de deputat, în condiţiile legii electorale. Cetăţenii unei minorităţi naţionale pot fi reprezentaţi numai de o singură organizaţie.	1. Minorităţile etnice nu au vocaţie politică şi prin urmare ele nu trebuie, prin asociaţiile lor, să urmărească scopuri politice. Nici un apartenenţ la o etnie, alta decât cea română, nu a fost refuzat, din considerente etnice, când a încercat să se înscrie într-un partid politic. Reprezentanţii oricăror minorităţi etnice pot face politică în România, în cadrul unor partide politice, indiferent de orientarea lor, abordând problemele lor specifice care sunt de natură exclusiv culturală. Aşa cum, practic, s-a întâmplat şi în legislaţiile trecute, profitându-se de actuala inadverenţă a legii fundamentale (alin.2 al art.59) indusă automat şi legii electorale, minorităţile se vor înmulţi şi vor crea o realitate viciată în viitoarele structuri ale Camerei Deputaţilor, unde vom avea deputaţi găgăuzi, aromâni, ceangăi, chinezi, ruşi, sirieni, libieni, libanezi, kurzi, iordanieni, somalezi, irakieni, huşuli, vietnamezi, indieni, thailandezi, etc. Aceştia vor avea tot dreptul să-şi trimită reprezentanţii lor în Parlamentul României, câtă vreme acest alineat (2) al articolului 59 din Constituţie, se menţine! 2. Un amendament similar a fost respins la Camera Deputaţilor, în esenţă, pentru următoarele motive: reprezentarea organizaţiilor minorităţilor naţionale este una din cuceririle Revoluţiei din decembrie 1989, iar eliminarea sa ar avea semnificaţia unei evoluţii negative a regimului politic, de natură a crea artificial situaţii conflictuale şi este contrară art. 6 şi, mai ales, art. 148 alin. 2 din Constituţie, privind limitele revizuirii.	1. Minorităţile etnice nu au vocaţie politică şi prin urmare ele nu trebuie, prin asociaţiile lor, să urmărească scopuri politice. Nici un apartenenţ la o etnie, alta decât cea română, nu a fost refuzat, din considerente etnice, când a încercat să se înscrie într-un partid politic. Reprezentanţii oricăror minorităţi etnice pot face politică în România, în cadrul unor partide politice, indiferent de orientarea lor, abordând problemele lor specifice care sunt de natură exclusiv culturală. Aşa cum, practic, s-a întâmplat şi în legislaţiile trecute, profitându-se de actuala inadverenţă a legii fundamentale (alin.2 al art.59) indusă automat şi legii electorale, minorităţile se vor înmulţi şi vor crea o realitate viciată în viitoarele structuri ale Camerei Deputaţilor, unde vom avea deputaţi găgăuzi, aromâni, ceangăi, chinezi, ruşi, sirieni, libieni, libanezi, kurzi, iordanieni, somalezi, irakieni, huşuli, vietnamezi, indieni, thailandezi, etc. Aceştia vor avea tot dreptul să-şi trimită reprezentanţii lor în Parlamentul României, câtă vreme acest alineat (2) al articolului 59 din Constituţie, se menţine! 2. Un amendament similar a fost respins la Camera Deputaţilor, în esenţă, pentru următoarele motive: reprezentarea organizaţiilor minorităţilor naţionale este una din cuceririle Revoluţiei din decembrie 1989, iar eliminarea sa ar avea semnificaţia unei evoluţii negative a regimului politic, de natură a crea artificial situaţii conflictuale şi este contrară art. 6 şi, mai ales, art. 148 alin. 2 din Constituţie, privind limitele revizuirii.

P.N.Z.	Textul din Legea de revizuire adoptată de Camera Deputaților sau din Constituție	AMENDAMENT	MOTIVARE
74. art.59 alin.3 Constituție	„(3) Numărul Deputaților și al senatorilor se stabilește prin lege electorală, în raport cu populația țării.”	Alineatul (3) al articolului 59 se modifică și va avea următorul cuprins: „Numărul senatorilor se stabilește astfel: un senator pentru județul cu populația cea mai puțin numeroasă; câte un senator în plus în celelalte județe, în funcție de numărul cu care populația fiecărui județ și a municipiului București depășește pe aceea a județului cu populația cea mai puțin numeroasă. Norma de reprezentare a unui deputat rezultă din împărțirea populației țării la numărul de locuri în Camera Deputaților, care este dublul numărului total al locurilor din Senat. Abateră admisibilă de la norma de reprezentare, atât pentru senatori cât și pentru deputați, în funcție de populația fiecărei circumscripții electorale, este de până la 20 la sută.” <i>Amendament sen. P.Roman</i>	1. Prin propunerea făcută se va ajunge și la o anumită reducere a numărului total al parlamentarelor, ceea ce este avantajos nu numai pentru micșorarea cheltuielilor Parlamentului, dar și pentru influențarea procesului de coagulare politică și, mai ales, pentru fluidizarea lucrărilor în Parlament. 2. Numărul parlamentarelor, stabilindu-se prin norma de reprezentare, este o problemă de domeniul legii electorale.
75. pct.30 Lege rev.		Propunem eliminarea denumirii CSAT cu o denumire mai firească și mai puțin pompoasă: Consiliul Național de Securitate sau Consiliul de Apărare a Țării. <i>Amendament PD</i>	1. Încuieră denumirii CSAT. 2. Amendamentul a fost respins și la Camera Deputaților, în esență, pentru următoarele motive: denumirea CSAT a fost recepționată în perioada de aplicare a Constituției și reflectă rolul și funcțiile acestui Consiliu, iar schimbarea denumirii ar însemna și o afectare a atribuțiilor. 1. Ar însemna că Președintele propune numirea directorilor tuturor serviciilor de informații (nu numai SRI și SIE, ci și ale Armatei, Ministerului de Interne etc.), ceea ce nu este bine. Toate aceste servicii devin dependente de Președinte și subordonarea lor față de ministrul Apărării sau de Interne rămâne formală. În alte țări e altfel. Să evităm concentrarea tuturor informațiilor la Președinte, mai ales că ele interesează în primul rând Guvernul.
76. pct.30 Lege rev.	„g) numirea la propunerea Președintelui României a directorilor serviciilor de informații și exercitarea controlului asupra activității acestor servicii”	Eliminarea lit.g) din alin.1 al art.62 <i>Amendament PD</i>	2. Amendamentul a fost respins și la Camera Deputaților, în esență, pentru că propunerea ar avea drept consecință eliminarea și a controlului parlamentar asupra acestor servicii, cât și o altă competență de numire a directorilor, ceea ce nu este corespunzător cu întărirea caracterului democratic al regimului politic. Totodată, textul constituțional are în vedere serviciile autonome, nu

Nr.	Punctul din Legea de revizuire sau art. din Constituție	TEXT	AMENDAMENT	MOTIVARE
77.	art.66 alin.1 Constituție	<p>(1) În exercitarea mandatului, deputații și senatorii sunt în serviciul poporului.</p> <p>(2) Orice mandat imperativ este nul.</p>	<p><i>După alin. (1) al art. 66 se introduce un nou alineat (1') cu următorul cuprins:</i></p> <p>(1') Deputatul sau senatorul care părăsește partidul pe lista căruia a fost ales pierde de drept mandatul parlamentar.</p> <p><i>Amendament PD</i></p>	<p>cele integrate la care face referire autorul amendamentului.</p> <p>1. Se asigură respectarea voinței corpului electoral. Soluția nu este contrară mandatului reprezentativ și se regăsește și în alte constituții (Constituția Portugaliei).</p> <p>2. Amendamentul a fost respins și la Camera Deputaților, în esență, pentru că părăsirea partidului care a susținut un parlamentar poate fi consecința reorientării politice pe parcursul exercitării mandatului, fiind astfel conformă unui imperativ de ordin moral, a onestității politice în comportamentul parlamentarului, în acord cu dreptul constituțional la liberă asociere a cetățenilor.</p>
78.	art.67 alin.2 Constituție	<p>(2) Calitatea de deputat sau de senator încetează la data înținerii legale a Camerelor nou alese sau în caz de demisie, de pierdere a drepturilor electorale, de incompatibilitate ori de deces.</p>	<p><i>Alineatul (2) al articolului 67 se modifică și va avea următorul cuprins:</i></p> <p>“(2) Calitatea de deputat sau de senator încetează la data înținerii legale a Camerelor nou alese, în caz de demisie, de retragere a sprijinului politic de către partidul pe lista căruia a fost ales, de pierdere a drepturilor electorale, de incompatibilitate ori de deces.”</p> <p><i>Amendament sen. D. Bădea</i></p>	<p>1. Asigurarea stabilității politice în Camere și a reprezentării originare hotărâte de electorat prin vot.</p> <p>2. Mandatul este dat de corpul electoral, prin alegeri, nu de partid, ca în sistemul partidului unic, din care cauză, potrivit art. 66 alin. 2 mandatul parlamentar imperativ este nul. De aceea, retragerea sprijinului politic, ca motiv de încetare a calității de parlamentar, este o soluție exclusiv în regimurile nedemocrate, în care mandatul este imperativ și nu în cele democratice, în care parlamentarii își exercită funcția pe baza unui mandat reprezentativ, fiind în „serviciul poporului” (art. 66 alin. 1 din Constituție).</p>
79.	art.67 Constituție		<p><i>După alineatul (2) al articolului 67 se introduce un alineat nou, cu următorul cuprins:</i></p> <p>“(3) Deputații și senatorii aleși pe listele unui partid politic sunt obligați să cedeze locul obținut în Camera Deputaților sau Senat în momentul în care părăsesc sau sunt excluși din formațiunea politica respectivă. Locul rămas vacant va fi completat cu următorul candidat aflat pe lista la propunerea conducerii partidului respectiv.”</p> <p><i>Amendament sen. Gh. Zlăvog</i></p>	<p>1. În toate legislațiile din 1990 și până în prezent numeroși parlamentari au fost atrași în structurile puterii prin diferite mijloace, schimbându-se astfel structura rețeașă din alegeri. Considerăm că dreptul cetățenilor care votează un astfel de candidat nu poate fi încălcat prin astfel de decizii.</p> <p>2. Pentru motivele de la amendamentul de la punctul 78 din prezentul tabel.</p>
80.	pct.32 lege rev.	<p><i>Articolul 69 se modifică și va avea următorul cuprins:</i></p> <p>“(1) Deputații și senatorii nu pot fi trași la răspundere juridică pentru voturile sau pentru opiniile politice exprimate în exercitarea mandatului.</p> <p>(2) Deputații și senatorii pot fi urmăriți și trimiși</p>	<p><i>Art. 69 se modifică și va avea următorul cuprins:</i></p> <p>“Deputații și senatorii se bucură de imunitate. Ridicarea imunității unui deputat sau senator se poate face numai cu votul a două treimi din numărul membrilor Camerei respective.”</p> <p><i>Amendament sen. Gh. Acățarinei</i></p>	<p>1. Deputații și senatorii trebuie să se bucure de imunitate în exercitarea în siguranță a mandatului de deputat.</p> <p>2. Este contrar unui curent de opinie dominant în țara noastră, cât și în alte țări în care imunitatea, sub forma inviolabilității, a fost asimilată unui privilegiu.</p>

Nr.	Punctul din Legea de revizuire sau art. din Constituție	TEXT din Legea de revizuire adoptată de Camera Deputaților sau din Constituție	AMENDAMENT	MOTIVARE 1. argumente în favoarea amendamentului 2. argumente de respingere a amendamentului
81.	pct.32 lege rev	în judecată penală pentru fapte care nu au legătură cu voturile sau cu opiniile politice exprimate în exercitarea mandatului, dar nu pot fi percheziționați, reținuți sau arestați fără încuviințarea Camerei din care fac parte, după ascultarea lor. Competența de judecată aparține Înaltei Curți de Casație și Justiție."	Menținerea articolului 69, înlocuindu-se sintagma: „Curții Supreme de Justiție” cu sintagma „Înaltei Curți de Casație” și Justiție”, și anume: (1) Deputatul sau senatorul nu poate fi reținut, arestat, percheziționat sau trimis în judecată, penală ori contravențională, fără încuviințarea Camerei din care face parte, după ascultarea sa. Competența de judecată aparține Înaltei Curți de Casație și Justiție. (2) În caz de infracțiune flagrantă, deputatul sau senatorul poate fi reținut și supus percheziției. Ministrul justiției va informa neîntârziat pe președintele Camerei asupra reținerii și a percheziției. În cazul în care Camera sesizată constată că nu există teme pentru reținere, va dispune imediat revocarea acestei măsuri. <i>Amendment sen. A. Belascu</i>	1. Votul și opiniile politice sunt protejate de imunitatea prevăzută de art.70 (Independența opiniilor). Imunitatea protejează mandatul (nu persoana parlamentarului) față de eventualele hărțuiri nedrepte la care poate fi supus pentru a fi șantajat politic. 2. Modificarea conținutului normativ al inviolabilității corespunde unui curent de opinie atât din țara noastră, cât și din alte țări, potrivit căruia, în forma actuală, protecția asigurată pe această cale constituie un privilegiu contrar egalității cetățenilor în fața legii.
82.	pct.33 lege rev	Abrogarea articolului 70 din Constituție.	Menținerea articolului 70 din Constituție, și anume: „Independența opiniilor Deputații și senatorii nu pot fi trași la răspundere juridică pentru voturile sau pentru opiniile politice exprimate an exercitarea mandatului.” <i>Amendment sen. A. Belascu</i>	1. Pentru asigurarea independenței parlamentarului în exprimarea voturilor și luărilor de cuvânt. 2. În cadrul art. 69 din Legea de revizuire nu a fost afectată nici lipsa de răspundere pentru voturi și nici pentru luările de cuvânt, astfel încât amendamentul este lipsit de obiect.
83.	pct. 35 lege rev.	<i>Alineatul (3) al articolului 72 se modifică și va avea următorul cuprins:</i> “(3) Prin lege organică se reglementează: a) sistemul electoral; organizarea și funcționarea Autorității Electorale Permanente; b) organizarea și funcționarea partidelor politice; c) statutul deputaților și al senatorilor, stabilirea indemnizației și a celorlalte drepturi ale acestora; d) organizarea și desfășurarea referendumului;	Prevederile de la art.72 alin.(3) lit.i) - p) din Constituție și referirea la Ministerul Public de la lit.h) să fie abrogate. <i>Amendment sen. P.Roman</i>	1. Restrângerea sferei legii organice numai la reglementările ce reprezintă o prelungire a Constituției, înălțându-se ecletismul actual ce rezultă din reglementarea și a altor materii, în funcție de importanța lor. Sfera mult prea largă a legii organice îngreunează nejustificat procesul legislativ, creează distincții artificiale ce constituie și factori de incertitudine, cum ar fi distincția dintre regimul general al proprietății, moștenirii, al raporturilor de muncă, sindicatelor și protecției sociale.

Punctul din Legea de revizuire sau art. din Constituție	TEXT	AMENDAMENT	MOTIVARE
84. pct. 35 Lege rev.	<p>din Legea de revizuire adoptată de Camera Deputaților sau din Constituție</p> <p>e) organizarea Guvernului și a Consiliului Suprem de Apărare a Țării;</p> <p>f) regimul stării de asediu și al stării de urgență;</p> <p>g) infracțiunile, pedepsele și regimul executării acestora;</p> <p>h) acordarea amnistiei sau a grației colective;</p> <p>i) organizarea și funcționarea Consiliului Superior al Magistraturii, a instanțelor judecătorești, a Ministerului Public și a Curții de Conturi;</p> <p>j) regimul juridic general al proprietății și al moștenirii;</p> <p>k) organizarea generală a învățământului;</p> <p>l) organizarea administrației publice locale, a teritoriului, precum și regimul general privind autonomia locală;</p> <p>m) regimul general privind raporturile de muncă, sindicatele și protecția socială;</p> <p>n) stăutul minorităților naționale din România;</p> <p>o) regimul general al cultelor;</p> <p>p) celelalte domenii pentru care, în Constituție, se prevede adoptarea de legi organice.”</p>	<p>Eliminarea din art.72 alin.3. lit.a., a sintagmei: „organizarea și funcționarea Autorității Electorale Permanente”</p> <p><i>Amendament sen. A. Belascu</i></p>	<p>care potrivit art.72 alin. (3) lit. k) și l) din Constituție sunt de domeniul legii organice, și regimul special, care prin opoziție este al legii ordinare. Orice lege are caracter general, aceasta constituind o trăsătură esențială pentru asigurarea egalității cetățenilor, iar aprecierea gradului de generalitate, spre a delimita regimul general de cel special, reprezintă în mare măsură o problemă de interpretare, apreciere, ce creează inevitabil un element de incertitudine care ar putea afecta stabilitatea legii. În plus, legea specială, de principiu, derogă de la cea generală, potrivit adagiului “specialia derogat generalibus”. Ori este nejustificat ca o lege specială, în materiile menționate, fiind ordinară, să poată deroga de la legea regimului general, de natură organică, deși fiind specială ar fi firesc să o poată face.</p> <p>2. Amendamentul are în vedere reglementarea actuală din Constituție, nu aceea revizuită și nu se încadrează în concepția generală a Legii de revizuire privind repartizarea atribuțiilor Camerelor și a relațiilor dintre Parlament și Guvern. În parte, în forma revizuită de Camera Deputaților, unele propuneri s-au realizat (prevederile de la art. 72 alin. 3 lit. i, j și p din Constituție).</p>
85. pct. 35 Lege rev.	<p><i>După lit.r) se introduce o literă nouă, r’); cu următorul cuprins:</i></p> <p>“r’) compunerea Consiliului Național al Audiovizualului, statutul Societății Române de Televiziune și statutul Societății Române de Radiodifuziune.”</p> <p><i>Amendament sen. I. Păcurariu</i></p>	<p>1. Autoritatea Electorală Permanentă este o structură creată în exclusivitate de către actuala Putere și investită cu prerogative menite de a asigura păstrarea puterii prin mijloace frauduloase.</p> <p>2. Menționarea Autorității Electorale Permanente în Constituție și în categoria legilor organice urmărește ca regimul acestei autorități să nu poată face nici obiectul unei legi de abilitare, potrivit art. 114 alin. 1, nici a unei ordonanțe de urgență, potrivit alin. 4¹ din același articol în forma adoptată de Legea de revizuire.</p> <p>1. Să se cuprindă la art. 72 alin. 3 și caracterul legii din domeniile menționate ca fiind de natură organică.</p> <p>2. Propunerea este nejustificată întrucât reiterează caracterul organic al legii în domeniile respective, prevăzute de art. 31 și art. 116 din Constituție.</p>	<p>1. argumente în favoarea amendamentului</p> <p>2. argumente de respingere a amendamentului</p>

Punctul din Legea de revizuire sau art. din Constituție	TEXT din Legea de revizuire adoptată de Camera Deputaților sau din Constituție	AMENDAMENT	MOTIVARE 1. argumente în favoarea amendamentului 2. argumente de respingere a amendamentului
86. pct. 36 Lege rev.	<p>“(1) Inițiativa legislativă aparține Guvernului, deputaților, senatorilor, precum și unui număr de cel puțin 100.000 de cetățeni cu drept de vot. Cetățenii care își manifestă dreptul la inițiativa legislativă trebuie să provină din cel puțin un sfert din județele țării, iar în fiecare din aceste județe, respectiv în municipiul București trebuie să fie înregistrate cel puțin 5.000 de semnături în sprijinul acestei inițiative.”</p> <p>(3) Guvernul își exercită inițiativa legislativă prin transmiterea proiectului de lege către Camera competentă să îl adopte în primă lectură.”</p>	<p><i>Alineatul (1) va avea următorul cuprins:</i> “(1) Inițiativa legislativă aparține Guvernului, deputaților, senatorilor sau unui număr de cel puțin 100.000 de cetățeni...” <i>Amendament sen. A. Păunescu</i></p> <p><i>Alineatul (3) al articolului 73 se modifică și va avea următorul cuprins:</i> “Guvernul își exercită inițiativa legislativă prin transmiterea proiectului de lege către Camera Deputaților, iar dacă obiectul acestuia privește nemijlocit doar probleme ale comunităților locale, precum și cele legate de politica externă sau de apărare a statului, la Senat.” <i>Amendament sen. P. Roman</i></p>	<p>1. Pentru a se preciza mai exact că inițiativa populară este o altă modalitate a inițiativei legislative.</p> <p>2. Alternanța prin utilizarea conjuncției „sau” nu se justifică întrucât ar crea posibilitatea de interpretare că inițiativa legislativă populară este o modalitate alternativă cu aceea parlamentară sau guvernamentală.</p> <p>1. Exercitarea inițiativei legislative în corelare cu competențele decizionale ale celor două Camere în scopul soluționării divergențelor ce nu au putut fi stinse la mediere.</p> <p>2. Potrivit procedurii legislative aprobate prin Legea de revizuire, pentru optimizarea procesului decizional în Parlament, procedura de mediere a divergențelor dintre Camere a fost eliminată.</p>
88. pct. 37 Lege rev.	<p>(1) Se supun spre dezbateră și adoptare Camerei Deputaților, în primă lectură, proiectele de lege și propunerile legislative pentru ratificarea tratatelor sau a altor acorduri internaționale și a măsurilor legislative ce rezultă din aplicarea acestor tratate sau acorduri, precum și proiectele legilor organice prevăzute la art.3 l alin.(5), art.37 alin.(3), art.52 alin.(2), art.55 alin.(3), art.72 alin.(3) lit.e), k), m), n), art.79 alin.(2), art.101 alin.(3), art.104 alin.(2), art.116 alin.(3), art.117 alin.(2) și (3), art.119 alin.(2), art.125 alin.(4) și (5) și art.140 alin.(4). Celelalte proiecte de lege sau propuneri legislative se supun dezbaterii și adoptării, în primă lectură, Senatului.</p> <p>(2) Camera sesizată în primă lectură se pronunță în termen de 45 de zile. Pentru coduri și alte legi de complexitate deosebită, termenul este de 60 de zile. În cazul depășirii acestor termene se consideră că proiectul de lege sau propunerea legislativă au fost adoptate.</p>	<p>Eliminarea sintagmei „primă lectură” din totul cuprinsul art.73¹. <i>Amendament sen. N. Nicolai</i></p>	<p>1. Termenul este specific parlamentelor unicamerale și este contrar voinței puterii constituante primare.</p> <p>2. Succesiunea lecturilor în fiecare din cele două Camere este determinată de specializarea acestora în Camera decizională și respectiv prima Camera sesizată. Această modalitate corespunde și prevederilor Proiectului de Constituție Europeană în relațiile din Parlamentul European și Consiliul de Miniștri în situațiile în care, potrivit acestei Constituții, Consiliul nu poate adopta o lege europeană sau o lege cadru decât cu aprobarea Parlamentului European (în acest caz se prevăd în mod expres lecturi succesive).</p>

Punctul din Legea de revizuire sau art. din Constituție	TEXT din Legea de revizuire adoptată de Camera Deputaților sau din Constituție	AMENDAMENT	MOTIVARE
89. pct. 37 Lege rev.		<p><i>Alineatul (1) al articolului 73¹ se modifică și va avea următorul cuprins:</i></p> <p>Se supun spre dezbateră și adoptare Camerei Deputaților, în primă lectură, proiectele de lege și propunerile legislative pentru ratificarea tratatelor sau a altor acorduri internaționale și a măsurilor legislative ce rezultă din aplicarea acestor tratate sau acorduri, proiectele legilor organice prevăzute la art.31, alin.(5), art.37 alin.(3), art.52 alin.(2), art.55 alin.(3), art.72 alin.(3) lit.e, k, m, n, art.79 alin.(2), art.101 alin.(3), art.104 alin.(2), art.116 alin.(2), art.117 alin.(2) și (3), art.119 alin.(2), art.125 alin.(4) și (5) și art.140 alin.(4), precum și proiectele de lege sau propunerile legislative privind economia și finanțele.</p> <p><i>Amendament sen. C. Biciu</i></p> <p><i>La art. 73¹ se introduce un nou aliniat având următorul cuprins:</i></p> <p>În caz de conflict de competență, Camerele Parlamentului se pot desesiza și trimite proiectul de lege la Camera competentă.</p> <p><i>Amendament sen. N. Nicolai</i></p>	<p>1. Legile privind economia și finanțele, datorită importanței lor, trebuie dezbătute în Senatul României, având în vedere experiența în domeniu a senatorilor.</p> <p>2. Este inadmisibilă propunerea care ar absorbi aproape toată competența decizională a Camerei Deputaților și ar desființa astfel egalitatea Camerelor Bicameralismul inegalitar, în constituțiile europene care l-au consfințit, este întotdeauna în favoarea Camerei Deputaților, această soluție fiind conformă și tradițiilor constituționale antebelice. Amendamentul este contrar și specializării Camerelor și optimizării procesului legislativ, întrucât monopolizând la Senat aproape întreaga problematică legislativă a procesului de guvernare, inevitabil va conduce la întâzieri mai mari decât în Constituția actuală, cu procedura sa de mediere și soluționare a divergențelor neconciliate între Camere.</p> <p>1. Pentru evitarea blocajelor în adoptarea legii, întrucât din interese de natură politică sau de orice altă natură există posibilitatea împiedicării desfășurării normale a procedurii legislative.</p> <p>2. Problema este soluționată la alineatele 4 și 5 ale articolului 73¹.</p>
90. pct. 37 Lege rev.		<p><i>După art.73¹ se introduce un nou articol, 73², cu următorul cuprins:</i></p> <p>Denumirea articolului va fi: Dezbateră publică a proiectelor de legi</p> <p><i>Cuprinsul articolului va fi:</i></p> <p>“(1) Înainte de adoptarea unui proiect de lege, Camera prima sesizată îl poate supune dezbaterii publice. Guvernul poate supune proiectul dezbaterii publice cât timp nu l-a înaintat spre legiferare.</p> <p>(2) <i>Nu se supun dezbaterii publice proiectele ce urmează să fie adoptate în procedură de urgență sau care au fost elaborate cu participarea organismelor sociale.</i></p> <p>(3) Dezbateră publică are loc în condițiile stabilite de lege.”</p> <p><i>Amendament sen. P. Roman</i></p>	<p>1. Democratizarea procesului legislativ presupune instituirea unor modalități de participare a societății civile la elaborarea și adoptarea proiectelor guvernamentale, care au ponderea cea mai semnificativă în cadrul acestui proces. Astfel este posibilă o mai temeinică fundamentare a acestor proiecte și o adevărată socială mai largă la legea adoptată, așa încât ea să fie respectată nu numai pe temeul constrângerii statale, ci mai ales ca o consecință a acestei adevărate. În alte regimuri constituționale, cum este cel din Anglia, Franța, Italia, Elveția etc. există urmărirea modalității de participare a corpului social la opera de legiferare, unele și cu efecte constrângătoare sub aspect juridic, cum este referendumul abrogativ.</p> <p>2. Posibilitatea organizării dezbaterii publice a unei reglementări se poate face în cadrul competenței generale a Parlamentului sau a Guvernului, după caz, fără să fie necesar un temei constituțional în acest scop.</p>
91.			

Punctul din Legea de revizuire sau art. din Constituție	TEXT din Legea de revizuire adoptată de Camera Deputaților sau din Constituție	AMENDAMENT	MOTIVARE 1. argumente în favoarea amendamentului 2. argumente de respingere a amendamentului
92. pct. 39 lege rev.	Articolul 76 se abrogă.	Alineatul (2) al articolului 76 se modifică și va avea următorul cuprins: "În cazul în care comisia nu ajunge la un acord sau dacă una din Camere nu aprobă raportul comisiei de mediere, textele aflate în divergență se supun dezbaterii și adoptării de către Camera Deputaților. Dacă însă textele aflate în divergență privesc nemijlocit doar probleme ale comunităților locale, precum și cele legate de politica externă sau de apărare a statului, acestea se supun dezbaterii și adoptării de către Senat." <i>Amendament sen. P. Roman</i>	1. Într-un parlament bicameral, regula o constituie faptul că legea este promulgată în forma adoptată de cele două Camere. Propun să nu se modifice rolul Senatului în dezbaterile legii și nici în procedura de mediere, deoarece altminteri Senatul ar deveni numai o autoritate politică cu rol consultativ pentru Camera Deputaților. O asemenea soluție, ce există în unele regimuri politice, cum ar fi în Spania, nu corespunde, însă, legitimității constituționale a Senatului, care nu este esențial diferită de a Camerei Deputaților. În plus, scopurile bicameralismului, de a se evita concentrarea puterii politice în Parlament și de a se asigura o a doua lectură a legii de către Camera ce nu a adoptat-o, ar fi compromise. De aceea, diferența funcțională a Camerelor în procesul legislativ trebuie să fie limitată la soluționarea divergențelor ireconciliabile care, în loc de a se realiza în ședința comună a Camerelor, să se înfăptuiască potrivit legitimității specifice fiecărei Camere. Evident că o asemenea soluție va influența indirect și modul de realizare a procedurii de mediere. 2. Pentru optimizarea procesului decizional în Parlament, soluția adoptată la art. 73 ¹ din Legea de revizuire a făcut posibilă renunțarea atât la ședințele comune, cât și la procedura de mediere.
93. pct. 40 Lege rev.	"Legea se publică în Monitorul Oficial al României și intră în vigoare la 3 zile de la data publicării sau la o dată ulterioară prevăzută în textul ei."	La art. 78. după alin. (1) se introduce un alineat nou, cu următorul cuprins: "(2) În caz de nepublicare, cei în cauză vor fi pedepsiți potrivit legii. " <i>Amendament sen. M. Ungheanu</i>	1. Completarea este necesară pentru a elimina orice joc de interese legat de publicarea legilor în Monitorul Oficial. 2. Răspunderea celor în cauză pentru încălcarea obligațiilor de serviciu privind publicarea legii nu este o problemă de constituționalitate, ci exclusiv de legalitate.
94. art. 80 Constituție	(1) Președintele României reprezintă statul român și este garantul independenței naționale, al unității și al integrității teritoriale a țării. (2) Președintele României veghează la respectarea Constituției și la buna funcționare a autorităților publice. În acest scop, Președintele exercită funcția de mediere între puterile statului, precum și între stat și societate.	La art. 80 după alin. (2) se introduce un alineat nou, cu următorul cuprins: (3) Președintele României exercită funcțiile de Comandant Suprem al Armatei, președinte al CSAI, coordonează Guvernul și serviciile secrete. <i>Amendament sen. E. Constantinescu</i>	1. Pentru întărirea poziției și rolului constituțional al Președintelui României 2. Atribuția de comandant al forțelor armate și de președinte al Consiliului Suprem de Apărare a Țării este prevăzută de art. 92 din Constituție, astfel încât repetarea sa nu se justifică sub aspect normativ. Coordonarea Guvernului este contrară structurii bicefale a executivului și răspunderii exclusive a Guvernului față de Parlament, ca urmare a votului de investitură, potrivit art. 108 alin. 1 din Constituție.

Nr. crt.	Punctul din Legea de revizuire sau art. din Constituție	TEXT din Legea de revizuire adoptată de Camera Deputaților sau din Constituție	AMENDAMENT	MOTIVARE
95.	art. 81 alin. 1 Constituție	(1) Președintele României este ales prin vot universal, egal, direct, secret și liber exprimat.	<p><i>Alineatul (1) al articolului 81 se modifică și va avea următorul cuprins:</i></p> <p>“(1) Președintele României este ales prin vot universal, egal, direct, secret și obligatoriu, potrivit legii electorale.”</p> <p><i>Amendament sen. I. Pop de Popa</i></p>	<p>MOTIVARE</p> <p>1. <i>argumente în favoarea amendamentului</i></p> <p>2. <i>argumente de respingere a amendamentului</i></p> <p>1. Idem motivarea de la punctul 65 din prezentul tabel.</p> <p>2. Definierea votului ca fiind obligatoriu nu se justifică pentru motivele arătate la amendamentul de la punctul 65 din prezentul tabel.</p>
96.	pct.41 lege rev.	“(1) Mandatul Președintelui României este de 5 ani și se exercită de la data depunerii jurământului.”	<p>Menținerea actualului text din Constituție, și anume:</p> <p>“(1) Mandatul Președintelui României este de 4 ani și se exercită de la data depunerii jurământului.”</p> <p><i>Amendament sen. Gh. Acatrinei + sen. A. Belascu</i></p>	<p>1. Mandatul președintelui trebuie să fie cu aceeași durată ca a parlamentarilor (să corespundă modelului american). Mandatul de 5 ani nu se justifică ca eficientă în exercitarea atribuțiilor și implică din punct de vedere economic cheltuieli duble cu alegerile.</p> <p>2. În modelul american, avut în vedere de autorul amendamentului, duratele mandatelor sunt diferite. Numai pentru Președintele SUA durata mandatului este de 4 ani. De aceea, argumentarea nu se justifică, iar prelungirea mandatului corespunde unui curent de opinie legat de separarea alegerilor prezidențiale de cele parlamentare. Concomitanța alegerilor prezidențiale și parlamentare deformează opțiunea corpului electoral în ce privește reprezentativitatea în Parlament, în funcție de adeziunea acestui corp față de personalitatea candidaților la funcția de Președinte.</p>
97.	art.85 alin.1 Constituție	(1) Președintele României desemnează un candidat pentru funcția de prim-ministru și numește Guvernul pe baza votului de încredere acordat de Parlament.	<p><i>Alin. (1) al art.85 se modifică astfel:</i></p> <p>(1) Președintele României numește pe primul-ministru și Guvernul, pe baza votului de încredere acordat de Parlament.</p> <p><i>Amendament sen. E. Constantinescu</i></p>	<p>1. Numirea separată a primului-ministru și a Guvernului.</p> <p>2. Potrivit art. 101 alin. 3, Guvernul este alcătuit din prim-ministru, miniștri și alți membri stabiliți prin lege organică, astfel încât nu pot fi numiți prin decrete separate. Faptul că primul-ministru face parte din Guvern este o soluție unanimă în regimurile parlamentare.</p>
98.	art.85 alin.1 Constituție	(1) Președintele României desemnează un candidat pentru funcția de prim-ministru și îl numește, după votul de încredere acordat de Parlament. Acesta acordă votul de încredere pentru persoana Primului-ministru și pentru programul Guvernului.	<p><i>Alin. (1) al art.85 se modifică astfel:</i></p> <p>(1) Președintele României desemnează un candidat pentru funcția de prim-ministru și îl numește, după votul de încredere acordat de Parlament. Acesta acordă votul de încredere pentru persoana Primului-ministru și pentru programul Guvernului.</p> <p><i>Amendament PD</i></p>	<p>1. Echipa (Guvernul) îl privește pe Primul-Ministru și nu are de ce să fie aprobată de Parlament. Tot așa se întâmplă în restul Europei.</p> <p>2. Un amendament similar a fost respins și la Camera Deputaților. Este inexact că soluția se regăsește și în celelalte state europene, ci numai în unele, cum ar fi în Germania: Autorul amendamentului nu a luat în considerare că modalitatea pe care o propune a fost infirmată de Adunarea Constituantă originară și este de natură să slăbească relația de încredere ce trebuie să existe între Guvern și Parlament întrucât, într-o asemenea concepție, legătura dintre un ministru și Parlament va fi</p>

Nr. crt.	Text din Legea de revizuire adoptată de Camera Deputaţilor sau din Constituţie	AMENDAMENT	MOTIVARE 1. argumente în favoarea amendamentului 2. argumente de respingere a amendamentului
99.	<p>art.89 alin.1 Constituţie</p> <p>(1). După consultarea preşedinţilor celor două Camere si a liderilor grupurilor parlamentare, Preşedintele României poate să dizolve Parlamentul, dacă acesta nu a acordat votul de încredere pentru formarea Guvernului în termen de 60 de zile de la prima solicitare si numai după respingerea a cel puţin două solicitări de învestitură.</p>	<p><i>La art.89, alin. (1) se modifică şi va avea următorul cuprins:</i></p> <p>(1) După consultarea preşedinţilor celor două Camere şi a liderilor grupurilor parlamentare, Preşedintele României poate să dizolve Parlamentul, dacă acesta nu a acordat votul de încredere pentru formarea Guvernului, ca urmare a respingerii a cel puţin două solicitări succesive de învestitură.</p> <p><i>Amendament sen. I. Predescu</i></p>	<p>exclusiv prin intermediul primului-ministru. De asemenea, soluţia preconizată prin amendament, fiind expresia preeminenţei primului-ministru în relaţia dintre Guvern şi Parlament, implică în mod necesar moţiunea de cenzură constructivă, care, de asemenea, a fost înfirmată de Adunarea Constituantă, şi nu a fost acceptată în cadrul negocierilor politice pentru actuala revizuire a Constituţiei.</p> <p>1. Faţă de redactarea actuală, s-a eliminat numai termenul de 60 de zile, care are un caracter formal şi rigid, prelungind nejustificat o criză politică caracterizată obiectiv prin respingerea a două solicitări succesive de învestitură. Această condiţie, de natură politică, evită, pe de o parte, arbitrajul şi, pe de alta, consecinţele rezultate din guvernarea ţării de către un guvern demisionar, pe o perioadă evident excesivă, deşi, prin natura ei, situaţia creată impune arbitrajul corpului electoral.</p> <p>2. Pentru a se menţine reglementarea actuală, care s-a dovedit a asigura stabilitatea Parlamentului.</p>
100.	<p>art.92 Constituţie</p> <p>(1) Preşedintele României este comandantul forţelor armate şi îndeplineşte funcţia de preşedinte al Consiliului Suprem de Apărare a Ţării.</p>	<p>Propunem înlocuirea denumirii CSAT cu ceva mai puţin pompos: Consiliul Naţional de Securitate sau Consiliul de Apărare a Ţării.</p> <p><i>Amendament PD</i></p>	<p>1. Schimbarea denumirii CSAT.</p> <p>2. Pentru motivele arătate la amendamentul 75.</p>
101.	<p>pct.46 Lege rev.</p> <p>Camera Deputaţilor şi Senatul, în şedinţă comună, pot hotărî punerea sub acuzare a Preşedintelui României pentru înaltă trădare, cu votul a cel puţin două treimi din numărul deputaţilor şi senatorilor. Competenţa de judecată aparţine Înaltei Curţi de Casaţie şi Justiţie, în condiţiile legii. Preşedintele este demis de drept la data rămânerii definitive a hotărârii de condamnare."</p>	<p><i>Propunem următoarea formulă a art. 95 :</i></p> <p>" Camera Deputaţilor şi Senatul, în şedinţa comună, pot hotărî punerea sub acuzare a Preşedintelui României pentru trădare, cu votul a cel puţin două treimi din numărul deputaţilor şi senatorilor."</p> <p><i>Amendament PD</i></p>	<p>1. Infracţiunea de înaltă trădare nu există în legislaţia penală şi se încalcă principiul legalităţii incriminărilor şi pedepselor.</p> <p>2. Prin punerea în acuzare a Preşedintelui României pentru înaltă trădare, Parlamentul nu acţionează ca o instanţă de judecată, încalcând principiul de separaţie între puterea legiuitoare şi cea judecătorească. De aceea, calificarea juridică aparţine Înaltei Curţi de Casaţie şi Justiţie, care poate achita Preşedintele sau dacă îl condamnă, o poate face pe temeiul unor calificări juridice diferite cum sunt : spionajul, trădarea, genocidul, trecerea de partea inamicului etc.</p>
102.	<p>art.102 alin.2 Constituţie</p> <p>(2) Candidatul pentru funcţia de prim-ministru va cere, în termen de 10 zile de la desemnare, votul de încredere al Parlamentului asupra programului întregii liste a Guvernului.</p>	<p>(2) Candidatul pentru funcţia de prim-ministru va cere, în termen de 10 zile de la desemnare, votul de încredere al Parlamentului asupra programului Guvernului.</p> <p><i>Amendament PD</i></p>	<p>1. Votul Parlamentului vizează primul - ministru nu şi lista membrilor guvernului, care e treaba Primului-Ministru.</p> <p>2. Un amendament similar a fost respins la Camera Deputaţilor pentru motivele menţionate în legătura cu amendamentul PD de la punctul 98 din prezentul tabel.</p>

Nr.	Punctul din Legea de revizuire sau din Constituție	TEXT	AMENDAMENT	MOTIVARE
103.	art.102 alin.3 Constituție	<p>(3) Programul și lista Guvernului se dezbate de Camera Deputaților și de Senat, în ședință comună. Parlamentul acordă încredere Guvernului cu votul majorității deputaților și senatorilor.</p>	<p>(3) Programul se dezbate de Camera Deputaților și de Senat, în ședință comună. Parlamentul acordă încredere Primului-ministru cu votul majorității deputaților și senatorilor. <i>Amendament PD</i></p>	<p>1. argumente în favoarea amendamentului 2. argumente de respingere a amendamentului</p>
104.	pct.47 Lege rev.	<p>După alineatul (2) al articolului 106 se introduce un nou alineat, (2¹), cu următorul cuprins: “(2¹) Președintele României nu-l poate revoca pe primul-ministru.”</p>	<p>Abrogarea alineatului (2) al articolului 106 din Legea de revizuire. <i>Amendament sen. I. A. Rus + sen. C. Biciu</i></p>	<p>1. De eliminat referirile la listele guvernului 2. Un amendament similar a fost respins la Camera Deputaților pentru motivele menționate în legătura cu amendamentul PD de la punctul 98 din prezentul tabel.</p>
105.	pct.47 lege rev.	<p><i>Alineatul (2¹) al articolului 106 se modifică și va avea următorul cuprins:</i> “(2¹) Președintele României poate revoca pe primul-ministru din propria inițiativă sau la cererea a cel puțin două treimi din numărul parlamentarelor.” <i>Amendament sen. Gh. Acatrinei</i></p>	<p>1. Nu trebuie să existe două centre de putere. Se știe că, pentru eliberarea din funcție a premierului Petre Roman, a fost nevoie de intervenția minerilor. La fel, pentru înlocuirea prim-ministrului Radu Vasile, președintele Emil Constantinescu a fost nevoit să roage toți miniștrii să depună demisia. 2. Revocarea din inițiativa Președintelui României este inadmisibilă, cât timp primul-ministru a fost investit de către Parlament. În ce privește revocarea la cererea a două treimi din numărul parlamentarelor, ea nu se justifică cât timp motiunea de cenzură se adoptă majoritate absolută (art. 112 alin. 1 din Constituție).</p>	<p>1. Diferențierea între membrii Guvernului și șeful Guvernului ar da posibilitatea unor acte abuzive din partea primului-ministru. De asemenea, conform principiului simetriei, dacă președintele statului propune primul-ministru, tot el trebuie să aibă posibilitatea de a-l revoca. 2. Revocarea primului-ministru antrenează și demiterea Guvernului, deși potrivit art. 112 din Constituție, acesta poate fi demis numai prin adoptarea unei motiuni de cenzură. De aceea, amendamentul este contrar răspunderii politice a Guvernului numai față de Parlament, potrivit art. 108 alin. 1 din Constituție.</p>
106.	pct.47 Lege rev.	<p><i>Alineatul (2¹) al articolului 106 se modifică și va avea următorul cuprins:</i> “(2¹) Președintele României poate revoca pe primul-ministru în condițiile încalcărilor de către acesta a prevederilor Constituției României.” <i>Amendament sen. M. Ungheanu</i></p>	<p>1. Ca garant al Constituției, Președintele României are și datoria și dreptul de a acționa în numele Constituției și al celor care l-au ales pentru a impune respectarea Constituției. 2. Pentru motivele arătate la punctul 105 din prezentul tabel. În plus, acceptarea amendamentului ar implica răspunderea politică a primului-ministru, și deci a Guvernului - care prin efectul revocării ar deveni demisionar - nu numai față de Parlament, astfel cum prevede art. 108 alin. 1 din Constituție, ci și față de Președintele României, implicându-l astfel în procesul de guvernare, ceea ce este contrar statutului său constituțional.</p>	<p>1. Ca garant al Constituției, Președintele României are și datoria și dreptul de a acționa în numele Constituției și al celor care l-au ales pentru a impune respectarea Constituției. 2. Pentru motivele arătate la punctul 105 din prezentul tabel. În plus, acceptarea amendamentului ar implica răspunderea politică a primului-ministru, și deci a Guvernului - care prin efectul revocării ar deveni demisionar - nu numai față de Parlament, astfel cum prevede art. 108 alin. 1 din Constituție, ci și față de Președintele României, implicându-l astfel în procesul de guvernare, ceea ce este contrar statutului său constituțional.</p>

Nr.	Punctul din Legea de revizuire sau art. din Constituție	TEXT din Legea de revizuire adoptată de Camera Deputaților sau din Constituție	AMENDAMENT	MOTIVARE
107.	pct.47 Lege rev.		<p><i>Alineatul (2) al articolului 106 se modifică și va avea următorul cuprins:</i></p> <p>(2)¹ Președintele României revocă primul ministru în cazul încălcării de către acesta a prevederilor Constituției României.</p> <p><i>Amendament sen. N. Nicolai</i></p>	<p>1. În raport de prevederile art.80 din Constituție, Președintele României are obligația de a veghea la respectarea Constituției și pentru respectarea principiului simetriei actului juridic, președintele având atribuția desemnării candidatului pentru funcția de prim ministru ; președintele are și obligația să garanteze aducerea la îndeplinire a obligațiilor rezultate din actul aderării la Uniunea Europeană.</p> <p>2. Amendamentul este nejustificat pentru motivele arătate la punctul 106 din prezentul tabel.</p>
108.	pct.47 Lege rev.		<p><i>Alineatul (2) al articolului 106 se modifică și va avea următorul cuprins:</i></p> <p>„(2)¹ Președintele României îl poate revoca pe primul-ministru”.</p> <p><i>Amendament sen. A. Belasçu</i></p>	<p>1. În condițiile în care primul-ministru este desemnat de către Președintele României (art.85 și 102), prin simetrie, el trebuie să aibă posibilitatea și de a-l revoca.</p> <p>2. Amendamentul este nejustificat pentru motivele arătate la punctul 106. În plus, menționăm că desemnarea candidatului la funcția de prim-ministru și demiterea primului-ministru, chiar prin revocare, nu sunt în nici un fel simetrice deoarece calitatea de prim-ministru rezultă din votul de investitură, astfel încât simetria intervine numai între această din urmă procedură și aceea a moștenirii de cenzură.</p>
109.	pct.47 Lege rev.		<p><i>Alineatul (2) al articolului 106 se modifică și va avea următorul cuprins:</i></p> <p>(2)¹ Președintele României nu-l poate revoca pe primul-ministru, decât în condițiile legii.</p> <p><i>Amendament sen. I. Alexandru</i></p>	<p>1. Dacă în Constituție nu se prevede că președintele poate revoca primul-ministru, este evident că nu poate, în consecință nu se legitimează ceea ce nu poate președintele.</p> <p>2. Pentru motivele arătate la amendamentul de la punctul 104 din prezentul tabel.</p>
110.	art.111 alin.1 Constituție	<p>„(1) Guvernul și fiecare dintre membri săi sunt obligați să răspundă la întrebările sau la interpelările formulate de deputați sau de senatori.”</p>	<p><i>Alineatul (1) al articolului 111 se modifică și va avea următorul cuprins:</i></p> <p>(1) Primul - ministru și fiecare dintre membri Guvernului sunt obligați să răspundă personal la întrebările sau la interpelările formulate de deputați sau de senatori.</p> <p><i>Amendament PD</i></p>	<p>1. Întărirea funcției de control a Parlamentului asupra Executivului.</p> <p>2. Amendamentul a fost respins și la Camera Deputaților, în esență, pentru următoarele motive : răspunsul la o asemenea întrebare sau interpelare se poate face în orice Parlament și printr-o persoană împuternicită, având în vedere atribuțiile celui întrebât sau interpelat, care pot presupune imposibilitatea acestuia de a se prezenta personal. De aceea, nu se justifică adoptarea unei asemenea norme constituționale ce ar putea fi un motiv ce ar împiedica un membru al Guvernului de a-și duce la îndeplinire obligațiile ce îi revin .</p>

Titlu	Punctul din Legea de revizuire sau art. din Constituție	TEXT din Legea de revizuire adoptată de Camera Deputaților sau din Constituție	AMENDAMENT	MOTIVARE 1. argumente în favoarea amendamentului 2. argumente de respingere a amendamentului
111.	art.112 alin.1 Constituție	(1) Camera Deputaților și Senatul, în ședință comună, pot retrage încrederea acordată Guvernului prin adoptarea unei moțiuni de cenzură, cu votul majorității deputaților și senatorilor.	<i>Prevederile alin.1 ale art.112 se modifică și vor avea următorul cuprins:</i> (1) Camera Deputaților și Senatul, în ședința comună, pot retrage încrederea acordată Guvernului sau unui membru al acestuia, prin adoptarea unei moțiuni de cenzură, cu votul majorității deputaților și senatorilor. <i>Amendament PD</i>	1. Posibilitatea inițierii unei moțiuni de cenzură împotriva unui membru individual al Guvernului. 2. Amendamentul a fost respins la Camera Deputaților, în esență, pentru următoarele motive: amendamentul este necorelat cu concepția autorului său referitoare la faptul că investitura se acordă numai primului ministru (amendamentul de la punctul 98 din prezentul tabel), care, așa cum s-a arătat, are ca efect medierea relației dintre un ministru și Parlament numai de către primul-ministru. Amendamentul nu se justifică deoarece potrivit art. 102 din Constituție, votul de încredere privește liste întregului Guvern, nu fiecare ministru în parte. Soluția ar fi justificată numai dacă alcătuirea echipei guvernamentale s-ar face de către Parlament și nu de către candidatul la funcția de prim-ministru ce solicită acordarea votului de investitură.
112.	art.113 alin.2 Constituție	(2) Guvernul este demis dacă o moțiune de cenzură, depusă în termen de 3 zile de la prezentarea programului, a declarației de politică generală sau a proiectului de lege, a fost votată în condițiile articolului 112.	<i>Alin.2 al art. 113 se modifică și va avea următorul cuprins:</i> Guvernul este demis dacă programul, proiectul de lege sau declarația de politică generală nu a fost adoptată cu votul majorității deputaților și senatorilor. <i>Amendament PD</i>	1. Necesitatea unui vot pozitiv în cazul angajării răspunderii Guvernului. 2. Amendamentul a fost respins la Camera Deputaților, în esență, pentru următoarele motive: votul de încredere este o soluție consacrată în perioada antebelică, care în majoritatea țărilor europene a fost înlocuită cu moțiunea de cenzură, adoptată și de Constituția actuală, întrucât practica politică a dovedit că această modalitate de retragere a încrederii a fost unul din factorii importanți de instabilitate politică ce a favorizat fenomenele negative de ascensiune a mișcărilor extremiste ca urmare a reacției inadecvate a autorităților de stat. De aceea, renunțarea la moțiunea de cenzură, ar avea semnificația unei evoluții negative în condițiile în care stabilitatea guvernamentală este esențială în concertarea politicilor în cadrul Uniunii Europene și în procesul de reformă.
113.	art.114 alin.1 și 3 Constituție	(1) Parlamentul poate adopta o lege specială de abilitare a Guvernului pentru a emite ordonanțe în domeniul care nu fac obiectul legilor organice.	<i>La art.114, alineatele (1) și (3) se modifică și vor avea următorul cuprins:</i> (1) Parlamentul poate adopta o lege specială de abilitare a Guvernului la finalul fiecărei sesiuni ale puterii legislative, pentru a emite	1. Limitarea legii de abilitare numai pe perioada vacanței parlamentare și excluderea de la aprobare a ordonanțelor care în perioada de abilitare și-au produs efectele.

Punctul din Legea de revizuire sau art. din Constituție	TEXT din Legea de revizuire adoptată de Camera Deputaților sau din Constituție	AMENDAMENT	MOTIVARE
114.	<p>(3) Dacă legea de abilitare o cere, ordonanțele se supun aprobării Parlamentului, potrivit procedurii legislative, până la împlinirea termenului de abilitare. Nerespectarea termenului atrage încetarea efectelor ordonanței.</p>	<p>ordonanțe în perioada vacanței parlamentare, în domenii care nu fac obiectul legii organice.</p> <p>(3) Ordonanțele se supun aprobării Parlamentului, potrivit procedurii legislative, până la împlinirea termenului de abilitare. Nu se supun aprobării Parlamentului ordonanțele care înăuntrul termenului de abilitare și-au îndeplinit efectul pentru care au fost emise.</p> <p>Amendament UDMR</p>	<p>2. Amendamentul a fost respins și la Camera Deputaților, în esență, pentru următoarele motive: prin legea de abilitare, Guvernul nu se substituie Parlamentului, ci execută ceea ce această lege i-a permis. De aceea, fiind o măsură de natură politică, competența Parlamentului de a o emite nu poate fi limitată, depinzând exclusiv de situațiile concrete avute în vedere de legiuitor în realizarea politicii sale legislative. Ordonanțele ce și-au produs efectul, este necesar să poată fi supuse controlului parlamentar și legiferării, deoarece și accesor categorii de ordonanțe se impune să le fie aplicabile prevederile art.114 alin.5¹ din propunerea legislativă, potrivit căruia, dacă Parlamentul le respinge, poate stabili măsuri reparatorii. De asemenea, este inadmisibilă sustragerea unor categorii de ordonanțe de la competența de organ unic legiuitor al Parlamentului, în funcție de măsurile adoptate de Guvern în temeiul abilitării.</p>
115.	<p><i>Alineatul (4) va avea următorul cuprins:</i></p> <p>“(4) În situații extraordinare a căror reglementare nu comportă sub nici o formă amânarea, Guvernul poate adopta ordonanțe de urgență, având obligația motivării în cuprinsul acestora a măsurilor dispuse. Ordonanța de urgență intră în vigoare numai după depunerea sa spre dezbateri în procedură de urgență la Camera competentă să fie sesizată și publicarea în Monitorul Oficial al României. Camerele, dacă nu se află în sesiune, se convoacă în mod obligatoriu în 5 zile de la depunere sau, după caz, trimitere. Dacă în termen de cel mult 30 de zile de la depunere, Camera sesizată nu se pronunță asupra ordonanței, aceasta este considerată adoptată și se trimite la cea de-a doua Cameră care decide, de asemenea în procedură de urgență. Ordonanța de urgență cuprinzând norme de natură legii organice se aprobă cu majoritatea prevăzută de alineatul (1) al articolului 74.”</p>	<p>Eliminare alin.4 Amendament UDMR</p>	<p>1. Eliminarea ordonanțelor de urgență</p> <p>2. Amendamentul a fost respins și la Camera Deputaților, în esență, pentru următoarele motive: ordonanțele de urgență sunt o practică legislativă prevăzută și în alte constituții (Italia, Spania) în cadrul delegării legislative, care este o soluție consacrată pe plan european, iar eliminarea lor ar avea drept consecință imposibilitatea unei reacții “ce nu suferă amânare”, cu sacrificarea interesului public ce justifică o reglementare de urgență.</p>

E N Z	Funcția din Legea de revizuire sau art. din Constituție	TEXT din Legea de revizuire adoptată de Camera Deputaților sau din Constituție	AMENDAMENT	MOTIVARE
116.	pct.50 Lege rev.	Din art.114 alin.(4) se elimină fraza ultimă: „Ordonanța de urgență cuprinzând norme de natura legii organice se aprobă cu majoritatea prevăzută de articolul 74 alineatul (1)”. Amendament sen. M. Ungheanu		<p>1. Ultima frază a alineatului (4) modificat intră în contradicție cu alineatul (1) al articolului 114, care stabilește că ordonanțele nu pot intra legislativ pe terenul legilor organice.</p> <p>2. Ordonanțele emise pe baza unei legi de abilitare sunt diferite de ordonanțele de urgență, care au un caracter excepțional ce depinde de situația ce justifică emiterea lor, astfel încât ele nu pot fi limitate numai la domeniul legilor ordinare. Limitele posibilității de emiteră a ordonanțelor sunt prevăzute la alineatul 4¹ al aceluiași articol, în care sunt reglementate cazurile de inadmisibilitate privind aceste ordonanțe.</p>
117.	pct.50 lege rev	<p>Art.114 alin. (4) din Constituție să facă obiectul unui articol distinct: <i>Denumirea articolului va fi:</i> Ordonanța de urgență <i>Cuprinsul articolului va fi:</i> “(1) În situații excepționale, determinate de necesitatea protecției unui interes public major, Guvernul poate adopta ordonanțe de urgență, pentru stabilirea unor măsuri fără de care acest pericol nu poate fi înlăturat. Ordonanța se publică și intră în vigoare numai după depunerea ei la Camera Deputaților care, dacă nu este în sesiune, se convoacă în mod obligatoriu. În cazul în care, în termen de 5 zile de la depunere, Camera Deputaților nu confirmă cu votul majorității membrilor, caracterul excepțional al situației ce a determinat emiterea ordonanței, aceasta este caducă. (2) După confirmarea caracterului excepțional, potrivit alin. (1), ordonanța se supune aprobării Parlamentului în procedură de urgență. În acest scop, dacă nu sunt în sesiune, Camerele Parlamentului se convoacă de președinții acestora în sesiune extraordinară. (3) Dacă ordonanța cuprinde măsuri de natura legii organice, legea de aprobare se adoptă cu majoritatea prevăzută de art. 74 alin. (1).” <i>Amendament sen. P.Roman</i></p>	<p>1. Din practica ordonanțelor de urgență rezultă că acestea au fost utilizate în unele cazuri, ca o modalitate de legiferare alternativă celei corespunzătoare competenței constituționale a Parlamentului. Această practică ocoleşte principiul prevăzut de art. 58 alin. (1) din Constituție, potrivit căruia Parlamentul este unica autoritate legiuitoare a țării. De asemenea, din practica aprobării de către Parlament a ordonanțelor de urgență rezultă că, de regulă, dezbateră parlamentară a ordonanțelor respective s-a făcut pe perioade îndelungate, cuprinzând chiar mai multe sesiuni, ceea ce este inadmisibil, atât față de natura acestor ordonanțe, cât și de faptul că au fost emise fără abilitarea prealabilă a Parlamentului. Această nouă reglementare a ordonanțelor de urgență nu trebuie însă să reducă excesiv posibilitatea de reglementare acordată Guvernului, care poate fi uneori în situația de a-și exercita competența de reglementare prin abilitarea acordată de Parlament. În asemenea situații, dată fiind reducerea drastică operată asupra ordonanțelor de urgență, este necesară restrângerea sferei de cuprindere a legilor organice.</p> <p>2. Amendamentul restrânge sfera ordonanțelor de urgență în cadrul concepției din prevederile actuale, pe când prin reglementarea instituită prin legea de revizuire adoptată de Camera Deputaților, se promovează o nouă concepție, proprie în general culturii constituționale a țărilor democratice europene, cu referire la situațiile de urgență legislativă ce reclamă o soluționare imediată, evitându-se astfel confuzia cu situațiile excepționale.</p>	

MOTIVARE

1. *argumente în favoarea amendamentului*
2. *argumente de respingere a amendamentului*

În această concepție, limitele ordonanței de urgență sunt mult mai severe, instituindu-se și domenii în care este interzisă adoptarea unei asemenea ordonanțe (alin 4¹), precum și o procedură de legiferare care va împiedica întârzierea procesului legislativ în Parlament și va asigura responsabilizarea mult mai accentuată a Guvernului pentru emiterea ordonanțelor de acest fel.

Ordonanța de urgență nu poate face obiectul unui capitol separat, întrucât este o modalitate a delegării legislative, care, în ansamblul său, face obiectul articolului 114 din Constituție.

1. Limitarea practicii ordonanțelor de urgență numai în cazul stărilor excepționale (de război, catastrofă, calamități naturale ori situații care justifică declararea stării de urgență sau a stării de asediu)

2. Limitarea emiterii de ordonanțe de urgență numai în cazul stărilor excepționale (de urgență sau de asediu) a fost respinsă de Camera Deputaților. Limitarea emiterii ordonanței de urgență nu poate fi restrânsă numai la ipotezele avute în vedere de autor, întrucât situațiile extraordinare, a căror reglementare nu comportă sub nici o formă amânarea, pot apare și în alte ipoteze decât cele avute în vedere în amendament. Prin Legea de revizuire au fost prevăzute suficiente modalități de restrângere a posibilității de emiteri a ordonanțelor de urgență.

1. Domeniul pentru care guvernul poate emite ordonanțe de urgență să fie limitat numai la probleme ce privesc siguranța națională.

2. Limitarea nu se justifică întrucât și în alte domenii pot exista situații extraordinare a căror reglementare „nu comportă sub nici o formă amânarea” (art. 114 alin. 4 prima fază), astfel încât instituirea limitării propuse ar avea inevitabil ca efect sacrificarea interesului public ce justifică situația extraordinară.

AMENDAMENT

TEXT
din Legea de revizuire adoptată de Camera Deputaților sau din Constituție

Alineatul (4) al articolului 114 se modifică și va avea următorul cuprins:

(4) În caz de război, catastrofă, calamități naturale ori situații care justifică declararea stării de urgență sau a stării de asediu, Guvernul poate adopta ordonanțe de urgență. Acestea intră în vigoare numai după depunerea lor spre aprobare la Parlament. Dacă Parlamentul nu se află în sesiune, se convoacă în mod obligatoriu.

Amendament sen. S. Csaba

“(4) În situații extraordinare privind siguranța națională a căror reglementare nu comportă sub nici o formă amânarea ...

Amendament sen. C. Biciu

punctul din
Legea de
revizuire
sau art. din
Constituție

118.

119.
pct.50
Lege rev.

120.
pct.50
Lege rev.

121.	<p> punctul din Legea de revizuire an art. din Constituție</p>	<p> TEXT</p> <p> din Legea de revizuire adoptată de Camera Deputaților sau din Constituție</p>	<p> AMENDAMENT</p>	<p> MOTIVARE</p> <p> 1. argumente în favoarea amendamentului 2. argumente de respingere a amendamentului</p>
<p> pct.50 Lege rev.</p>	<p>“(4¹) Ordonanțele de urgență nu pot fi adoptate în domeniul legilor constituționale, nu pot afecta regimul instituțiilor fundamentale ale statului, drepturile, libertățile și îndatoririle prevăzute de Constituție, drepturile electorale și nu pot viza măsurile de trecere silită a proprietate publică.”</p>	<p><i>Alineatul (4¹) al articolului 114 se modifică și va avea următorul cuprins:</i> “(4¹) Ordonanțele de urgență pot fi adoptate în toate domeniile cu excepția legilor constituționale, nu pot afecta regimul instituțiilor fundamentale ale statului, drepturile, libertățile și îndatoririle prevăzute de Constituție, drepturile electorale și nu pot viza măsurile de trecere silită a unor bunuri în proprietate publică.” <i>Amendament sen. I. Alexandru</i></p>	<p>1. Considerăm că este de preferat să se legitimeze domeniile în care pot fi adoptate Ordonanțele de urgență și nu cele în care nu pot fi adoptate. 2. Precizarea „toate domeniile” este inutilă deoarece nu are semnificația definirii unor domenii, mai ales că, în continuare, autorul amendamentelor reține sfera de inadmisibilitate a ordonanțelor de urgență.</p>	<p>1. Reașezarea textului, prin împărțirea celui existent în alineate, îi dă acestuia mai multă claritate și concizie. 2. Sistematizare inutilă întrucât în forma adoptată de Camera Deputaților, problemele de procedură sunt concentrate într-un singur alineat, distinct de cel ce privește limitele de admisibilitate a ordonanțelor de urgență.</p>
<p>122. pct.50 Lege rev.</p>		<p><i>Alineatul (4) al articolului 114 se modifică și va avea următorul cuprins:</i> “(4) În situații excepționale a căror rezolvare nu permite sub nici o formă amânarea, Guvernul poate adopta ordonanțe de urgență, având obligația motivării în cuprinsul acestora a măsurilor dispuse. După alin.4 se introduce 3 noi alineate,(4¹), (4²), (4³), cu următorul cuprins: “(4¹) Ordonanța de urgență intră în vigoare numai după depunerea sa spre dezbateri în procedură de urgență la Camera competentă să fie sesizată și publicarea ei în Monitorul Oficial al României. Camerele, dacă nu se află în sesiune, se convoacă în mod obligatoriu în 5 zile de la depunere sau, după caz, de la trimitere. (4²) Dacă în termen de cel mult 45 de zile de la depunere, Camera sesizată nu se pronunță asupra ordonanței, aceasta este considerată adoptată și se trimite la cea de-a doua Cameră care decide, de asemenea în procedură de urgență. (4³) Ordonanța de urgență cuprinzând norme de natura legii organice se aprobă cu majoritatea prevăzută de articolul 74 alineatul (1).” <i>Amendament sen. M. Ionescu-Quintus</i></p>		

Nr.	Punctul din Legea de revizuire sau din Constituție	TEXT	AMENDAMENT	MOTIVARE
123.	pct. 51 lege rev. Lege rev.	„(2) Structura sistemului național de apărare, pregătirea populației, a economiei și a teritoriului pentru apărare, precum și statutul cadrelor militare, se stabilesc prin lege organică”	<i>Alineatul (2) al articolului 117 se modifică și va avea următorul cuprins:</i> „(2) Structura sistemului național de apărare, a organizarea armatei, pregătirea populației, a economiei și a teritoriului pentru apărare, precum și statutul cadrelor militare, se stabilesc prin lege.” <i>Amendament sen. P. Roman</i>	1. Pentru restrângerea domeniului legilor organice, materia să fie reglementată prin lege. 2. Prin corelare cu celelalte domenii ale legii organice, nu se justifică ca apărarea să fie altfel reglementată decât printr-o lege organică.
124.	pct. 52 Lege rev.	Consiliul Suprem de Apărare a Țării organizează și coordonează unitar activitățile care privesc apărarea țării și securitatea națională, participarea la menținerea securității internaționale și la apărarea colectivă în sistemele de alianță militară, precum și la acțiuni de menținere sau de restabilire a păcii.”	Propunem înlocuirea denumirii CSAT cu ceva mai puțin pompos : Consiliul Național de Securitate sau Consiliul de Apărare a Țării. <i>Amendament PD</i>	1. Schimbarea denumirii CSAT. 2. Aceeași justificare ca la amendamentul 75 din prezentul tabel.
125.	pct. 52 Lege rev.		<i>La art.118 se adaugă un alineat nou, (1'), cu următorul cuprins:</i> (1') Hotărârile acestuia sunt publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I. <i>Amendament PD</i>	1. Hotărârile nu se publică nicăieri? Cum procedează alții cu deciziile acestor organisme pentru a asigura transparența? 2. Amendamentul a fost respins și la Camera Deputaților, în esență, pentru următoarele motive: hotărârile CSAT au un caracter secret, întrucât privesc probleme militare și de securitate națională care, în toate țările, sunt informații clasificate.
126.	pct. 53 lege rev.	„(1) Administrația publică din unitățile administrativ-teritoriale se întemeiază pe principiul descentralizării, al autonomiei locale și pe cel al deconcentrării serviciilor publice.”	<i>Articolul 119 se modifică și va avea următorul cuprins:</i> „Administrația publică din unitățile administrativ-teritoriale se întemeiază pe principiul descentralizării, al autonomiei locale, al subsidiarității și pe cel al deconcentrării serviciilor publice.” <i>Amendament UIDMR</i> <i>Abrogarea alin. 1 al articolului 119 pentru menținerea reglementării actuale, și anume:</i> „Administrația publică din unitățile administrativ-teritoriale se întemeiază pe principiul autonomiei locale și pe cel al descentralizării serviciilor publice.” <i>Amendament sen. Gh. Acatrinei</i>	1. Pentru consacarea principiului subsidiarității. 2. Amendamentul a fost respins și la Camera Deputaților, în esență, pentru următoarele motive: subsidiaritatea nu este un principiu al statelor unitare și se justifică numai în statele federale sau regionale, inclusiv în mecanismele decizionale ale Uniunii Europene.
127.	pct. 53 Lege rev.			1. Înlocuirea termenului „deconcentrate” cu cel de „descendralizate”, acesta din urmă fiind preluat în limbajul comun. 2. Conceptul de atribuții deconcentrate evocă situația în care atribuția se exercită sub tutela organului central, atât sub aspectul oportunității, cât și a legalității, pe când conceptul de atribuție descendralizată se referă la situația în care tutela organului central nu mai există, ceea ce nu exclude controlul legalității în cadrul contenciosului administrativ.

Text	Textul din Legea de revizuire adoptată de Camera Deputaților sau din Constituție	AMENDAMENT	MOTIVARE
128. pct.53 Lege rev.	(2) În unitățile administrativ-teritoriale unde cetățenii aparținând unei minorități naționale au o pondere semnificativă, se asigură folosirea limbii minorității naționale respective în scris și oral în relațiile cu autoritățile administrației publice locale și serviciile publice deconcentrate, în condițiile prevăzute de legea organică.”	Abrogarea alin.(2) al art.119 <i>Amendament sen M. Ungheanu + sen. C. Bîciu + sen. A. Belascu</i>	<p>1. Alineatul (2) nou se elimină pentru că:</p> <p>1) folosește sintagme larg interpretabile ca „pondere semnificativă”;</p> <p>2) folosirea, în relațiile cu autoritățile publice locale, în scris și oral, a limbii minorităților naționale intră în contradicție cu art. 13 din Constituția României, care stabilește o unică limbă oficială în statul român: limba română.</p> <p>3) în statul român învățământul este obligatoriu, ceea ce presupune cunoașterea limbii statului. Acest amendament intră în contradicție și cu art. 32 (1 și 2).</p> <p>2. Soluția este contrară legislației actuale, cât și standardelor europene în domeniul protecției minorităților naționale. Folosirea limbii materne în unitățile administrativ-teritoriale unde minoritățile naționale au o pondere semnificativă nu afectează în nici un fel prevederile art. 13 privind limba oficială și nici ale art. 32 privind dreptul la învățatură, care, într-o interpretare sistematică a Constituției, nu pot fi înțelese ca mijloace de asimilare forțată a cetățenilor aparținând minorităților naționale.</p>
129. pct.53 Lege rev.		<p><i>Art.119 alin.2 se modifică și va avea următorul cuprins:</i></p> <p>În unitățile administrativ-teritoriale unde cetățenii aparținând unei minorități naționale au o pondere semnificativă, în condițiile legii organice, aceștia sunt obligați la folosirea limbii oficiale-limba română în scris și au posibilitatea de a folosi limba maternă prin interpret, pe cale orală, în relațiile cu autoritățile administrației publice locale și serviciile publice deconcentrate.</p> <p><i>Amendament sen. Gh. Acatrinei</i></p>	<p>1. Obligativitatea persoanei aparținând unei minorități de a se adresa în scris numai în limba română și de a folosi limba maternă exclusiv prin interpret.</p> <p>2. Trei amendamente similare au fost respinse la Camera Deputaților întrucât soluția preconizată este contrară legislației actuale, cât și standardelor europene în domeniul protecției minorităților naționale. Obligația de a folosi numai limba română în scris sau prin interpret în relațiile cu autoritățile publice ale administrației publice locale este un mijloc în practica asimilării forțate a persoanelor aparținând minorităților naționale, incompatibilă cu un regim democratic.</p>

Nr.	Punctul din Legea de revizuire sau art. din Constituție	TEXT	AMENDAMENT	MOTIVARE
130.	din Legea de revizuire adoptată de Camera Deputaților sau din Constituție		<p><i>Art. 119 alin. 2 se modifică și va avea următorul cuprins:</i></p> <p>(2) În unitățile administrativ-teritoriale unde cetățenii aparținând unei minorități naționale au o pondere semnificativă, se asigură folosirea limbii minorității naționale respective în scris și oral în relațiile cu autoritățile administrației publice locale și serviciile publice deconcentrate, dar redactarea actelor oficiale se va face numai în limba română, în condițiile prevăzute de legea organică.</p> <p><i>Amendament sen. Matei Vintilă</i></p> <p><i>La art. 119 se adaugă un alineat nou, (2'), cu următorul cuprins:</i></p> <p>(2') În baza dreptului la autonomie regională și ținând cont de trăsăturile tradiționale istorice, culturale și economice comune, la inițiativa autorităților administrațiilor publice locale interesate, acestea se pot constitui în unități administrativ-teritoriale cu caracter regional.</p> <p>Constituirea unor asemenea unități administrativ-teritoriale și competențele autorităților corespunzătoare se reglementează prin lege organică.</p> <p><i>Amendament sen. S. Csaba</i></p> <p><i>La art. 119 se adaugă un alineat nou, (3), cu următorul cuprins:</i></p> <p>„Persoanele aparținând unui grup etnic minoritar semnificativ într-o unitate administrativ-teritorială au dreptul de a fi reprezentate în consiliile locale.”</p> <p><i>Amendament sen. N. Nicolai</i></p>	<p>1. Pentru asigurarea redactării actelor numai în limba oficială.</p> <p>2. Nu este o problemă de ordin constituțional și ține de domeniul legii, existând situații în care se justifică ca redactarea să se facă și în limba maternă.</p>
131.	pct. 53 Lege rev.		<p>1. Constituirea de unități administrativ-teritoriale cu caracter regional.</p> <p>2. Amendamentul a fost respins și la Camera Deputaților, în esență, pentru următoarele motive: legiuitorul, chiar printr-o lege organică, nu poate modifica o normă constituțională, ceea ce constituie o caracteristică a constituționalismului românesc și a celui european. În plus, amendamentul este contrar art. 3 alin. 3 din Constituție, cât și prevederilor art. 134 alin. 1 lit. g) din Legea de revizuire.</p>	<p>1. Constituirea de unități administrativ-teritoriale cu caracter regional.</p> <p>2. Amendamentul a fost respins și la Camera Deputaților, în esență, pentru următoarele motive: legiuitorul, chiar printr-o lege organică, nu poate modifica o normă constituțională, ceea ce constituie o caracteristică a constituționalismului românesc și a celui european. În plus, amendamentul este contrar art. 3 alin. 3 din Constituție, cât și prevederilor art. 134 alin. 1 lit. g) din Legea de revizuire.</p>
132.	pct. 53 Lege rev.		<p>1. Pentru a asigura respectarea dispozițiilor art. 7 din Declarația Universală a Drepturilor Omului și art. 14 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.</p> <p>2. O soluție similară amendamentului a fost respinsă la Camera Deputaților la propunerea PNL pentru următoarele motive: reprezentativitatea politică a cetățenilor ar fi deformată ca urmare a ponderii reprezentanților etniilor, astfel încât dintr-o discriminare pozitivă, această modalitate ar putea genera un privilegiu inadmisibil. Documentele internaționale evocate nu impun reprezentativitatea ce face obiectul amendamentului.</p>	<p>1. Pentru a asigura respectarea dispozițiilor art. 7 din Declarația Universală a Drepturilor Omului și art. 14 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.</p> <p>2. O soluție similară amendamentului a fost respinsă la Camera Deputaților la propunerea PNL pentru următoarele motive: reprezentativitatea politică a cetățenilor ar fi deformată ca urmare a ponderii reprezentanților etniilor, astfel încât dintr-o discriminare pozitivă, această modalitate ar putea genera un privilegiu inadmisibil. Documentele internaționale evocate nu impun reprezentativitatea ce face obiectul amendamentului.</p>

Nr.	Funcția din Legea de revizuire sau art. din Constituție	TEXT din Legea de revizuire adoptată de Camera Deputaților sau din Constituție	AMENDAMENT	MOTIVARE 1. argumente în favoarea amendamentului 2. argumente de respingere a amendamentului
133.	pct.54 Lege rev.	<p>„(1) Guvernul numește un prefect în fiecare județ și în municipiul București.</p> <p>(2) Prefectul este reprezentantul Guvernului pe plan local și conduce serviciile publice deconcentrate ale ministerelor și ale celorlalte organe ale administrației publice centrale din unitățile administrativ-teritoriale.</p> <p>(3) Atribuțiile prefectului se stabilesc prin lege organică.”</p> <p>(3¹) Între prefecți, pe de o parte, consiliile locale și primari, precum și consiliile județene și președinții acestora, pe de altă parte, nu există raporturi de subordonare.”</p>	<p><i>Art.122 se modifică și va avea următorul cuprins:</i></p> <p>„(1) Guvernul numește un prefect în fiecare județ și în municipiul București.</p> <p>(2) Prefectul este funcționar public de cariera, cu studii juridice.</p> <p>(3) Prefectul poate ataca, în fața instanțelor de contencios administrativ, actele administrative adoptate sau emise de autoritățile administrației publice locale și județene, precum și ale președintelui consiliului județean, cu excepția celor de gestiune curentă. Actul atacat este suspendat de drept.</p> <p>(4) Între prefecți, pe de o parte, consiliile locale și primari, precum și consiliile județene și președinții acestora, pe de altă parte, nu există raporturi de subordonare.</p> <p>(5) Activitatea prefectului este reglementată prin lege organică.</p> <p><i>Amendament PD</i></p> <p><i>Alineatul (1) al articolului 122 se modifică și va avea următorul cuprins:</i></p> <p>„Guvernul numește un Prefect în fiecare județ și în municipiul București, care își desfășoară activitatea în Prefectură”.</p> <p><i>Amendament sen. C. Filipescu</i></p>	<p>1. Pentru profesionalizarea funcției de prefect și specializarea sa exclusiv în probleme juridice</p> <p>2. Fiind reprezentant al Guvernului, limitarea profesională a prefectului sub aspectul specializării este nejustificată. În plus, întrucât prin amendament se propune ca prefectul să nu mai conducă serviciile publice deconcentrate, acceptarea sa ar avea ca efect desființarea principiului deconcentrării generând astfel un centralism excesiv în dauna eficacității procesului de guvernare.</p>
134.	pct.54 Lege rev.			<p>1. În articolul 143 din Legea 215 se regăsește reglementată instituția prefecturii care cuprinde în afară de prefect, pe subprefect, secretarul general și aparatul de specialitate al prefectului, fără ca această instituție să aibă suport constituțional. Printr-o lege organică nu se poate crea o instituție a statului, aceasta fiind atributul exclusiv al Constituției.</p> <p>2. Amendamentul nu corespunde intenției autorului menționată în motivare. De altfel, de principiu, Constituția nu creează toate instituțiile statului, ci numai pe acele cu caracter fundamental pentru regimul politic instituit.</p> <p>- 1. E nevoie de o redactare clară pentru a înlătura orice confuzie.</p> <p>2. Redactarea în forma prevăzută în Legea de revizuire nu creează nici un fel de confuzii.</p>
135.	pct.54 Lege rev.		<p><i>Alineatul (3¹) al articolului 122 se modifică și va avea următorul cuprins:</i></p> <p>„Nu există raporturi de subordonare între prefecți, pe de o parte, ca reprezentanți ai Guvernului, și consiliile locale și primari, precum și consiliile județene și președinții acestora, pe de altă parte, ca reprezentanți ai alegerilor locale”.</p> <p><i>Amendament sen M- Ungheanu</i></p>	

Nr.	Punctul din Legea de revizuire sau art. din Constituție	TEXT din Legea de revizuire adoptată de Camera Deputaților sau din Constituție	AMENDAMENT	MOTIVARE 1. argumente în favoarea amendamentului 2. argumente de respingere a amendamentului
136.	art.124 Constituție	(1) Judecătorii numiți de Președintele României sunt inamovibili, potrivit legii. Președintele și ceilalți judecători ai Curții Supreme de Justiție sunt numiți pe o perioadă de 6 ani. Ei pot fi reinvestiți în funcție. Promovarea, transferarea și sancționarea judecătorilor pot fi dispuse numai de Consiliul Superior al Magistraturii, în condițiile legii.	<i>Alineatul (1) al articolului 124 se modifică și va avea următorul cuprins:</i> Judecătorii sunt aleși prin vot universal egal direct, secret și liber exprimat, potrivit legii, pe o perioadă de 6 ani. Judecătorii Înaltei Curți de Casație și Justiție sunt aleși pe o perioadă de 8 ani. Promovarea, transferarea și sancționarea judecătorilor pot fi dispuse numai de Consiliul Superior al Magistraturii, în condițiile legii. <i>Amendament sen. N. Nicolai</i>	1. Pentru egalitate de tratament între cele trei puteri în stat. 2. Alegerea judecătorilor de către corpul electoral nu este o formulă consacrată în democrațiile europene. Soluția afectează inamovibilitatea și ar putea fi de natură să conducă la politizarea corpului judecătorilor, întrucât alegerea presupune susținere politică. Numirea judecătorilor de către Președintele României la propunerea Consiliului Superior al Magistraturii este garanția independenței lor, care, la rândul său, asigură, în ce privește puterea judecătorească, regimul de separație.
137.	pct.57 Lege rev.	(3) Înalta Curte de Casație și Justiție asigură interpretarea și aplicarea unitară a legii de către celelalte instanțe judecătorești, potrivit competenței sale.	Abrogarea alin. 3 al art. 125 din Legea de revizuire <i>Amendament sen. A. Filipaș</i>	1. Judecătorii fiind independenți și supunându-se doar legii, potrivit art. 123 alin. 2 din Constituție, iar Justiția înfăptuindu-se atât prin Înalta Curte de Casație și Justiție, cât și prin celelalte instanțe judecătorești, potrivit art. 125 alin. 1 din Legea de revizuire, această Înalta Curte nu poate asigura interpretarea și aplicarea unitară a legii de către celelalte instanțe judecătorești, deoarece o asemenea competență încalcă principiul separației puterilor, deciziile ei având numai o valoare morală, în afara efectelor juridice în procesul în care s-au pronunțat. 2. Egalitatea cetățenilor este indisolubil legată de asigurarea unei practici judecătorești unitare deoarece, în ultimă analiză, legea este astfel cum judecătorul o interpretează și aplică. De aceea, practica judecătorească, într-un regim democratic bazat pe separația puterilor, este un izvor secundar de drept. Fără o practică judecătorească unitară, nu s-ar putea asigura predictibilitatea legii, ca și generalitatea sa, care presupune aplicarea prevederii legale în mod egal față de toți destinatarii ei. O practică judiciară contradictorie compromite însăși opera legiuitorului. Or, prin poziția supraordonată în sistemul judecătoresc a Înaltei Curți de Casație și Justiție, realizarea unei practici judecătorești unitare nu se poate înfăptui la nivelul întregului sistem a instanțelor judecătorești decât de această Curte. Mijloacele de realizare a acestei cerințe constituie o problemă care este de natura legilor de procedură, precum și de organizare și funcționare a instanțelor judecătorești, urmând ca pe temeiul normei constituționale să se asigure caracterul unitar al practicii.

LEGE	punctul din Legea de revizuire sau art. din Constituție	TEXT din Legea de revizuire adoptată de Camera Deputaților sau din Constituție	AMENDAMENT	MOTIVARE
138.	pct.57 Lege rev.	(5) Este interzisă înființarea de instanțe extraordinare. Prin lege organică pot fi înființate instanțe specializate în anumite materii, cu posibilitatea participării, după caz, a unor persoane din afara magistraturii.	<i>Alineatul (5) al articolului 125 se modifică și va avea următorul cuprins:</i> Este interzisă înființarea de instanțe extraordinare. Prin lege organică pot fi înființate instanțe specializate în anumite materii, cu posibilitatea participării, după caz, a unor persoane din afara magistraturii. Instanțele militare se pot înființa, prin lege organică, numai în caz de război. <i>Amendament sen. A. Iorgovan</i>	1. Democratizarea societății românești presupune și democratizarea justiției. Într-un stat de drept în care cetățenii sunt egali în fața legii, nu se mai justifică, în condiții normale, o justiție distinctă față de militari. Necesitatea corelării acestui text cu principiul nou introdus la art. 123 „Justiția este unică, imparțială și egală pentru toți.” Cum mai poate fi justiția unică în România, când militarii au instanțe formate din generali, colonei etc. și nu din magistrați civili? De aceea, instanțele militare trebuie privite ca instanțe speciale pentru situații extraordinare, cum este starea de război. 2. Instanțele militare, fiind instanțe specializate înființarea sau desființarea lor potrivit art. 125 alin. 5 din Legea de revizuire este în sarcina legiuitorului ordinar, nefiind justificat, de aceea, limitarea competenței acestuia prin Constituție.
139.	pct.57 Lege rev.	(6) Controlul judecătoresc al actelor autorităților publice, pe calea contenciosului administrativ, este garantat, cu excepția celor care privesc raporturile cu Parlamentul, precum și a actelor de comandament cu caracter militar. Instanțele de contencios administrativ sunt competente să soluționeze cererile persoanelor vătămate prin ordonanțe sau, după caz, prin dispoziții din ordonanțe declarate neconstituționale.”	<i>La art.125 se adaugă un alineat nou, cu următorul cuprins:</i> „Controlul judecătoresc al actelor autorităților publice, pe calea contenciosului administrativ, este garantat.” <i>Amendament sen. P. Roman</i>	1. Garanția constituțională a contenciosului administrativ este o caracteristică fundamentală a protecției drepturilor și libertăților într-un regim democratic. 2. Nu se justifică eliminarea situațiilor în care contenciosul administrativ ar compromite procesul democratic de elaborare a legilor, asigurarea securității naționale legată de actele de comandament cu caracter militar, ca și a posibilității instanțelor de contencios de a soluționa cererile persoanelor vătămate prin ordonanțe neconstituționale să-și apere drepturile și interesele legitime. 1. Restul textului nu este de nivelul Constituției, ci al legii care reglementează contenciosul administrativ. 2. Contenciosul administrativ, fiind o garanție constituțională a drepturilor și libertăților cetățenești, este necesară definirea completă a conținutului său constituțional, altfel, legiuitorul ordinar ar putea, în mod legitim, să micșoreze această garanție.
140.	pct.57 Lege rev.	Alineatul (6) al articolului 125 se modifică și va avea următorul cuprins: „(6) Controlul juridic al actelor autorităților publice, pe calea contenciosului administrativ este garantat, în condițiile legii.” <i>Amendament PD</i>		

Legge de revizuire an art. din Constituție	TEXT	AMENDAMENT	MOTIVARE
141. pct.58 Lege rev.	<p>„Folosirea limbii materne și a interpretului în justiție</p> <p>(2) Cetățenii români aparținând minorităților naționale au dreptul să se exprime în limba maternă în fața instanțelor de judecată, în condițiile legii organice.</p> <p>(3) Cetățenii străini și apatrizii care nu înțeleg sau nu vorbesc limba română au dreptul de a lua cunoștință de toate actele și lucrările dosarului, de a vorbi în instanță și de a pune concluzii, prin interpret, în procesele penale acest drept este asigurat în mod gratuit.”</p>	<p>Propunem păstrarea formei inițiale a alin.2 din Constituție</p> <p><i>Fie una din următoarele formule :</i></p> <p>1. In fața organelor judiciare din unitățile administrativ-teritoriale locuite si de persoane de alta naționalitate decât cea romana se asigura, la cerere, parților si altor persoane chemate în proces folosirea limbii materne prin interpret, toate actele procedurale întocmindu-se in limba romana.</p> <p>2. Cetățenii aparținând minorităților naționale au dreptul sa se exprime oral in limba materna, prin interpret, in fata instanțelor de judecata, in condițiile legii organice.</p> <p><i>Amendament PD</i></p>	<p>1. Dreptul la interpret.</p> <p>2. Amendamentele similare depuse la Camera Deputaților au fost respinse, în esență, pentru următoarele motive: asimilarea persoanelor aparținând minorităților naționale cu străinii, în ce privește exprimarea în justiție, ca în prevederea actuală a art. 127, este o discriminare față de ceilalți cetățeni români, contrară principiului egalității cetățenilor indiferent de etnie, prevăzut de art. 16 alin. 1 și art. 4 alin. 2 din Constituție. De aceea, un regim diferit este justificat pe temeiul acestor texte constituționale cu atât mai mult cu cât, fiind vorba de interese personale asupra cărora justiția urmează să se pronunțe, egalitatea părților, inclusiv în ce privește exprimarea în limba maternă, condiționează nemijlocit calitatea actului de justiție. Condițiile concrete de exercitare a acestui drept urmează a fi stabilite prin lege organică, tocmai în vederea asigurării riguroase a respectării egalității de tratament în sensul prevederilor constituționale menționate.</p>
142. pct.58 Lege rev.	<p>Abrogarea prevederilor de la art 127 din Legea de revizuire și menținerea în integralitate a reglementării actuale, și anume:</p> <p>„Dreptul la interpret</p> <p>(1) Procedura judiciară se desfășoară în limba română.</p> <p>(2) Cetățenii aparținând minorităților naționale, precum și persoanele care nu înțeleg sau nu vorbesc limba română au dreptul de a lua cunoștință de toate actele și lucrările dosarului, de a vorbi în instanță și de a pune concluzii, prin interpret, în procesele penale acest drept este asigurat în mod gratuit.”</p> <p><i>Amendament sen A. Beteșcu</i></p> <p><i>Alineatul (2) al art. 127 se modifică și va avea următorul cuprins:</i></p> <p>“(2) Cetățenii români aparținând minorităților naționale au dreptul să vorbească, prin interpret, în limba lor maternă, în fața instanțelor de judecată. Pentru a se asigura coerența justiției în România, toate actele, cererile, lucrările, hotărârile și deciziile din</p>	<p>1. Modificările și completările operate în art.127 (adoptate de Camera Deputaților) pun în discuție caracterul de unică limbă oficială al limbii române (art.13) putând fi interpretate ca o revizuire indirectă a ceea ce nu este permis să fie revizuit (art.148 alin.1).</p> <p>Actualele prevederi ale articolului 127 din Constituție oferă cetățenilor români aparținând minorităților naționale, beneficiul mai mult decât optim al egalității și nediscriminării în raport cu ceilalți cetățeni români (art.4; art.6; art.16, art.18; art.21, art.24, art.32, etc.)</p> <p>2. Pentru motivele arătate la punctul 141 din prezentul tabel.</p>	<p>1. Pentru a se asigura folosirea în justiție a limbii oficiale, în condiții care să nu afecteze posibilitatea persoanelor aparținând minorităților naționale de a vorbi și în limba lor maternă.</p> <p>2. Pentru motivele arătate la punctul 141 din prezentul tabel.</p>
143. pct.58 Lege rev.			

Punctul din Legea de revizuire sau art. din Constituție	TEXT din Legea de revizuire adoptată de Camera Deputaților sau din Constituție	AMENDAMENT	MOTIVARE 1. argumente în favoarea amendamentului 2. argumente de respingere a amendamentului
144. pct.58 Lege rev.		<p>dosare se redactează în limba română.” <i>Amendament sen. A. Păunescu</i> <i>Art.127 se modifică astfel:</i> Denumirea articolului va fi: “Dreptul la interpret” (2) Cetățenii români aparținând minorităților naționale au posibilitatea de a se exprima în limba maternă, prin intermediul unui interpret, în fața instanțelor de judecată, în condițiile legii organice. <i>Amendament sen. M. Nedelcu</i> <i>Alineatul (2) al articolului 127 se modifică și va avea următorul cuprins:</i> “Cetățenii români aparținând minorităților naționale au dreptul, dacă nu înțeleg sau nu vorbesc limba română, să se exprime în limba maternă în fața instanțelor de judecată, în condițiile legii organice.” <i>Amendament sen. T. Rece</i></p>	<p>1. Dreptul la interpret. 2. Pentru motivele arătate la punctul 141 din prezentul tabel.</p>
145. pct.58 Lege rev.	<p>“(2) Cetățenii români aparținând minorităților naționale au dreptul să se exprime în limba maternă în fața instanțelor de judecată, în condițiile legii organice.</p>		<p>1. Limba folosită într-o justiție statală este limba oficială a țării respective. Astfel, această prevedere trebuie să reprezinte excepția. 2. Soluția preconizată duce la consecințe inadmisibile, cum sunt: persoane aparținând minorităților naționale care știu sau înțeleg limba română, dacă se judecă între ele, să nu aibă dreptul de a se exprima în limba maternă, sau dacă nu înțeleg sau nu vorbesc limba română și se judecă cu o persoană care nu cunoaște limba lor maternă, să aibă dreptul să se exprime în limba lor maternă.</p>
146. art.130 Constituție	<p>„Rolul Ministerului Public (1) În activitatea judiciară, Ministerul Public reprezintă interesele generale ale societății și apară ordinea de drept, precum și drepturile și libertățile cetățenilor. (2) Ministerul Public își exercită atribuțiile prin procurori constituți în parchete, în condițiile legii.”</p>	<p>Articolul 130 din Constituție se abrogă. <i>Amendament PD</i></p>	<p>1. Nu este de nivelul Constituției. In constituțiile europene nu găsim textele privind Parchetul. Nici Constituțiile române anterioare nu aveau. Conținutul art.130 și 131 își găsesc loc în Legea de organizare a justiției: In constituțiile europene, Ministerul Public-care este subordonat Ministerului Justiției- nu-și găsește loc (fiind de nivelul Legii de organizare a Justiției). 2. Amendamentul a fost respins la Camera Deputaților, în esență, pentru următoarele motive : Ministerul Public reprezintă o autoritate publică fundamentală, instituită prin Constituție, urmând ca legiuitorul ordinar să detalieze numai organizarea și funcționarea acestuia. Consacrarea constituțională a Ministerul Public corespunde tradițiilor constituționalismului românesc, atât potrivit Constituției din 1866 (art.101), Constituției din 1923 (art.98), Constituției de la 1938 (art.70), cât și a altor constituții europene: Constituția Italiei (art.112, 107), Constituția Portugaliei (capitolul IV din Titlul V), Constituția Spaniei (art.124) etc.</p>

P.N.Z.	Punctul din Legea de revizuire sau art. din Constituție	TEXT din Legea de revizuire adoptată de Camera Deputaților sau din Constituție	AMENDAMENT	MOTIVARE 1. argumente în favoarea amendamentului 2. argumente de respingere a amendamentului
147.	art.130 alin.2 Constituție	(2) Ministerul Public își exercită atribuțiile prin procurori constituiți în parchete, în condițiile legii.	Alineatul (2) al articolului 130 se modifică și va avea următorul cuprins: (2) Ministerul Public își exercită atribuțiile prin judecători de instrucție și prin procurori constituiți în parchete. <i>Amendament sen. I. Alexandru</i>	1. Este necesară introducerea instituției judecătorului de instrucție, ca prim eșalon al magistraților care să răspundă efectiv de cercetarea și ancheta penală, așa cum există în unele țări de sorginte latină. 2. Judecătorul de instrucție nu poate face parte din Ministerul Public. Această instituție, care a existat și în țara noastră în perioada antebelică nu și-a dovedit eficacitatea în lupta împotriva criminalității din care cauză, în general, nu a mai supraviețuit evoluțiilor ulterioare celui de al doilea Război mondial.
148.	pct.59 Lege rev.	“(3) Parchetele conduc și controlează activitatea poliției judiciare.”	Alineatul (3) al articolului 130 se modifică și va avea următorul cuprins: (3) Cercetarea și ancheta penală se fac de judecătorul de instrucție, după caz de procuror, care au răspunderea efectivă atât în ceea ce privește cercetarea, cât și ancheta. <i>Amendament sen. I. Alexandru</i>	1. Dosarul de cercetare penală este întocmit de un subofițer ori ofițer de poliție și parcurge trasee întortocheate cel puțin de natură a întârzia soluționarea cauzei, aflării adevărului și a deferi persoanele vinovate în justiție. Dosarul merge de la un subofițer la altul, de la un compartiment la altul, de la un serviciu la altul, mai merge și la un procuror, se întoarce, mai parcurge iarăși un drum sinuos, se mai pierde o parte din piesele dosarului, mai află și cel cercetat stadiul cercetărilor, șefii mai anunță și partidele, timpul trece diluarea se produce și efectul intervenției statale este categoric afectat (a se înlocui termenii de subofițer și ofițer cu agent, inspector, și comisar). Știm că nu convine Ministerului de Interne și Inspectoratului General de Poliție, dar mai presus de orice sunt interesele statale, ale societății, și de ce nu cele comunitare. Ar fi un pas concret, făcut pe linia întăririi unei noi ordini, a micșorării fenomenului de corupție. Judecătorul de instrucție care are în responsabilitatea sa actele de cercetare și de anchetă penală dintr-o dată are responsabilitatea maximă și nu-și poate permite nici să întârzie și nici să nu fie corect fiindcă ochii sunt pe el. Dacă am fi avut această instituție și dacă s-ar fi dorit (am în vedere aspectul politic), nu s-ar fi ajuns în prezent la această situație. 2. Tocmai pentru înlăturarea neajunsurilor semnalate, s-a prevăzut că poliția judiciară trece sub conducerea și controlul parchetelor, astfel că procurorii vor răspunde nemijlocit de efectuarea actelor de anchetă și cercetare și de lupta, pe această cale, pentru stăvilirea fenomenului infracțional. Pentru judecătorul de instrucție, a se vedea amendamentul de la punctul 147 din prezentul tabel.

150	Legea de revizuire an art. din Constituție	TEXT	AMENDAMENT	MOTIVARE
149.	art.131 Constituție	<p>din Legea de revizuire adoptată de Camera Deputaților sau din Constituție</p> <p>„Statutul procurorilor</p> <p>(1) Procurorii își desfășoară activitatea potrivit principiului legalității, al imparțialității și al controlului ierarhic, sub autoritatea ministrului justiției.</p> <p>(2) Funcția de procuror este incompatibilă cu orice altă funcție publică sau privată, cu excepția funcțiilor didactice din învățământul superior.”</p>	<p>Abrogarea art. 131 din Constituție.</p> <p><i>Amendament PD</i></p>	<p>MOTIVARE</p> <p>1. <i>argumente în favoarea amendamentului</i></p> <p>2. <i>argumente de respingere a amendamentului</i></p> <p>1. Nu este de nivelul Constituției. În Constituțiile europene nu găsim texte privind Parchetul. Nici constituțiile române anterioare nu aveau Conținutul Art.130 și 131 își găsesc loc în Legea de organizare a justiției. În constituțiile europene, Ministerul Public - care este subordonat Ministerului Justiției - nu-și găsește loc (fiind de nivelul Legii de organizare a Justiției).</p> <p>2. Amendamentul a fost respins la Camera Deputaților, în esență, pentru - motivele arătate la amendamentul de la punctul 146; în același sens este și avizul Comisiei de la Veneția, autoritatea ministrului justiției neafectând autonomia procurorului în soluționarea unei cauze, dar fiind indispensabilă pentru asigurarea unei politici penale coerente, în concordanță cu poziția constituțională a Guvernului.</p>
150.	art.131 alin.1 Constituție	<p><i>Alineatul (1) al articolului 131 se modifică și va avea următorul cuprins:</i></p> <p>Procurorii își desfășoară activitatea potrivit principiului legalității, al imparțialității și al controlului ierarhic, sub autoritatea administrativă a ministrului justiției.</p> <p><i>Amendament sen. A. Iorgovan</i></p>	<p>1. Precizarea a figurat în proiectul cu care a fost sesizată Adunarea Constituantă în 1990, fiind eliminată în urma dezbatărilor din constituanta pur și simplu pentru că nu s-a înțeles sensul formulării.</p> <p>- adjectivul administrativ scoate în evidență faptul că procurorii, ca magistrați, nu sunt subordonați funcțional, deci în exercitarea prerogativelor specifice, față de un om politic, implicat față de Guvern;</p> <p>- precizarea pune în consonanță art. 131 alin. 1 la care ne referim, cu restul textelor din capitolul consacrat autorității judecătorești, ca și cu textul nou introdus cu valoare de principiu: alin. 4 (separația și echilibrul puterilor) al art. 1. Despre ce separație mai poate fi vorba când un corp de magistrați sunt „la comandă” unui membru al Guvernului ?</p> <p>Există în lume și sistemul după care procurorii sunt agenți ai Executivului pe lângă justiție, dar în această situație, procurorii nu au calitate de magistrați, ci de funcționari ai administrației publice. Nu merge, logic, ca în Constituția României, procurorii să fie calificați magistrați, dar, în același timp, puși sub comanda ministrului justiției, oricât de mult iubește această soluție titularul în funcție al respectivului minister.</p>	

Punctul din Legea de revizuire sau art. din Constituție	TEXT din Legea de revizuire adoptată de Camera Deputaților sau din Constituție	AMENDAMENT	MOTIVARE 1. <i>argumente în favoarea amendamentului</i> 2. <i>argumente de respingere a amendamentului</i>
151. art.131 alin.1 Constituție		<p>Se elimină din cuprinsul alineatului (1) al articolului 131 sintagma: „sub autoritatea ministrului justiției”.</p> <p><i>Amendament sen. A. Belășcu</i></p>	<p>2. După cum s-a arătat în raportul Comisiei de la Veneția, precum și în numeroase decizii ale Curții Constituționale, Ministerul Public acționează atât ca agent al puterii executive, cât și ca autoritate publică pe lângă puterea judecătorească; autoritatea ministrului justiției asigură posibilitatea Guvernului de a-și realiza politica penală sub aspect legislativ, precum și, mai ales, în procesul de aplicare a legii, componentă intrinsecă a activității de guvernare a oricărei țări. Acceptarea amendamentului ar avea ca efect lipsa răspunderii Guvernului pentru politica penală, afectând inadmisibil guvernarea țării, deoarece într-un stat nu pot exista mai multe politici penale, cu precădere de aplicare a legii; de asemenea, astfel s-ar reveni la situația anterioară Revoluției Române din decembrie 1989, când Procuratura era o a patra putere în stat. Autoritatea ministrului justiției nu afectează, în nici un fel, autonomia procurorului în cercetarea unei cauze, deoarece privește Ministerul Public în ansamblul său, nu fiecare procuror în parte, neimplicând competențe disciplinare.</p> <p>1. Ministrul Justiției face parte din Guvern (Executiv). Independența, legalitatea și imparțialitatea procurorilor, nu pot fi asigurate atâta timp cât aceștia își desfășoară activitatea sub autoritatea Executivului.</p> <p>2. Potrivit avizului Comisiei de la Veneția, autoritatea ministrului justiției nu afectează autonomia procurorului în soluționarea unei cauze, dar este indispensabilă pentru asigurarea unei politici penale coerente, în concordanță cu poziția constituțională a Guvernului. În același sens sunt și amendamentele de la punctele 149 și 150 din prezentul tabel.</p>

Nr.	Textul din Legea de revizuire sau art. din Constituție	TEXT din Legea de revizuire adoptată de Camera Deputaților sau din Constituție	AMENDAMENT	MOTIVARE
152. pct.60 Lege rev.	<p>(1) Consiliul Superior al Magistraturii este garantul independenței justiției.</p> <p>(2) Consiliul Superior al Magistraturii este alcătuit din 19 membri din care:</p> <p>a) 14 sunt aleși în adunările generale ale magistraților și validați de Senat; aceștia fac parte din două secții, una pentru judecători și una pentru procurori, prima secție este compusă din 9 judecători, iar cea de-a doua din 5 procurori;</p> <p>b) 2 reprezentanți ai societății civile, specialiști în domeniul dreptului, care se bucură de înaltă reputație profesională și morală, aleși de Senat; aceștia participă numai la lucrările în plen;</p> <p>c) ministrul justiției, președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție și procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.</p> <p>(3) Președintele Consiliului Superior al Magistraturii este ales pentru un mandat de un an, ce nu poate fi reînnoit, dintre magistrații prevăzuți la alineatul (2) litera a).</p> <p>(4) Durata mandatului membrilor Consiliului este de 6 ani.</p> <p>(5) Hotărârile Consiliului Superior al Magistraturii se iau prin vot secret.</p> <p>(6) Președintele României prezidează lucrările Consiliului Superior al Magistraturii la care participă.</p> <p>(7) Hotărârile Consiliului Superior al Magistraturii sunt definitive și irevocabile, cu excepția celor prevăzute la articolul 133 alineatul (2)."</p>	<p><i>Articolul 132 se modifică astfel:</i></p> <p>"(1) Consiliul Superior al Magistraturii asigură independența justiției față de celelalte puteri ale statului.</p> <p>(2) Președintele și Procurorul General al Înaltei Curți de Casație și Justiție fac parte de drept din acest consiliu.</p> <p>(3) Consiliul Superior al Magistraturii se completează cu următorii membri:</p> <p>a) doi desemnați de Președintele României;</p> <p>b) trei desemnați de Camera Deputaților;</p> <p>c) trei desemnați de Senat;</p> <p>d) patru judecători și doi procurori aleși de magistrați din rândurile lor, pe baza principiului reprezentării proporționale.</p> <p>(4) Consiliul alege, prin vot secret, un vicepreședinte dintre membrii desemnați de Parlament.</p> <p>(5) Calitatea de membru al Consiliului Superior al Magistraturii este incompatibilă cu aceea de parlamentar.</p> <p>(6) Durata mandatului membrilor Consiliului este de 4 ani.</p> <p>(7) Hotărârile Consiliului superior al Magistraturii se iau prin vot secret și sunt supuse controlului jurisdicțional. Apelul împotriva hotărârilor Consiliului se judecă de către secția competentă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, iar recursul de către plenul acestei Curți."</p> <p><i>Amendament sen. D. Bădea</i></p> <p><i>La alineatul (2) al articolului 132, prevederile lit.c) se modifică și va avea următorul cuprins:</i></p> <p>"c) ministrul justiției, Președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție și Procurorul General al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție participă numai la lucrările în plen."</p> <p><i>Amendament sen. N. Nicolai</i></p>	<p>1. Desființarea secțiilor Consiliului Superior al Magistraturii, eliminarea reprezentanților societății civile, realizarea unei compoziții care să asigure preeminența membrilor numiți de autorități politice (Camerale Parlamentului și Președinte României), posibilitatea ca toate hotărârile Consiliului să poată fi atacate în fața autorităților judecătorești, eliminarea ministrului justiției din compunerea Consiliului.</p> <p>2. Amendamentul este contrar concepției europene din statele care au Consiliu Superior al Magistraturii, întrucât dintr-un organ al puterii judecătorești, Consiliul devine o simplă structură administrativă cu o compoziție preponderent politică.</p>	<p>1. Pentru respectarea principiului separației și echilibrului puterilor precizat expres la art.1 alin.(4) din Proiectul de revizuire a Constituției și pentru asigurarea autonomiei de funcționare a Consiliului Superior al Magistraturii.</p> <p>2. Precizare inutilă deoarece faptul că ministrul justiției, Președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție și Procurorul General al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție nu fac parte din secțiile Consiliului.</p>
153. pct.60 Lege rev.				

Text	Textul din Legea de revizuire adoptată de Camera Deputaților sau din Constituție	AMENDAMENT	MOTIVARE
154. pct.60 Lege rev.		<p><i>La alineatul (2) al articolului 132, prevederile lit.b) și c) se modifică și va avea următorul cuprins:</i></p> <p>b) 4 reprezentanți ai societății civile ...</p> <p>c) președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție</p> <p><i>Amendament PD</i></p>	<p>Superior al Magistraturii rezultă din prevederile art. 132 alin. 2 litera a) coroborat cu litera c) din Legea de revizuire.</p> <p>1. Pentru asigurarea unei reale independențe a puterii judecătorești și pentru eliminarea imixtiunilor politice în actul de justiție.</p> <p>2. Participarea ministrului justiției la lucrările Consiliului Superior al Magistraturii, aceasta este necesară din cel puțin două motive: valorificarea, pe calea inițiativei legislative guvernamentale a rezultatelor practicii judiciare; susținerea în Guvern a cerințelor de ordin financiar și logistic necesare funcționării puterii judecătorești. Altminteri ar însemna ca însuși Consiliul Superior al Magistraturii să susțină în Guvern sau, după caz, în Parlament, aspectele menționate anterior, ceea ce ar compromite iremediabil independența sa politică față de aceste autorități. Ministrul justiției, în forma prevăzută în Legea de revizuire nu face parte din componența secțiilor Consiliului Superior al Magistraturii și nici nu poate fi președintele acestuia, cât timp președintele este ales numai de judecătorii și procurorii din acele secții. De aceea, departe de a exprima o subordonare politică a Consiliului Superior al Magistraturii față de Guvern, prezența sa este consecința colaborării firești a puterilor în cadrul regimului de separație.</p> <p>În ce privește Procurorul General, dat fiind rolul Consiliului Superior al Magistraturii, care vizează și pe procurori, prezența lui este simetrică cu aceea a Președintelui Înaltei Curți de Casație și Justiție.</p>
155.	(1) Consiliul Superior al Magistraturii propune Președintelui României numirea în funcție a judecătorilor și a procurorilor, cu excepția celor stagiați, în condițiile legii.	<p>Propunem eliminarea procurorilor, care sunt agenți ai executivului.</p> <p><i>Amendament PD</i></p>	<p>1. Să fie numiți de Ministerul Justiției, așa cum se întâmplă în alte țări.</p> <p>2. Numirea procurorilor de către Președintele României este necesară având în vedere necesitatea asigurării autonomiei acestora, cât și poziția constituțională a Ministerului Public în cadrul Capitolului VI din Titlul III, referitor la Autoritatea judecătorească.</p>
156.	Economia și finanțele publice	<p><i>Denumirea Titlului IV va fi:</i></p> <p>Economia, cultura, arta, știința, tehnica și finanțele publice.</p> <p><i>Amendament PD</i></p>	<p>1. Credem că este necesar ca, în textul Constituției să fie cuprinse dispoziții referitoare la păstrarea identității culturale, la accesul cetățenilor la cultură, la protecția specială de care să se bucure creatorul de bunuri culturale</p>

Nr.	Punctul din Legea de revizuire sau art. din Constituție	TEXT din Legea de revizuire adoptată de Camera Deputaților sau din Constituție	AMENDAMENTI	MOTIVARE
157.			<p><i>Denumirea Titlului IV va fi:</i> Economia, cultura, știința, mediul și finanțele publice <i>Amendament sen. A. Păunescu</i></p>	<p>și creațiile sale, la protejarea moștenirii culturale, astfel după cum sunt propuse.</p> <p>2. Completările propuse nu corespund cu conținutul normativ al titlului, iar unele dintre ele, cum sunt știința și cultura se regăsesc în alte prevederi constituționale.</p> <p>1. Pentru extinderea intervenției statului și în domeniul culturii și sublinierea rolului său în domeniul științei și mediului.</p> <p>2. Cultura face obiectul art. 32¹ din Legea de revizuire, iar știința și mediul sunt prevăzute la art. 134 literele c) și e); de asemenea, art. 33¹ din Legea de revizuire reglementează dreptul la un mediu sănătos.</p>
158.	art.134 Constituție	Economia	<p><i>Denumirea art.134 va fi:</i> Economia, cultura, arta, știința și tehnica. <i>Amendament PD</i></p>	<p>1. Aceeași motivare ca la punctul 156 din prezentul tabel</p> <p>2. Pentru motivele menționate la amendamentul de la punctul 156 din prezentul tabel.</p>
159.	art.134 Constituție	Economia, cultura, știința și mediul.	<p><i>Denumirea art.134 va fi:</i> Economia, cultura, știința și mediul. <i>Amendament sen. A. Păunescu</i></p>	<p>1. Pentru extinderea intervenției statului și în domeniul culturii și sublinierea rolului său în domeniul științei și mediului.</p> <p>2. Pentru motivele menționate la amendamentul de la punctul 157 din prezentul tabel.</p>
160.	art.134 Constituție	<p><i>După litera b) se introduc două noi litere, b¹) și b²), cu următorul cuprins:</i></p> <p>“b¹) dezvoltarea culturii și stimularea creației artistice prin asigurarea sprijinului material necesar, prin protejarea și garantarea drepturilor de autor, prin reduceri sau scutiri de taxe și impozite, precum și prin alte măsuri, în condițiile legii;</p> <p>b²) protejarea și conservarea moștenirii culturale, inclusiv a celei aparținând minorităților naționale, a monumentelor istorice și artistice, în condițiile legii;” <i>Amendament sen. A. Păunescu</i></p>	<p>1. Pentru extinderea intervenției statului și în domeniul culturii și sublinierea rolului său în domeniul științei și mediului.</p> <p>2. Pentru motivele menționate la amendamentul de la punctul 157 din prezentul tabel.</p>	
161.	art.134 alin.2 lit.c) Constituție	c) stimularea cercetării științifice naționale;	<p><i>Lit. c) de la alineatul (2) al articolului 134 se modifică și va avea următorul cuprins:</i></p> <p>c) dezvoltarea culturii, artei, științei și tehnicii prin asigurarea suportului financiar necesar, prin protejarea și garantarea intereselor materiale și morale ale autorilor, prin scutirea</p>	<p>1. Conform modelului Constituției Italiei de la 1947 – art.9, Sistemul legal al Marii Britanii din 1992 – secțiunea 29 și al Constituției Spaniei de la 1992 – art.44.</p> <p>2. Dezvoltările propuse nu sunt de nivel constituțional și nu se regăsesc ca problematică în restul prevederilor Titlului IV din Constituție.</p>

Nr.	Punctul din Legea de revizuire sau art. din Constituție	TEXT din Legea de revizuire adoptată de Camera Deputaților sau din Constituție	AMENDAMENT	MOTIVARE
162.	art.134 Constituție		de taxe și impozite, precum și prin alte măsuri, potrivit legii. <i>Amendament PD</i> <i>După lit.c) se introduce lit. c):</i> c) protejarea moștenirii culturale, inclusiv a celei aparținând minorităților naționale, a monumentelor istorice și artistice și a frumuseților naturale, potrivit legii. <i>Amendament PD</i>	1. Conform modelului Constituției Italiei de la 1947 – art.9 și a Constituției Rusiei de la 1994 – art.44. 2. Pentru motivele menționate la punctul 161 din prezentul tabel.
163.	pct. 63 Lege rev.	„(1) Proprietatea este publică sau privată.”	<i>Alineatul (1) al articolului 135 se modifică și va avea următorul cuprins:</i> (1) Statul garantează proprietatea. <i>Amendament senator P.Roman</i>	1. Aceași motivare ca la punctul 51 din prezentul tabel 2. Norma este prevăzută la art. 41 și alin. 2 a articolului 135 în forma adoptată de Camera Deputaților, astfel încât nu este necesară reluarea acestei norme la alin. 1 al art. 135.
164.	pct. 64 Lege rev.	<i>Alineatul (2) al articolului 136 se completează, în final, astfel:</i> „În condițiile aderării la Uniunea Europeană, prin lege organică se poate recunoaște circulația și înlocuirea monedei naționale cu aceea a Uniunii Europene.”	<i>Alineatul (2) al articolului 136 se completează, în final, astfel:</i> „În condițiile aderării la Uniunea Europeană, se poate recunoaște circulația și înlocuirea monedei naționale cu aceea a Uniunii Europene, numai prin lege organică.” <i>Amendament sen. M. Ungheanu</i>	1. Pentru a se sublinia caracterul organic al legii prin care moneda națională va deveni „euro”. 2. Cuvântul „numai” nu este necesar pentru claritatea textului.
165.			<i>După art.137 se introduce art. 137' cu următorul cuprins:</i> “Art. 137' - Contribuțiile private la sistemul național de asigurări de sănătate se administrează autonom față de bugetul național, în regim public, cu participarea reprezentanților contribuitorilor și nu pot fi folosite decât pentru cheltuieli legate de sănătate. <i>Amendament PD</i>	1. Este necesară specificarea expresă a necesității folosirii fondurilor de asigurări pentru sănătate și a celor de asigurări sociale(cum ar fi cele pentru pensii și pentru șomaj) în scopurile pentru care au fost colectate contribuțiile, având în vedere că acestea sunt o categorie distinctă față de taxe și impozite, colectarea lor făcându-se în scopuri definite precis, care trebuie respectate riguros, permițând transparența totală a utilizării sumelor și controlul eficienței folosirii acestora. În ceea ce privește sumele colectate la sistemul național de asigurări de sănătate, acestea reprezintă cu atât mai mult o categorie specială de bani privați administrați în regim public, deosebiți atât de taxe și impozite, cât și de contribuțiile la bugetul de asigurări sociale și la care Constituția nu facea referire, dat fiind că la data adoptării acestora cheltuielile pentru sănătate erau efectuate din bugetul de stat. Dat fiind că, prin legea asigurărilor sociale de sănătate s-a instituit obligativitatea unei noi

Text	TEXT din Legea de revizuire adoptată de Camera Deputaților sau din Constituție	AMENDAMENT	MOTIVARE 1. argumente în favoarea amendamentului 2. argumente de respingere a amendamentului
art.138 Constituție	Impozite, taxe (1) Impozitele, taxele și orice alte venituri ale bugetului de stat și ale bugetului asigurărilor sociale de stat se stabilesc numai prin lege. (2) Impozitele și taxele locale se stabilesc de consiliile locale sau județene, în limitele și în condițiile legii.”	Articolul 138 se modifică astfel: Denumirea marginală va fi: „Impozite, taxe și alte contribuții” După alineatul (2), se adaugă un nou alineat, (3), cu următorul cuprins: „(3) Sumele reprezentând contribuțiile la constituirea unor fonduri se folosesc numai potrivit destinației acestora” Amendament PD	1. Contribuțiile, indiferent de natura lor, întrucât sunt diferite de taxe și impozite, este necesar ca fondurile rezultate să poată fi folosite numai cu respectarea strictă a destinației pentru care contribuțiile au fost colectate. În același sens, sunt și motivele arătate la amendamentul de la punctul 165 din prezentul tabel. 2. Nu este o problemă de nivel constituțional, ci a legiuitorului ordinar atunci când reglementează regimul fondurilor.
166.	pct. 65 Lege rev.	Alineatul (1) al articolului 139 se modifică și va avea următorul cuprins: “(1) Curtea de Conturi exercită controlul asupra modului de formare, de administrare și de întrebuințare a resurselor financiare ale statului și ale sectorului public. În condițiile legii organice, litigiile rezultate din activitatea Curții de Conturi vor fi soluționate de instanțele judecătorești.”	1. Cutea de Conturi trebuie să aibă în competența sa de control nu numai resursele financiare, banul public, dar și patrimoniile publice ale statului ori ale domeniului public. 2. Extinderea controlului exercitat de Curte asupra întregului patrimoniu al statului, nu numai asupra resurselor financiare, ar crea un paralelism inadmisibil cu cea ce alte organe de control, de asemenea specializate, în prezent efectuează și ar conduce la imposibilitatea Guvernului de a asigura valorificarea acestui patrimoniu, substituindu-se astfel competențelor constituționale ale acestora, ca și a autorităților ce nu sunt controlate de Guvern, cum ar fi Parlamentul, autoritățile judecătorești.
167.			1. Amendamentul a fost respins la Camera Deputaților, în esență, pentru următoarele motive: fondurile pentru asigurări sociale trebuiesc valorificate deoarece, altminteri, imobilizarea lor conduce inevitabil la depreciere. În ce privește respectarea destinației acestor fonduri, ea se stabilește prin bugetul asigurărilor sociale aprobat de Parlament. 2. Nu este o problemă de nivel constituțional, ci a legiuitorului ordinar atunci când reglementează regimul fondurilor.

Nr.	Punctul din Legea de revizuire sau art. din Constituție	TEXT din Legea de revizuire adoptată de Camera Deputaților sau din Constituție	AMENDAMENT	MOTIVARE 1. argumente în favoarea amendamentului 2. argumente de respingere a amendamentului
168.	pct. 65 Lege rev.		<p>La art.139 se introduce alin.(1¹), având următorul cuprins: “(1¹) Înalta Curte de Casație și Justiție soluționează în ultimă instanță litigiile din acest domeniu.” Amendament N. Nicolai</p>	<p>Avocatul Poporului etc. Cât timp, folosirea resurselor financiare este corectă, administrarea patrimoniului încredințat unei instituții este o problemă de oportunitate, exclusiv de competența instituției respective.</p> <p>1. Aspectul tehnic specializat al controlului conturilor este de natură a justifica existența unei instanțe specializate.</p> <p>2. Centralizarea la Înalta Curte de Casație și Justiție, ca ultimă instanță, a tuturor litigiilor rezultate din activitatea Curții de Conturi este o soluție excesivă și care prin natura ei nu ține de domeniul Constituției ci a legii de organizare judecătorească potrivit art. 125 alin. 3 din Constituție, care prevede că procedura de judecată și competența instanțelor judecătorești sunt stabilite de lege.</p>
169.	pct. 65 Lege rev.	<p>„(4) Consilierii de conturi sunt numiți de Parlament pentru un mandat de 9 ani, care nu poate fi prelungit sau înnoit. Membrii Curții de Conturi sunt independenți în exercitarea mandatului lor și inamovibili pe toată durata acestuia. Ei sunt supuși incompatibilităților prevăzute de lege pentru judecători.”</p>	<p><i>Alineatul (4) al articolului 139 se modifică și va avea următorul cuprins:</i></p> <p>„(4) Consilierii de conturi sunt aleși pentru un mandat de 9 ani, care nu poate fi prelungit sau înnoit, după cum urmează:</p> <p>a) consilierii Secției de control financiar sunt aleși de către Corpul Experților Contabili și Contabililor autorizați din România dintre membrii săi, în condițiile legii organice a Curții</p> <p>b) consilierii Secției juridiciale sunt aleși în adunările generale ale magistraților, în condițiile legii organice a Curții</p> <p>c) validarea consilierilor astfel aleși se face de către Senat.</p> <p>Membrii Curții de Conturi sunt independenți în exercitarea mandatului lor și inamovibili pe toată durata acestuia. Ei sunt supuși incompatibilităților prevăzute de lege pentru judecători.”</p> <p><i>Amendament sen. I. Păcurariu</i></p> <p><i>Alineatul (4) se modifică și va avea următorul cuprins:</i></p> <p>Consilierii de conturi sunt numiți de Parlament pentru un mandat de 5 ani, care nu poate fi prelungit sau înnoit. Membrii Curții de Conturi sunt independenți și inamovibili, potrivit legii.</p> <p><i>Amendament sen. N. Nicolai</i></p>	<p>1. Detalierea unor aspecte esențiale pentru alegerea consilierilor Curții de Conturi atât din Secția de control financiar, cât și din Secția juridiciale.</p> <p>2. Propunerile sunt exclusiv de natura legii organice a Curții de Conturi, având un caracter procedural, nu substanțial.</p>
170.	pct. 65 Lege rev.			<p>1. În vederea asigurării echilibrului între durata mandatelor unor autorități ale statului.</p> <p>2. Echilibrul între durata mandatelor unor autorități publice presupune o oarecare similitudine între aceste autorități. De aceea, durata mandatului a fost preluată de la cea a judecătorilor Curții Constituționale.</p>

Nr. crt.	punctul din Legea de revizuire sau art. din Constituție	TEXT din Legea de revizuire adoptată de Camera Deputaților sau din Constituție	AMENDAMENT	MOTIVARE
171.	pct. 65 Lege rev.	“(5) Curtea de Conturi se înnoiește cu o treime din consilierii de conturi numiți de Parlament, din 3 în 3 ani, în condițiile prevăzute de legea organică a Curții.”	“(5) Curtea de Conturi se înnoiește cu o treime din consilieri, din 3 în 3 ani, în condițiile prevăzute de alineatul 4, literele a), b) c).” <i>Amendament sen. I. Păcurariu</i>	1. În corelare cu amendamentul prevăzut la punctul 168 din prezentul tabel. 2. Aceeași motivare ca la punctul 169 din prezentul tabel.
172.	pct. 66 lege rev.	“Articolul 139 ¹ - Consiliul Economic și Social este organ consultativ al Parlamentului și Guvernului în domeniile de specialitate stabilite prin legea sa organică de înființare, organizare și funcționare.”	Abrogarea articolului 139¹ din Legea de revizuire. <i>Amendament PD</i>	1. Nu este necesar ca un organ consultativ să fie menționat în Constituție. 2. Consiliul Economic și Social constituie un organ de reprezentare a intereselor economice și profesionale, ceea ce justifică statutul său constituțional.
173.			<i>Articolul 139¹ se modifică și va avea următorul cuprins:</i> “Consiliul Economic și Social este organ consultativ al Parlamentului în domeniile de specialitate stabilite prin legea sa organică de înființare, organizare și funcționare.” <i>Amendament sen. Gh. Acatrinei</i>	1. Nu trebuie amestecate atribuțiile Parlamentului cu ale Guvernului. 2. Prin profilul său de reprezentare a unor segmente fundamentale de interese sociale, activitatea Consiliului se interferează și în aceea a Guvernului.
174.	pct. 68 Lege rev.	“(c) hotărăște asupra excepțiilor de neconstituționalitate privind legile și ordonanțele, ridicate în fața instanțelor judecătorești sau de arbitraj comercial; excepția de neconstituționalitate poate fi ridicată și direct de Avocatul Poporului.”	<i>La articolul 144, prevederile lit. c) se modifică și va avea următorul cuprins:</i> “(c) hotărăște asupra excepțiilor de neconstituționalitate privind legile și ordonanțele, ridicate în fața instanțelor judecătorești sau de arbitraj comercial.” <i>Amendament sen. N. Nicolai + M. Nedelcu</i>	1. Avocatul Poporului nu poate exercita personal dreptul procesual de ridicare a excepției de neconstituționalitate în fața instanțelor de judecată. 2. Amendamentul a fost respins la Camera Deputaților pentru următoarele motive: posibilitatea invocării excepției de către Avocatul Poporului este esențială pentru îndeplinirea funcției sale de apărare a drepturilor și libertăților cetățenești, având în vedere că, prin însăși activitatea sa, este în măsură să constate dacă anumite dispoziții legale conduc la încălcarea acestor drepturi și libertăți prevăzute de Constituție.
175.	pct. 68 Lege rev.	“(c) soluționează conflictele juridice de natură constituțională dintre autoritățile publice la cererea Președintelui României, a unuia dintre președinții celor două Camere, a primului ministru sau a președintelui Consiliului Superior al Magistraturii.”	<i>La articolul 144, prevederile lit. c) se modifică și va avea următorul cuprins:</i> “(c ¹) soluționează conflictele pozitive sau negative de competență de natură constituțională dintre autoritățile publice la cererea Președintelui României, a unuia dintre președinții celor două Camere, a primului ministru sau a președintelui Consiliului Superior al Magistraturii.” <i>Amendament sen. N. Nicolai</i>	1. În acord cu recomandările Comisiei de la Veneția, pentru precizarea noțiunii de <i>conflict</i> . 2. Limitarea soluționării conflictelor dintre autorități numai la aspectele legate de competență este nejustificată înăd seama atât de practica constituțională a altor state (Germania), cât și de faptul că prin intervenția Curții se pot soluționa și alte aspecte, ceea ce este de natură să ducă la întărirea constituționalității regimului politic.
176.	pct. 68 Lege rev.	“(j) îndeplinește și alte atribuții prevăzute de legea organică a Curții.”	Lit. j) de la art. 144 din Legea de revizuire se abrogă. <i>Amendament sen. N. Nicolai</i>	1. În vederea păstrării neutralității politice a Curții și pentru a păstra voința puterii constituante primare. 2. Amendamentul a fost respins la Camera Deputaților pentru următoarele motive: completarea de către legiuitor, a atribuțiilor constituționale ale Curții este justificată de

Pct.	Punctul din Legea de revizuire sau art. din Constituție	TEXT din Legea de revizuire adoptată de Camera Deputaților sau din Constituție	AMENDAMENT	MOTIVARE
178.	pct.69 Lege rev.	Alineatul (1) al articolului 145 se modifică și va avea următorul cuprins: “(1) Dispozițiile constatate ca fiind neconstituționale în baza art.144 lit.a, b și c își încetează efectele juridice la 45 de zile de la publicarea Deciziei Curții Constituționale, dacă în acest interval Parlamentul sau Guvernul, după caz, nu pun de acord prevederile neconstituționale cu dispozițiile Constituției.” <i>Amendament sen. N. Nicolai</i>	1. Dispozițiile art.145 se referă în concret la art.144 lit. a, b și c și este necesară sublinierea în text a acestui lucru. 2. Amendamentul nu acoperă întreaga sferă de atribuții prin care s-ar putea constata neconstituționalitatea unei prevederi, cum ar fi, în legătură cu prevederile art. 145 de la literele a) și c) introduse prin Legea de revizuire.	1. <i>argumente în favoarea amendamentului</i> 2. <i>argumente de respingere a amendamentului</i>
179.	pct.69 lege rev.	(3) Deciziile Curții Constituționale sunt general obligatorii și au putere numai pentru viitor. Ele se publică în Monitorul Oficial al României. <i>Amendament senator Gh. Acatrinei</i>	1. Nu trebuie să lase loc interpretărilor. 2. Sintagma „general obligatorii” a cărui eliminare se cere are ca scop tocmai evitarea ambiguităților legate de efectele unei decizii, interpretate câteodată ca fiind exclusiv inter-partes, ceea ce este contrar principiului controlului constituționalității legii. Totodată, este necesară publicarea deciziei în Monitorul Oficial al României spre a putea fi adusă la cunoștință publică, în vederea opozabilității sale.	1. Nu trebuie să lase loc interpretărilor. 2. Sintagma „general obligatorii” a cărui eliminare se cere are ca scop tocmai evitarea ambiguităților legate de efectele unei decizii, interpretate câteodată ca fiind exclusiv inter-partes, ceea ce este contrar principiului controlului constituționalității legii. Totodată, este necesară publicarea deciziei în Monitorul Oficial al României spre a putea fi adusă la cunoștință publică, în vederea opozabilității sale.
180.	pct.69 Lege rev.	Alineatul (3) al articolului 145 se modifică și va avea următorul cuprins: “(3) Deciziile Curții Constituționale sunt general obligatorii și au putere numai pentru viitor. Ele intră în vigoare la trei zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României.” <i>Amendament sen. N. Nicolai</i>	1. Pentru corelarea dispozițiilor legale referitoare la intrarea în vigoare a legii cu data producerii efectelor juridice ale Deciziilor Curții. 2. Corelarea invocată nu este în nici un fel justificată având în vedere că efectele deciziei Curții se produc după 45 de zile de la data publicării, adică după epuizarea perioadei în care legiuitorul poate interveni pentru restabilirea caracterului constituțional al legii controlate.	1. Pentru corelarea dispozițiilor legale referitoare la intrarea în vigoare a legii cu data producerii efectelor juridice ale Deciziilor Curții. 2. Corelarea invocată nu este în nici un fel justificată având în vedere că efectele deciziei Curții se produc după 45 de zile de la data publicării, adică după epuizarea perioadei în care legiuitorul poate interveni pentru restabilirea caracterului constituțional al legii controlate.
181.	pct.70 Lege rev.	(1) Aderarea României la tratatele constitutive ale Uniunii Europene, în scopul transferării unor atribuții către instituțiile comunitare, precum și a exercitării în comun cu celelalte state membre a competențelor prevăzute în aceste tratate, se face prin lege adoptată în ședința comună a Camerei Deputaților și Senatului cu o majoritate de două treimi din numărul deputaților și senatorilor. <i>Amendament sen. C. Filipescu</i>	1. Această modificare face ca adoptarea acestor tratate atât de importante pentru țară să nu depindă de poziția partinică a unor partide sau de lipsa de la ședința a parlamentariilor. 2. Formula corectă este cea prevăzută în Legea de revizuire deoarece majoritatea absolută semnifică jumătate plus unul.	1. Această modificare face ca adoptarea acestor tratate atât de importante pentru țară să nu depindă de poziția partinică a unor partide sau de lipsa de la ședința a parlamentariilor. 2. Formula corectă este cea prevăzută în Legea de revizuire deoarece majoritatea absolută semnifică jumătate plus unul.

Nr.	Punctul din Legea de revizuire sau art. din Constituție	TEXT din Legea de revizuire adoptată de Camera Deputaților sau din Constituție	AMENDAMENT	MOTIVARE 1. argumente în favoarea amendamentului 2. argumente de respingere a amendamentului
182.	pct. 70 Lege rev.	Aderarea României la Tratatul Atlanticului de Nord se face prin lege adoptată în ședința comună a Camerei Deputaților și Senatului cu o majoritate de două treimi din numărul deputaților și senatorilor."	<i>Articolul 145² se modifică și va avea următorul cuprins:</i> Aderarea României la Tratatul Atlanticului de Nord se face prin lege adoptată în ședința comună a Camerei Deputaților și Senatului cu o majoritate absolută de două treimi din numărul deputaților și senatorilor." <i>Amendament sen. C. Filipescu</i>	1. Această modificare face ca adoptarea acestor tratate atât de importante pentru țară să nu depindă de poziția partinică a unor partide sau de lipsa de la ședință a parlamentarilor. 2. Pentru motivele arătate la punctul 181 din prezentul tabel.
183.	art.148 Constituție	„Limitele revizuirii (1) Dispozițiile prezentei Constituții privind caracterul național, independent, unitar și indivizibil al statului român, forma republicană de guvernământ, integritatea teritoriului, independența justiției, pluralismul politic și limbă oficială nu pot forma obiectul revizuirii. (2) De asemenea, nici o revizuire nu poate fi făcută dacă are ca rezultat suprimarea drepturilor și a libertăților fundamentale ale cetățenilor sau a garanțiilor acestora. (3) Constituția nu poate fi revizuită pe durata stării de asediu sau a stării de urgență și nici în timp de război."	Abrogarea art.148 din Constituție <i>Amendament UDMR</i>	1. Pentru asigurarea unei mai mari libertăți a puterii constituante derivate. 2. Amendamentul a fost respins și la Camera Deputaților, în esență, pentru următoarele motive: limitele revizuirii sintetizează principalele cuceriri ale Revoluției din decembrie 1989 și reprezintă voința originară a Adunării Constituante, confirmată prin referendumul de aprobare a Constituției.
184.	pct.71 Lege rev.		<i>Alineatul (2) al art.151 va avea următorul cuprins:</i> “(2) Instituțiile prevăzute de Constituție existente la data intrării în vigoare a legii de revizuire rămân în funcțiune până la constituirea celor noi, dar nu mai mult de 2 ani de la intrarea în vigoare a legilor de revizuire.” <i>Amendament sen. D. Badea</i> <i>Alineatul (2) al art.151 va avea următorul cuprins:</i> “(2) Procedura de revizuire este definitivă după aprobarea ei prin referendum, organizat în cel mult 30 de zile de la data adoptării proiectului sau propunerii de revizuire. <i>Amendament PD</i>	1. Constituția noilor instituții stabilite prin legea de revizuire trebuie să se realizeze într-un termen dat, altfel unele instituții pot intra în conflict atât cu prevederile constituționale cât și cu alte legi speciale. 2. Stabilirea unui termen, care prin natura lui nu poate fi decât de recomandare, nu este o soluție constituțională uzitată 1. Actualul text constituțional ar sugera faptul ca ar exista și o revizuire parțială înainte de referendum. 2. Prevedere inutilă față de dispozițiile art. 147 alin. 3 din Constituție. După adoptarea Legii de revizuire de către Camerele Parlamentului, aceasta nu este o lege definitivă, dar actul are valoarea pe care o are orice altă lege adoptată de Parlament.
185.	art.147 alin.3 Constituție	(3) Revizuirea este definitivă după aprobarea ei prin referendum, organizat în cel mult 30 de zile de la data adoptării proiectului sau a propunerii de revizuire.		

Punctul din Legea de revizuire sau art. din Constituție	TEXT	AMENDAMENT	MOTIVARE
186. pct. 71 Lege rev. Constituție	<p>din Legea de revizuire adoptată de Camera Deputaților sau din Constituție</p> <p>(5) Judecătorii în funcție ai Curții Supreme de Justiție și consilierii de conturi numiți de Parlament își continuă activitatea până la data expirării mandatului pentru care au fost numiți. Pentru asigurarea înnoirii Curții de Conturi din 3 în 3 ani, la expirarea mandatului actualilor consilieri de conturi aceștia vor putea fi numiți pentru încă un mandat de 3 ani sau de 6 ani."</p>	<p>Articolul 151 alin.(5) se modifică și va avea următorul cuprins:</p> <p>"(5) Judecătorii în funcție ai Curții Supreme de Justiție își continuă activitatea în cadrul Înaltei Curți de Casație și Justiție în limitele posturilor și structurii acesteia. Consilierii de conturi numiți de Parlament își continuă activitatea până la data expirării mandatului pentru care au fost numiți, în condițiile asigurării înnoirii Curții de Conturi din 3 în 3 ani, ei putând fi numiți în continuare pentru diferența de mandat de 3 sau de 6 ani".</p> <p><i>Amendament sen. I. Predescu</i></p>	<p>MOTIVARE</p> <p>1. <i>argumente în favoarea amendamentului</i></p> <p>2. <i>argumente de respingere a amendamentului</i></p> <p>1. Nu există drepturi câștigate cât timp temeiul lor este altul.</p> <p>2. Respectarea mandatului de 6 ani prevăzut inițial de Constituție se impune în considerarea normei constituționale anterioare</p>